

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ,
ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ**

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2007
Αριθμ. Πρωτ.
ΥΠΠΟ/ΔΙΝΕΣΑΚ/24104/687

Ταχ. Δ/νση : Ερμού 17
Ταχ. Κώδικας : 10186 Αθήνα
Πληροφορίες : Β. Αλεκτορίδου
Τηλέφωνο : 210 3232611
FAX : 210 3233351

ΠΡΟΣ: Επιτροπή Πρωτοβουλίας
1) κ. Θεοδόση Αυγή
Βυζ. Αυτοκρατόρων 2
Τ.Κ. 142 32, Ν. Ιωνία
2) κ. Καπλάνη Αναστασία
Τραλλέων 43
Τ.Κ. 111 42, Αθήνα

ΘΕΜΑ: Επανεξέταση ή μη θέματος χαρακτηρισμού ως μνημείων
όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA,
φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN Α.Ε., στη Λεωφόρο Ηρακλείου 127,
στον Περισό Ν. Αττικής .

Σε απάντηση στην από 21/11/2006 αίτησή σας προς το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, σχετικά με την δυνατότητα επανεξέτασης ή μη του θέματος χαρακτηρισμού ως μνημείων όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA ,φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN Α.Ε., στην Λεωφόρο Ηρακλείου στον Περισό Ν. Αττικής, σας γνωρίζουμε τα εξής :

Α) Με την αριθμ. ΔΙ.Ν.Σ.Α.Κ. /17836/521/21-3-2006 Υπουργική Απόφαση, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 443/Β/11-4-2006, χαρακτηρίσθηκε ως μνημείο το κτίριο επί της Λεωφόρου Ηρακλείου 127, στον Περισό, Ν.Αττικής, φερομένης ιδιοκτησίας της MAPMIN Α.Ε., σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3028/02, ως εξής:

1. Το κτίριο Α, που σημειώνεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ (στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα) και
2. Η κεντρική πύλη της εισόδου του συγκροτήματος των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA (ακόμα και αν χρειασθεί να μετακινηθεί για πολεοδομικούς ή ρυμοτομικούς λόγους).

Β) Με την αριθμ. ΔΙ.Ν.Σ.Α.Κ. /17836/521/21-3-2006 Υπουργική Απόφαση, δεν χαρακτηρίσθηκαν ως μνημεία τα κτίρια Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η και Θ (στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα) των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA, επειδή, σύμφωνα με την αριθμ. 7/12-2-2006 ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε να

μην πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 6, παρ. 1γ του Ν.3028/02.

Επίσης στο κτίριο Α, σύμφωνα με την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, «θα διαμορφωθεί χώρος στον οποίο θα διατηρηθεί η μνήμη της ιστορικής χρήσης της εταιρείας και στον οποίο θα τοποθετηθούν τα διασωθέντα μηχανήματα του συγκροτήματος».

Η τυχόν επανεξέταση του θέματος από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, δύναται να επιτευχθεί, εφόσον προκύψουν νεώτερα στοιχεία και το θέμα αναπεμφθεί από τον Υπουργό Πολιτισμού.

**Η Προϊσταμένη της Διεύθυνσης
Αθηνά Αθανασιάδου**

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο Προϊστάμενος της Γραμματείας**

Απόστολος Στάμου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Αθήνα, 13.02.2007
Αρ. Πρωτ.: ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./194

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Πληροφ. :
Τηλέφωνο : 8201474

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Γιάννη Δραγασάκη

Θέμα: Απάντηση στην υπ' αριθμ. 3326/22.01.2007 Ερώτηση

Σχετικά με την υπ' αριθμ. 3326/022.02.2007 Ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Δραγασάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την αριθμ. ΔΙ.Ν.Σ.Α.Κ./17836/5217/21.2.2006 ΥΑ, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 443/Β711.4.2006, χαρακτηρίστηκε ως μνημείο το κτίριο επί της λεωφόρου Ηρακλείου 127, στον Περισσό, Ν. Αττικής, φερόμενης ιδιοκτησίας της MAPMIN Α.Ε., σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3028/2002, ως εξής:

1. Το κτίριο Α, που σημειώνεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ (στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα) και

2. Η κεντρική πύλη της εισόδου του συγκροτήματος των κτιριακών εγκαταστάσεων της Columbia (ακόμη και αν χρειαστεί να μετακινηθεί για πολεοδομικούς ή ρυμοτομικούς λόγους).

Με την αριθμ. ΔΙ.Ν.Σ.Α.Κ./17836/521/21.2.2006 ΥΑ, δεν χαρακτηρίστηκαν ως μνημεία τα κτίρια Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η και Θ (στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα) των κτιριακών εγκαταστάσεων της Columbia, επειδή, σύμφωνα με την αριθμ. 7/21.2.2006 γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 6, παρ. 1γ, του Ν. 3028/2002.

Κατόπιν αυτών:

Η επανεξέταση του θέματος χαρακτηρισμού των λοιπών κτιρίων (Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η και Θ) του ανωτέρω συγκροτήματος δεν είναι δυνατή, σύμφωνα με τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, επειδή δεν έχουν προκύψει νέα στοιχεία και συγκεκριμένα:

Για τα κτίρια Β, Γ, Δ, Ε και Ζ επειδή έχουν ήδη κατεδαφιστεί δεν είναι δυνατή η επανεξέταση.

Για τα εναπομείναντα κτίρια Θ και Η, εξακολουθούν να ισχύουν τα αναφερόμενα στο αριθμ. 7/21.2.2006 πρακτικό του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, ήτοι:

Κτίριο Θ: Προσαρτήθηκε στην ιδιοκτησία με την αγορά του 1962 και χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της Εταιρείας. Μεταγενέστερες επεμβάσεις έχουν αλλοιώσει την μορφή του. Στον ίδιο χώρο υπάρχει ένα ακόμη μικρό ισόγειο βοηθητικό κτίσμα χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία.

Κτίριο Η: Κατασκευάστηκε το 1978, χρησιμοποιείται ως κέντρο διανομής εμπορευμάτων έως και σήμερα. Πρόκειται για τυπικό κτίριο γραφείων χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς
Τριπόδων 28, 10558 Αθήνα, Τηλ: 210-3226693, -3225245, Fax: 210-3225240
E-mail: elet@ellinikietairia.gr - Ιστοσελίδα: www.ellinikietairia.gr

Κύκλος Μαθημάτων

Περιβαλλοντική Ποιότητα Κτηρίων

Το μέλλον των κτηρίων μετά την εφαρμογή της Οδηγίας 2002/91
για την ενεργειακή απόδοση κτηρίων

Πρόγραμμα

Μάθημα 1^ο 30/01/2007 18:30-20:30	Τα standards prEN του CEN <i>Χρησιμότητα και δυσκολίες στην εφαρμογή τους.</i> <i>Case Study: Συστήματα θέρμανσης στα κτήρια</i>	Hans Erhorn Fraunhofer Institute of Building Physics Germany Διάρκεια ομιλίας 45'+30'
	Προδιαγραφές ενός νέου επαγγέλματος <i>Προσόντα, μητρώο & άδεια ενεργειακού επιθεωρητή.</i> <i>Τι ισχύει στην Γερμανία</i>	
Μάθημα 2^ο 06/02/2007 18:30-20:30	Η δεύτερη ανακάλυψη της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής	Αλέξανδρος Τομπάζης Αρχιτέκτων Μηχανικός Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ενεργειακή απόδοση συστημάτων και τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας στο ελληνικό κτήριο	Ευγενία Λάζαρη Αρχιτέκτων Μηχανικός Υπεύθυνη Τμ. Κτηρίων Δ/σης Ενεργειακής Αποδοτικότητας ΚΑΠΕ Διάρκεια ομιλίας 40'
Μάθημα 3^ο 13/02/2007 18:30-20:30	Η συμβολή των νέων δομικών υλικών στην εξοικονόμηση ενέργειας θέρμανσης και ψύξης στα κτήρια	Θωμάς Ξένος Αναπλ. Καθηγητής ΑΠΘ Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ευφυή/Ηλεκτρονικά συστήματα και αυτοματισμοί στα κτήρια	Διονυσία Κολοκοτσά Αναπλ. Καθηγήτρια ΤΕΙ Κρήτης Διάρκεια ομιλίας 40'
Μάθημα 4^ο 20/02/2007 18:30-20:30	Ανάλυση λογισμικού προσδιορισμού ενεργειακών χαρακτηριστικών κτηρίου	Μαργαρίτα Ασημακοπούλου Φυσικός, Δρ. Πανεπ. Αθηνών Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ενεργειακή επιθεώρηση σε «εικονικό» κτήριο Το κτήριο της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ στην Πλάκα	Ματθαίος Σανταμούρης Αναπλ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Διάρκεια ομιλίας 40'

- Ανάμεσα στις δύο ομιλίες θα υπάρχει διάλειμμα 15'
- Μετά το τέλος της πρώτης ομιλίας θα ακολουθήσουν σύντομες ερωτήσεις 5'
- Μετά το τέλος και της δεύτερης ομιλίας θα ακολουθήσουν ερωτήσεις και συζήτηση 15-20'

Κόστος συμμετοχής: Μεμονωμένο μάθημα: 5,00-Πλήρης Κύκλος: 20,00

Τα ανωτέρω κτίρια επιπλέον είναι πολύ αλλοιωμένα και πολύ νεώτερα του Α (κατασκευάστηκε το 1931 - 1933), χωρίς ενδιαφέρον και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο Ν. 3028/2002 για χαρακτηρισμό.

Ο χαρακτηρισμός του χώρου της Columbia ως ιστορικού τόπου παρέλκει εφόσον τα κτίσματα που θα περιλάμβανε ο υπό χαρακτηρισμό ιστορικός τόπος έχουν ήδη εξετασθεί αρμοδίως και υπάρχουν οι σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις.

Στις προθέσεις του Υπουργείου Πολιτισμού, όπως φαίνεται από τα πρακτικά του ΚΣΝΜ, είναι η μελλοντική αξιοποίηση του χαρακτηρισμένου κτιρίου (Α) σύμφωνα με προτάσεις των ειδικών επιστημόνων του ΥΠ.ΠΟ. (Αρχιτεκτόνων, Μουσειολόγων, Ιστορικών, Μουσικών κ.λπ.), σε συνεργασία με τους ιδιοκτήτες και τους λοιπούς φορείς, ώστε ο χώρος να αποτελέσει ένα πρότυπο Μουσείου της Νεοελληνικής Δισκογραφίας, στο πλαίσιο της ιστορικής μνήμης και της πολιτιστικής κληρονομιάς της Αθήνας και γενικότερα της Επικράτειας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Προστασίας Περιβάλλοντος και Πολιτιστικής Κληρονομιάς
Τριπόδων 28, 10558 Αθήνα, Τηλ: 210-3226693, -3225245, Fax: 210-3225240
E-mail: elet@ellinikietairia.gr - Ιστοσελίδα: www.ellinikietairia.gr

Κύκλος Μαθημάτων

Περιβαλλοντική Ποιότητα Κτηρίων

Το μέλλον των κτηρίων μετά την εφαρμογή της Οδηγίας 2002/91
για την ενεργειακή απόδοση κτηρίων

Πρόγραμμα

Μάθημα 1^ο 30/01/2007 18:30-20:30	Τα standards prEN του CEN <i>Χρησιμότητα και δυσκολίες στην εφαρμογή τους.</i> <i>Case Study: Συστήματα θέρμανσης στα κτήρια</i>	Hans Erhorn Fraunhofer Institute of Building Physics Germany Διάρκεια ομιλίας 45'+30'
	Προδιαγραφές ενός νέου επαγγέλματος <i>Προσόντα, μητρώο & άδεια ενεργειακού επιθεωρητή.</i> <i>Τι ισχύει στην Γερμανία</i>	
Μάθημα 2^ο 06/02/2007 18:30-20:30	Η δεύτερη ανακάλυψη της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής	Αλέξανδρος Τομπάζης Αρχιτέκτων Μηχανικός Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ενεργειακή απόδοση συστημάτων και τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας στο ελληνικό κτήριο	Ευγενία Λάζαρη Αρχιτέκτων Μηχανικός Υπεύθυνη Τμ. Κτηρίων Δ/σης Ενεργειακής Αποδοτικότητας ΚΑΠΕ Διάρκεια ομιλίας 40'
Μάθημα 3^ο 13/02/2007 18:30-20:30	Η συμβολή των νέων δομικών υλικών στην εξοικονόμηση ενέργειας θέρμανσης και ψύξης στα κτήρια	Θωμάς Ξένος Αναπλ. Καθηγητής ΑΠΘ Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ευφυή/Ηλεκτρονικά συστήματα και αυτοματισμοί στα κτήρια	Διονυσία Κολοκοτσά Αναπλ. Καθηγήτρια ΤΕΙ Κρήτης Διάρκεια ομιλίας 40'
Μάθημα 4^ο 20/02/2007 18:30-20:30	Ανάλυση λογισμικού προσδιορισμού ενεργειακών χαρακτηριστικών κτηρίου	Μαργαρίτα Ασημακοπούλου Φυσικός, Δρ. Πανεπ. Αθηνών Διάρκεια ομιλίας 40'
	Ενεργειακή επιθεώρηση σε «εικονικό» κτήριο Το κτήριο της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ στην Πλάκα	Ματθαίος Σανταμούρης Αναπλ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Διάρκεια ομιλίας 40'

- Ανάμεσα στις δύο ομιλίες θα υπάρχει διάλειμμα 15'
- Μετά το τέλος της πρώτης ομιλίας θα ακολουθήσουν σύντομες ερωτήσεις 5'
- Μετά το τέλος και της δεύτερης ομιλίας θα ακολουθήσουν ερωτήσεις και συζήτηση 15-20'

Κόστος συμμετοχής: Μεμονωμένο μάθημα: 5,00-Πλήρης Κύκλος: 20,00

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος
και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Τριπόδων 28, 105 58 Πλάκα, Αθήνα

Τηλ. 210 3225 245, Φαξ 210 3225 240

e-mail: elet@ellinikietairia.gr • www.ellinikietairia.gr

Αθήνα, 11 Απριλίου 2006
Αριθ. Πρωτ. 453 / Ε.Ε.

Γραμματεία Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων
Υπουργείο Πολιτισμού
Πλατεία Καρύτση 10
10561 Αθήνα

Σας παρακαλώ όπως χορηγήσετε στο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ελληνικής Εταιρείας αντίγραφο των πλήρων πρακτικών από τη συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων που αφορούσε τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέου ή μη του εργοστασίου της Columbia στον περισσό.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Με εκτίμηση

Ειρήνη Γρατσία

Υπεύθυνη Προγραμμάτων
Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7/21-2-2006

Αθήνα, Τρίτη 21 Φεβρουαρίου 2006, στις 5.00μ.μ. στο Αμφιθέατρο του κτιρίου του ΥΠΠΟ, στην οδό Μπουμπουλίνας 20-22, συνεδρίασε το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων όπως αυτό συστάθηκε με το ν.3028/02 «Περί Οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού» και συγκροτήθηκε με την ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/Α5/67187/12-8-2005.

Στη Συνεδρίαση παραβρέθηκαν:

1. Χρήστος Ζαχόπουλος	Γενικός Γραμματέας του ΥΠΠΟ & Πρόεδρος του ΚΣΝΜ
2. Αγγελική Καστανά	Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. στο ΥΠ.ΠΟ.
3. Ισιδωρος Κακούρης	Προϊστάμενος Δ/νσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων
4. Βασίλειος Χανδακάς	Προϊστάμενος Γεν.Δ/νσης Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων
5. Αθηνά Χριστοφίδου	Προϊσταμένη Υπηρεσίας Νεοτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Αττικής
6. Μαρία Καρδαμίτση-Αδάμη	Αναπληρ. Καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής στο Ε.Μ.Π.
7. Πολυτίμη Σαββίδου-Καραμπίνη	Αρχιτέκτων-Μηχανικός, εκπρ.Τ.Ε.Ε.
8. Νικόλαος Ζίας	Καθηγητής Ιστορίας Τέχνης στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
9. Παναγιώτης Καρύδης	Πολιτικός Μηχανικός, Καθηγητής Ε.Μ.Π.
10. Εμμανουήλ Μπίρης	Αρχιτέκτονας, Καθηγητής Ε.Μ.Π.
11. Σωτήριος Σόρογκας	Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Γλώσσας Επικοινωνίας και Σχεδιασμού στο Ε.Μ.Π.

Στη Συνεδρίαση αυτή δεν προσήλθαν τα μέλη: Μ.Μιχαηλίδου και η αναπληρώτριά της Α.Μισιρλή, Ο.Πίππα-Γαρυφάλου και ο αναπληρωτής της Γ.Στεφανόπουλος, Ε.Καμπούρη και ο αναπληρωτής της Α.Πέππας, Δ.Παλιούρας και ο αναπληρωτής του Σ.Πανταζής

Εισηγητές στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων ήταν οι:

Αλέξανδρος Θεοχαρόπουλος	Προϊστάμενος της ΔΙ.ΝΕ.Σ.Α.Κ. του ΥΠ.ΠΟ.
Ισιδωρος Κακούρης	Προϊστάμενος Δ.Β.Μ.Μ. του ΥΠ.ΠΟ.

Γραμματέας στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων ήταν η:

Κωνσταντίνα Κλάδη	Μόνιμη υπάλληλος στο ΥΠ.ΠΟ

ΘΕΜΑ 2° Χαρακτηρισμός ή μη ως μνημείων των κτιριακών εγκαταστάσεων της **COLUMBIA** φερομένης ιδιοκτησίας ΜΑΡΜΙΝ Α. Ε. στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον **Περισσό Ν. Αττικής**

Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεότερων Μνημείων, αφού έλαβε υπόψη:

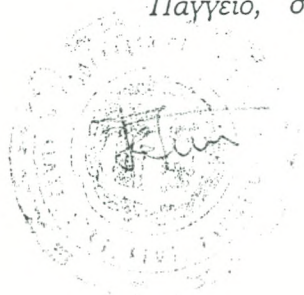
- 1) Το με αρ.πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΙΝΕΣΑΚ 15460/444/17-2-2006 έγγραφο της Διεύθυνση Νεότερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς προς το ΚΣΝΜ
- 2) Τα σχέδια, τις φωτογραφίες και τα λοιπά έγγραφα του φακέλου.
- 3) Τα άρθρα 13,14,15 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2690/99 (ΦΕΚ 45/1999 τεύχος Α').
- 4) Το ν.3028/02 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (ΦΕΚ 153/2002 τεύχος Α').
- 5) Την εισήγηση του Αλέξανδρου Θεοχαρόπουλου, Προϊσταμένου της ΔΙΝΕΣΑΚ του ΥΠΠΟ, στην οποία αναφέρει:

Οι εγκαταστάσεις της COLUMBIA-ΕΜΙ, βρίσκονται στη Λεωφόρο Ηρακλείου 127, στην περιοχή Προμπονά, στον Περισσό. Η περιοχή ανήκει διοικητικά στο 5° Διαμέρισμα του Δήμου Αθηναίων και είναι εκτός σχεδίου και εντός γενικού πολεοδομικού σχεδιασμού.

Οριοθετείται ανατολικά από την οδό Ηρακλείου, νότια από οικόπεδο φερομένης ιδιοκτησίας Παπαλεξανδρή και Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, δυτικά από την οδό Ανθέων, η οποία δεν είναι διανοιγμένη και βόρεια από μη εγκεκριμένη ασφαλτοστρωμένη οδό, που χωρίζει την ιδιοκτησία από αυτές των κληρονόμων Προμπονά και του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Με αίτηση - υπόμνημα του σωματείου «Κέντρο Ελληνικής Τέχνης», ζητήθηκε ο χαρακτηρισμός ως μνημείου των εγκαταστάσεων της COLUMBIA στον Περισσό. Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν από την υπηρεσία και την επί τόπου αυτοψία, προκύπτουν τα ακόλουθα.

Γενικά στοιχεία: προ του 1930, οι ηχογραφήσεις όλων των ελληνικών δισκογραφικών εταιρειών, γίνονταν στις αίθουσες των διαφόρων ξενοδοχείων της Ομόνοιας, στο Πάγγειο, στο Μέγα Αλέξανδρος κλπ. όπου πραγματοποιήθηκαν οι ιστορικές

ηχογραφήσεις του Νίκου Χατζηαποστόλου και οι ηχογραφήσεις των πρώτων τραγουδιών του αναφερόμενου ως πατριάρχη του ρεμπέτικου Μάρκου Βαμβακάρη.

Οι μήτρες για την παραγωγή των δίσκων, στέλνονταν στη συνέχεια στο εξωτερικό, Αγγλία, Γερμανία κλπ. Στα τέλη της δεκαετίας του '20, μετά από το ναυάγιο του πλοίου, που μετέφερε τις μήτρες στην Αγγλία, ο αντιπρόσωπος της «His Master Voice», Κοσσιόπουλος, αποφάσισε να κάνει το πρώτο εργοστάσιο παραγωγής δίσκων στην Ελλάδα, το οποίο εγκατέστησε στην οδό Πειραιώς, κάπου στο Γκάζι.

Μετά από 2 χρόνια ανεπιτυχούς λειτουργίας το εργοστάσιο έκλεισε. Τη δεκαετία του '30 εμφανίζεται η αγγλική εταιρεία COLUMBIA, η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της παραγωγής των δίσκων.

Λόγω των αυξημένων αναγκών αγοράστηκε το οικόπεδο στον Περισσό, με το πρώτο κτίριο του 1931, που στέγαζε την παραγωγή δίσκων 78 στροφών.

Στις εγκαταστάσεις αυτές έγινε η παραγωγή μεγάλων επιτυχιών του ελληνικού τραγουδιού, Χατζιδάκις, Βαμβακάρης, Τσιτσάνης, Μπθικώτης κλπ. Στις ίδιες εγκαταστάσεις παρήγαγαν δίσκους και άλλες γνωστές δισκογραφικές εταιρείες, η ODEON, η PARLOFON, MINΩΣ - ΜΑΤΣΑΣ μέχρι το '75 και η εταιρεία COLUMBIA EMI λειτουργούσε έως το 1990.

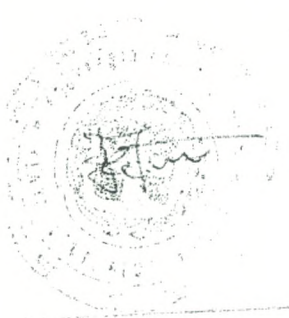
Το 1999 το ακίνητο του Περισσού περιήλθε στην εταιρεία ΜΑΡΜΙΝ Α. Ε. κατόπιν αγοράς από την EMI. Η συνολική έκταση των εγκαταστάσεων του Περισσού είναι 14.426 τ. μ. και αγοράστηκε τμηματικά σε 3 φάσεις.

Περιγραφή των κτηρίων: σήμερα το συγκρότημα αποτελείται από 7 κτήρια, τα έχουμε στο τοπογραφικό, έχουμε και φωτογραφίες τους. Το κτήριο Α είναι αυτό εδώ. Είναι 7 κτήρια Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η και Θ.

Το κτήριο Α, είναι ορθογώνιο ισόγειο του 1931, που στέγαζε την παραγωγή των δίσκων 78 και 33 στροφών του βινυλίου. Το 1933 ολοκληρώνεται με την προσθήκη γραφείων στην όψη της Λεωφόρου Ηρακλείου, με ανεξάρτητες εισόδους πρόσβασης, αυτές εδώ.

Έχει φέροντα οργανισμό από πλαίσιο οπλισμένου σκυροδέματος, πριονωτές στέγες και συνεχείς λοξούς φεγγίτες, με φωτισμό του χώρου, δηλαδή ακολουθεί την τυπική μορφολογία των συναφών κτιρίων της ευρύτερης περιοχής.

Στη βόρεια επιμήκη όψη, διαμορφώνονται μεγάλα ορθογώνια ανοίγματα παραθύρων με καρέ μεταλλικά κουφώματα, όπως και στην ανατολική όψη. Αυτό μόνο με τις φωτογραφίες θα μπορέσετε να το καταλάβετε ακριβώς.

Στο τμήμα των γραφείων η στέγη εγκιβωτίζεται σε συμπαγές στηθαίο στη βόρεια και στην ανατολική όψη προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου.

Αργότερα κατασκευάζονται και τα υπόλοιπα κτήρια. Το 1975 κατασκευάζεται το κτήριο Β, αυτό εδώ. Τυπικό κτήριο της εποχής, είναι τριώροφο με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και επίπεδο δώμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το πρώτο είναι του '31;

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι του '31 και το '33 ολοκληρώθηκε με την προσθήκη των γραφείων. Οι όψεις του Β διαμορφώνονται σε συνεχή ανοίγματα παραθύρων, με έκκεντρη είσοδο - κλιμακοστάσιο. Χρησιμοποιήθηκε ως χώρος γραφείων.

Το κτήριο Ζ, είναι εκείνο εκεί, είναι ισόγειο ορθογώνιας κάτοψης, με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και επίπεδο δώμα. Χρησιμοποιήθηκε μέχρι το 1990 ως στούντιο ηχογραφήσεων και μεταξύ 1990 και 1995 ως στούντιο παραγωγής τηλεοπτικών εκπομπών.

Το κτήριο Γ, είναι συνέχεια του Β, έχει φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και χρησιμοποιήθηκε ως αποθηκευτικός χώρος. Ακολουθεί τη μορφολογία του τυπικού βιομηχανικού κτηρίου, αλλά εμφανίζεται αλλοιωμένο από μεταγενέστερες επεμβάσεις.

Καθώς οι ανάγκες εγκατάστασης αυξάνονταν, ένα τμήμα του κτηρίου Γ, το τμήμα Δ, το μικρό αυτό που είναι πίσω, χρησιμοποιήθηκε για τη στέγαση του μηχανουργείου και του υποσταθμού της ΔΕΗ.

Το κτήριο Ε, το πιο πέρα, στην από εκεί γωνία, είναι μεταγενέστερη κατασκευή και χρησιμοποιήθηκε ως στούντιο παραγωγής δίσκων και αργότερα ως χώρος επεξεργασίας ήχου, μέχρι το 1975, οπότε κατασκευάστηκε το κτήριο Ζ.

Έκτοτε στέγασε περιστασιακές χρήσεις που αλλοίωσαν τη μορφή του. Η κατασκευή του είναι συμβατική, η τοικοποιία και ο φέροντας οργανισμός από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Το κτήριο Η, προσαρτάται στην ιδιοκτησία με αγορά το 1962 και χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της εταιρείας. Μεταγενέστερες επεμβάσεις έχουν αλλοιώσει τη μορφή του.

Στον ίδιο χώρο υπάρχει ακόμα ένα μικρό ισόγειο βοηθητικό κτίσμα, χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία. Αυτό εδώ πέρα είναι, η μικρή αποθήκη.

Το 1978 κατασκευάζεται το κτήριο Η, ως κέντρο διανομής εμπορευμάτων, το οποίο χρησιμοποιεί και σήμερα η MINOS EMI. Πρόκειται για τυπικό κτίριο γραφείων, χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία.

Η κεντρική πύλη της εισόδου, σηματοδοτείται από 4 τετράγωνους πεσσούς, που στηρίζουν το επιστύλιο με το όνομα COLUMBIA, στη φωτογραφία φαίνεται καλά.

Ετσι δημιουργούνται 3 εισοδοί, οι οποίες κλείνουν με μεταλλικές θύρες. Χαμηλός πέτρινος μανδρότοιχος με κιγκλίδωμα περιβάλλει το χώρο προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου.

Αριστερά της πύλης υπάρχει μικρό πρόσκτισμα ευτελούς κατασκευής για τη φύλαξη της εισόδου. Τόσο η πύλη όσο και το πρόσκτισμα βρίσκονται στο ρυμοτομούμενο τμήμα του οικοπέδου προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου. Αυτό το κομμάτι ρυμοτομείται, για να φαρδύνει.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Αυτό το κομμάτι είναι χωράφι και μετά. Η πύλη είναι στο μεταγενέστερο; Δεν πρέπει να είναι αυτή η πύλη.

A. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή εδώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Εντάξει τότε.

A. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εδώ, στο ρυμοτομούμενο, σωστό. Είπαμε τόσο η πύλη, όσο και η μάντρα βρίσκονται στο ρυμοτομούμενο. Με το κλείσιμο της εταιρείας COLUMBIA EMI, το 1990, τα μηχανήματα εκποιήθηκαν.

Σήμερα στο χώρο βρίσκονται διάσπαρτα, μια παλιά πρέσα δίσκων 33 στροφών βινυλίου κατεστραμμένη, 3 τροχοί βουρτισίματος των μητρών των δίσκων και 4 ισοπεδωτές μήτρας, 2 μικροί και 2 μεγάλοι.

Τα υπάρχοντα μηχανήματα δεν αποτελούν μοναδικό ή χαρακτηριστικό δείγμα. Αντίστοιχα υπάρχουν και στο μουσείο - εκθετήριο της εταιρείας FABEL SOUND στη Φιλαδέλφεια.

Πολεοδομικά στοιχεία του οικοπέδου. Όπως αναφέρθηκε, το οικόπεδο, στο οποίο βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της εταιρείας COLUMBIA EMI, έχει συνολική έκταση 14.426 τ. μ. περίπου και ανήκει στη ΒΙΟ ΠΡΟΜΠΟΝΑ και έχει θεσμοθετηθεί με το γενικό πολεοδομικό σχεδιασμό της Αθήνας το 1988.

Η έκθεση περιλαμβάνεται εντός των ορίων του γενικού πολεοδομικού σχεδίου Αθήνας, αλλά παραμένει περιοχή εκτός σχεδίου, για την οποία ισχύουν οι όροι και οι περιορισμοί δόμησης των εκτός σχεδίου περιοχών και η χρήση στο Προεδρικό Διάταγμα του 1987.

Εκκρεμεί η εξέταση της πρότασης τροποποίησης του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Αθήνας, που αφορά το χαρακτηρισμό Προμπονά σε εταιρεία ΒΙΟ.ΠΑ, τι σημαίνει αυτό δεν το ξέρω, υπό εξυγίανση, για το οποίο επιτρέπονται χρήσεις μη οχλούσας βιομηχανίας – βιοτεχνίας και βιοτεχνικού πάρκου.

Τμήμα του οικοπέδου 397 τ. μ. περίπου προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου, απαλλοτριώνεται για τη διαπλάτυνση της οδού. Στο τμήμα που ρυμοτομείται βρίσκεται και το πρότυπο εισόδου στο χώρο της εταιρείας.

Από όλο το κτιριακό συγκρότημα το μόνο κτήριο που παρουσιάζει αρχιτεκτονικό, τεχνικό και ιστορικό ενδιαφέρον είναι το κτήριο Α, το οποίο το σημειώνουμε εδώ πέρα με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ, το οποίο είναι του 1931 και το '33 έγινε η επέκταση, εφόσον οι προσθήκες σε όλα τα υπόλοιπα έχουν αλλοιώσει τη μορφή και των υπολοίπων κτισμάτων, ενώ ρυμοτομείται το τμήμα του οικοπέδου της κεντρικής πύλης, με τη διάνοιξη της Λεωφόρου Ηρακλείου.

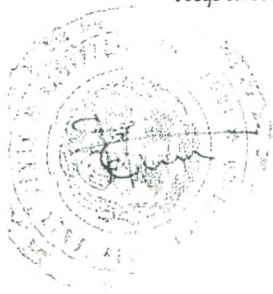
Η Υ.Ν.Μ.Τ.Ε. Αττικής προτείνει μόνο το χαρακτηρισμό του κτιρίου Α. Και εμείς εισηγούμαστε το χαρακτηρισμό ως μνημείου του κτιρίου Α, που φέρεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ, των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA, φερομένης ιδιοκτησίας ΜΑΡΜΙΝ Α. Ε. επί της Λεωφόρου Ηρακλείου 127 στον Περισσό, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3028 του 2002, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτηρίου ειδικής χρήσης με ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία, όπως αυτό διαμορφώθηκε στη δεκαετία του 1930, στο πλαίσιο της βιομηχανικής ανάπτυξης, την εποχή του μεσοπολέμου.

Επίσης το κτήριο αποτελεί σημαντική μαρτυρία για την ιστορία του ελληνικού τραγουδιού, από το 1933 έως το 1990, όπου και έγινε η παραγωγή μεγάλων επιτυχιών των μεγάλων Ελλήνων μουσικοσυνθετών και ερμηνευτών τους.

Δεύτερον, εισηγούμαστε το μη χαρακτηρισμό των υπολοίπων κτηρίων και της κεντρικής πύλης εισόδου από τη Λεωφόρο Ηρακλείου, διότι έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην ικανοποιούν πλέον τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του νόμου 3028 του 2000, άρθρο 6, παράγραφος 1γ.

Στο σημείο αυτό τα μέλη συζητούν επί της εισηγήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για να συνοψίσουμε, προτείνετε -και η Εφορεία προτείνει και η Δ/υση εισηγείται- το παλιό κτίριο του 1931. Αυτό δε ρυμοτομείται. Προτείνετε να μη χαρακτηριστούν όλα τα υπόλοιπα. Η πύλη είναι ρυμοτομούμενη και εισηγείστε να μη χαρακτηριστεί, αυτά είναι εν ολίγοις. Θέλει κανείς να ρωτήσει κάτι;

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Μας προβλημάτισε πολύ η πύλη. Δηλαδή είναι ένα χαρακτηριστικό στοιχείο και, αν δεν εισηγηθήκαμε εμείς, δεν προτείναμε το χαρακτηρισμό της, είναι επειδή είναι στο ρυμοτομούμενο τμήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μπορούμε να σκεφτούμε τη μεταφορά της.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Ναι, ίσως. Δεν μπορούμε όμως να πούμε ότι είναι αλλοιωμένη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα το δούμε. Να έρθουν οι ενδιαφερόμενοι.

Π. ΚΑΡΥΔΗΣ: Για το κτήριο Α, ήθελα να ρωτήσω το εξής. Βλέπω από τις φωτογραφίες ότι έχει φοβερές αλλοιώσεις, ζημιές. Δηλαδή διαβρώσεις φοβερές. Είναι τα δοκάρια, τα υποστυλώματα, τα σίδερα διαβρωμένα, τα πάντα. Πώς αυτό θα διατηρηθεί; Δηλαδή τι θα διατηρήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι ένα θέμα αξιοποίησης. Η εταιρεία που το έχει αναλάβει, σε οποιοδήποτε σχέδιο, πρέπει να συμπεριλάβει και το κτήριο Α, εφόσον εμείς το κηρύξουμε. Είναι ένα κτήριο που συνδέεται με τη μουσική ιστορία της χώρας, θα το δούμε.

6) Στο σημείο αυτό προσήλθαν ο κ. Σαμουήλ Μάτσας (Πρόεδρος-εκπρόσωπος της εταιρείας MARMIN) και η κα Ξανθή Γιαννοπούλου (τεχνική σύμβουλος), οι οποίοι αναφέρουν:

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Είμαι ο Πρόεδρος της εταιρείας, η οποία είναι ιδιοκτήτρια του ακινήτου αυτού και παρίσταμαι ως εκπρόσωπος της εταιρείας MARMIN.

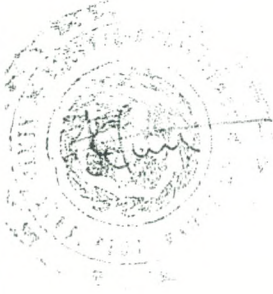
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εσείς δηλαδή φταίτε για όλα τα ωραία μουσικά που ακούγαμε.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εμείς φταιμε, ναι.

Ξ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαι πολιτικός μηχανικός και τεχνική σύμβουλος του κ. Μάτσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει η εισήγηση της αρμόδιας Δ/νσης, η οποία προτείνει να χαρακτηριστεί το κτήριο Α, το οποίο έχει ιστορικά στοιχεία σημαντικά και μορφολογικά, συνδέεται με τη μουσική ιστορία της χώρας. Επ' αυτού έχετε κάποια αντίρρηση;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Κύριε Γενικέ, όπως γράφω και στο σημείωμά μου, ανεξάρτητα από την απόφαση της Επιτροπής σας, για λόγους καθαρά συναισθηματικούς και οικογενειακούς, επειδή εκεί μεγάλωσα και με τον πατέρα μου έχω ιστορία εκεί, εγώ δεν πρόκειται αυτό το κτίριο να το πειράξω.

Αυτό όμως, το οποίο με ανησυχεί πάρα πολύ, είναι το εξής. Ήδη τώρα, από του αποχαρκτηρισμό του ως βιοτεχνικό πάρκο, σε βιοτεχνικό πάρκο προς εξυγίανση, συνεισφέρουμε το 50% της γης στο Δήμο.

Άρα δηλαδή, από τα 12 στρέμματα, μένουν 6 στρέμματα. Αν αυτό χαρακτηριστεί και αρχίσουμε εν συνεχεία, όταν υποβληθούν οι μελέτες κάποιας αξιοποίησης, να μην μπορούμε να χτίσουμε εδώ ή να μην μπορούμε να χτίσουμε εκεί, γύρω από αυτό το κτήριο, καταλαβαίνετε ότι εκμηδενίζεται η αξία του περιουσιακού αυτού στοιχείου.

Γι' αυτό λέω το εξής, ότι, και αν δε χαρακτηριστεί, εγώ δεν προτίθεμαι αυτό το κτίριο να το αλλοιώσω ή οτιδήποτε άλλο, διότι είναι η ιστορία της οικογένειάς μου, η ιστορία η δική μου και της οικογένειάς μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το Συμβούλιο θα κηρύξει ή δε θα κηρύξει. Λαμβάνουμε υπόψη αυτό που είπατε. Μια κήρυξη δε σημαίνει ότι δεν μπορείτε να το αξιοποιήσετε εσωτερικά.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Παρακαλούμε, λοιπόν, λαμβανομένου αυτού υπόψη και των προθέσεών μας, αν το κηρύξετε, τουλάχιστον να μας επιτραπεί και να συμπεριληφθεί στην απόφαση κήρυξης, η δυνατότητα να μπορέσουμε να χτίσουμε στις τυφλές πλευρές του κτιρίου αυτού, εν επαφή, άλλα οικοδομήματα, τα οποία να μπορέσουν να αποτελέσουν ένα ενιαίο σύνολο προς αξιοποίηση κάποιας εκμετάλλευσης, την οποία θα θελήσουμε να κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τυφλές ποιες εννοείτε πλευρές;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εννοώ τυφλές πλευρές, την πλευρά, η οποία δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δε βλέπει στο δρόμο, στη Λεωφόρο Ηρακλείου, αυτή.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Η Λεωφόρος Ηρακλείου είναι εδώ. Αυτή η πλευρά ασφαλώς δεν είναι τυφλή, αντίθετα αυτή η πλευρά δεν είναι τυφλή, άρα είναι τυφλή αυτή και αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει από εδώ άλλη ιδιοκτησία ή ίδια ιδιοκτησία είναι;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Ίδια ιδιοκτησία είναι. Για να μπορέσουμε να κτίσουμε από εδώ και από εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το εν επαφή είναι κάτι, το οποίο είναι υποερωτηματικό, θα συζητηθεί. Αλλά η άδεια σε σχέση με το μνημείο θα έρθει πάλι εδώ.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Βεβαίως θα έρθει, αλλά αυτή τη στιγμή γνωρίζω εκ των ονομάτων που είδα, ότι έχω να κάνω με ένα Συμβούλιο με ανοιχτό μυαλό, καθώς λέμε και με μια κρίση δικαία.

Αν μετά από 1, 2 ή 3 χρόνια δεν έχω να αντιμετωπίσω εσάς και όλους τους αξιότιμους κυρίους και έχω άλλους ανθρώπους, οι οποίοι θα αρχίσουν να μου λένε

διάφορα, τουλάχιστον να έχω μια κατοχύρωση από τώρα, ότι μπορώ να χτίσω στις τυφλές όψεις εν επαφή.

Όπως σημειώνω στο σημειώμά μου, που σας έστειλα, νεόκτιστο κτήριο, το οποίο μόλις αποπερατώθηκε επί της Βασιλίσσης Σοφίας, με όλους τους μεγάλους περιορισμούς που έχει η Βασιλίσσης Σοφίας, βρίσκεται σε απόλυτη επαφή. Πίσω από το κτίριο χτίστηκε ένα γυάλινο κτίριο, πίσω από το νεοκλασικό, το διατηρητέο.

Στην οδό Κοραή το ΗΑΒΙΤΑΤ μόλις στεγάστηκε πρόσφατα σε διατηρητέο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτά τα κρίνει το Συμβούλιο και γνωμοδοτεί ανάλογα. Απ' ό,τι διαπιστώνετε δεν είναι απόλυτο. Και αναγνωρίζει την ανάγκη μιας συνύπαρξης και λειτουργίας.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Γι' αυτό κι εγώ υποβάλλω τη θερμή παράκληση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αλλά τώρα, δεν μπορεί κατ' αρχήν αυτό να ειπωθεί, εφόσον δεν υπάρχει ένα σχέδιο. Τώρα είναι το θέμα αν κηρύσσεται ή δεν κηρύσσεται κάτι.

Αν εσείς έχετε μια μελέτη και έρθει την άλλη ή την παρ' άλλη βδομάδα είναι ένα θέμα, το οποίο μπορεί να εξετάσει το παρόν Συμβούλιο και όχι από άλλους κυρίους.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δηλαδή στην απόφαση της τυχόν κήρυξης, δεν μπορεί;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα το συζητήσει το Συμβούλιο αυτό. Ο κ. Χανδακάς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Απ' ό,τι κατάλαβα, θα σας μείνουν 6 στρέμματα. Με τι συντελεστή;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ο συντελεστής είναι 1,6 αλλά λάβετε υπόψη σας ότι ήδη 1.400 μ. είναι το διατηρητέο. Άρα τι μας μένει; Μας μένει ένα...

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Είναι 8.500 τ. μ.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Τα οποία, δυστυχώς, θα πρέπει να πάνε εις ύψος, θα είναι άσχημο και για το χώρο.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Δηλαδή, εγώ μετρώ το εξής, εσείς είστε ο «& Υιός».

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εγώ είμαι ο πρώην «& Υιός», τώρα είμαι ο παππούς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Εσείς έχετε έναν ελεύθερο χώρο, περίπου 4.500 τ.μ., στο οποίο πρέπει να χτίσετε ένα κτίριο 8.000 τ. μ.

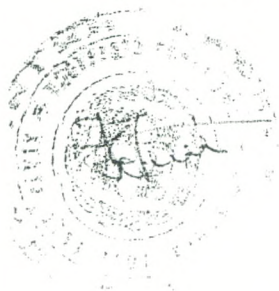
Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο).

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Που σημαίνει τετραώροφο.

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς με έναν πρόχειρο υπολογισμό, το βγάλαμε οκταώροφο.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Γι' αυτό λέμε ότι αυτό θα είναι άσχημο.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Οκταώροφο, λόγω αποστάσεων, αερισμού κλπ. Αν δεν είναι εν επαφή. Αυτό θα το δούμε στη μελέτη, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση υπάρχει; Ο κ. Μπίρης.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Δεδομένου ότι υπάρχει μια απαλλοτρίωση προς τη μεριά της οδού Ηρακλείου, έχετε εσείς σκοπό, στην περίπτωση που θα γίνει αυτή η απαλλοτρίωση, απαρχής να διαφυλάξετε ορισμένα στοιχεία, τα οποία αυτή τη στιγμή πιθανόν να μην εμπίπτουν στην εισήγηση της διατήρησης, αλλά είναι στοιχεία, τα οποία και αυτά τα θεωρούμε ιστορικά, να τα θεωρήσετε ως κινητά και να τα διαφυλάξετε, όπως είναι η επιγραφή COLUMBIA;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Κύριε Καθηγητά να είστε σίγουρος ότι το αγαπάμε αυτό το κτίριο και ό,τι έχει και δεν έχει, το αγαπάμε εξίσου όπως κι εσείς. Αν μπορούσαμε να διατηρήσουμε οτιδήποτε κι εγώ εύχομαι να μη γίνει ποτέ αυτή η διάνοιξη και να μην κατεδαφιστεί ποτέ αυτός ο πυλώνας, ο οποίος είναι πραγματικά έργο τέχνης, αλλά αν τυχόν γίνει, να είστε σίγουροι πως ό,τι μπορούσαμε να διαφυλάξουμε θα το διαφυλάξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση. Η κα Αδάμη.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ - ΑΔΑΜΗ: Ξέρετε ποιος έχει σχεδιάσει τον πυλώνα αυτό;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δυστυχώς δεν τα έχουμε αυτά τα στοιχεία. Είναι πολύ πιθανόν αυτό να έχει γίνει από Άγγλους αρχιτέκτονες, διότι ήταν αγγλική εταιρεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει κάποιος άλλος, θέλετε κάτι να πείτε εσείς;

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Τα πολεοδομικά είναι εκείνα που με ανησυχούν, γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η ιδιότητά σας;

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαι πολιτικός μηχανικός, αλλά ασχολούμαι με το θέμα της ένταξης της περιοχής, είναι ΒΙΟ.ΠΑ προς εξυγίανση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το ΒΙΟ.ΠΑ αναλύστε το λίγο. Βιοτεχνικό Πάρκο;

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι Βιοτεχνικό Πάρκο, το οποίο έχει εγκαταλειφθεί από πάρα πολλά χρόνια. Είναι σε μια κατάσταση ουσιαστικά ερήμωσης όλη η περιοχή.

Ο Δήμος της Αθήνας πρότεινε την εξυγίανσή του με τη διαδικασία του Βιοτεχνικού Πάρκου προς εξυγίανση. Έδωσε κάποιες χρήσεις, οι οποίες θα το εντάξουν στον κοινωνικό ιστό της πόλης.

Στο πλαίσιο αυτό αναγκάστηκε ο κ. Μάτσας να δώσει, ήδη υπάρχει η ληφθείσα απόφαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, το 50% της ιδιοκτησίας του, όταν οι νόμιμες κατά το 1337 εισφορές σε γη, ήταν 35%. Έδωσε 15% επιπλέον γη για την ένταξη που είναι σημειακή.

Ετσι, τώρα στη φάση της πολεοδομικής, φοβόμαστε με τους περιορισμούς της Ηρακλείου, που θα πρέπει να τραβηχτεί μέσα, μήπως έχουμε μικρή κάλυψη και τα ήδη 1.400 μέτρα δημιουργήσουν κάποιο πολύ ψηλό κτήριο, που δεν το θέλουμε ούτε εμείς, αλλά ούτε και του οργανισμού θα ήταν.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ούτε και πολιτιστικά και αισθητικά δίπλα από ένα μνημείο να είναι ένα δόροφο κτίριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τα είπαμε, ευχαριστούμε, μπορείτε να πάτε.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κάτι άλλο, για λόγους ιστορικούς. Ειπώθηκε ότι έχει απομείνει απλώς μια πρέσα βινυλίου η οποία είναι κατεστραμμένη. Ο άλλος εξοπλισμός τι απέγινε;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Οι Εγγλέζοι ιδιοκτήτες, το 1990, όταν αποφάσισαν να το κλείσουν, τα πούλησαν όλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι Άγγλοι;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Το 1990, οι Άγγλοι αποφάσισαν να το κλείσουν, το σταμάτημα της λειτουργίας και βεβαίως την εποχή εκείνη, το βινύλιο ήταν εν λειτουργία και οι πρέσες είχαν αξία και όλου αυτόν το βιομηχανικό εξοπλισμό του πούλησαν.

Ν. ΖΙΑΣ: Αυτό το κτίριο των 1.400 τ. μ. εσείς τι σκέφτεστε να το κάνετε;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Θα αναπαλαιώσω τις όψεις και θα το χρησιμοποιήσουμε εντασσόμενο στη γενική λειτουργία του υπόλοιπου κτιρίου.

Ν. ΖΙΑΣ: Την οποία έχετε σκεφτεί;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δεν έχουμε, αλλά προσανατολίζομαι σε χρήσεις, που σέβονται το περιβάλλον και την ιστορία. Δόθηκαν χρήσεις, αλλά δεν έχει σημασία αυτό. Εγώ θα διαλέξω τις χρήσεις, που να είναι αξιοπρεπείς και χρήσεις κατάλληλες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάλιστα, ευχαριστούμε.

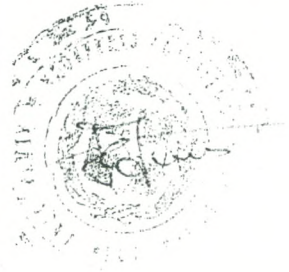
Στο σημείο αυτό αποχώρησαν ο κ. Σαμουήλ Μάτσας και η κα Ξανθή Γιαννοπούλου.

7) Τη συζήτηση μεταξύ των μελών του Συμβουλίου, κατά την οποία:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θέλει κανείς να μιλήσει; Ο κ. Ζίας.

Ν. ΖΙΑΣ: Στην αρχή είχα κάποιες επιφυλάξεις μέσα μου, για τη δυνατότητα διατήρησης, τώρα φαίνεται ότι έχει τη δυνατότητα αυτή. Εδώ πληροί τον όρο της ιστορικότητας, της μορφολογίας όχι τόσο, αλλά της ιστορικότητας νομίζω ότι του πληροί καθ' ολοκληρίαν για μια ολόκληρη εποχή όπως ήδη είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Μπίρης.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Εμένα η γνώμη μου είναι, επειδή περνάω πολύ συχνά από εκείνη την περιοχή, είναι μια περιοχή, η οποία είναι πράγματι θλιβερή, διότι έχει πολλά, πάρα πολλά κτήρια ομόλογα αυτού που συζητάμε σήμερα σε πλήρη αχρηστία.

Πρόκειται για βιοτεχνίες, για μικρά εργοστάσια, για αποθήκες κλπ. σε πλήρη αχρηστία. Επομένως για μένα είναι ευχής έργο ορισμένα τέτοια κτίρια και ειδικά αυτό που συζητάμε, που έχει και μία μεγάλη σημασία στη συλλογική μνήμη, όχι μόνο των κατοίκων όλης της Ελλάδας, να διατηρηθεί, αλλά κυρίως να αναβιώσει.

Δηλαδή η αναβίωση, η οποία θα μπορέσει να επηρεάσει και το περιβάλλον, ξέρετε εκεί γύρω είναι κάτι μάντρες, κάτι αποθήκες του Ερυθρού Σταυρού και γενικά υπάρχει ένα κενό, μια μιζέρια.

Άρα θα έλεγα ότι αυτός ο συνδυασμός, του να διατηρηθούν αυτά τα στοιχεία, αυτά τα σημεία αναφοράς, τα οποία τα βλέπουν πάρα πολλοί άνθρωποι, περνάει το τρένο σύρριζα, θα είναι ευχής έργο να γίνει ένας σχεδιασμός της αναβίωσης.

Ως προς το θέμα που έθιξε ο ενδιαφερόμενος, ο ιδιοκτήτης, της συλλειτουργίας με νέα κτίρια, εγώ πιστεύω ότι στην αρχιτεκτονική υπάρχουν άπειρες λύσεις ένταξης κτιρίων, τα οποία συνεργάζονται μεταξύ τους και επομένως κάτι τέτοιο μπορούμε να το δούμε περαιτέρω σε επόμενη φάση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κα Σαββίδου.

Π. ΣΑΒΒΙΔΟΥ – ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ: Συμφωνώ κατ' αρχάς με την πρόταση και το χαρακτηρισμό του κτηρίου, που φαντάζομαι ότι όπως και όλοι οι συνάδελφοι και για την ιστορικότητα, που είναι κατά κύριο λόγο, αλλά παρουσιάζει και αυτό καθαυτό το κτήριο, έχει κάποια στοιχεία, δεν μπορούμε να τα απορρίψουμε. Ειδικά αυτό που κηρύσσουμε είναι συνυφασμένο και με τη λειτουργία του κτηρίου, θα μας δώσει πολλά στοιχεία διατηρώντας το.

Προτείνω να χαρακτηριστεί οπωσδήποτε και η είσοδος, την οποία βρίσκω ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και αξιόλογη και, ας τη χαρακτηρίσουμε και θα δούμε τι θα γίνει με τη ρυμοτομία.

Το είχατε πει κι εσείς ότι υπάρχει δυνατότητα να τη μεταφέρουμε κάποια στιγμή, μπορεί όμως να κριθεί και άλλος τρόπος δομής και λειτουργίας της οδού και να μη χρειαστεί η μεταφορά ή η μετακίνηση. Δεν το ξέρω, εξετάζονται όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επί της ουσίας συμφωνούμε.

Π. ΣΑΒΒΙΔΟΥ - ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ: Να πω και κάτι ακόμα, να προσθέσω. Δε συμφωνώ να εξεταστεί η πρόταση του ιδιοκτήτη αυτή τη στιγμή, όσον αφορά το πού θα είναι οι προσθήκες, να δεσμευτεί το Συμβούλιο.

Όπως είπε και ο κ. Καθηγητής, μπορούμε να το εξετάσουμε, υπάρχουν δυνατότητες, εγώ πιστεύω ούτε καν αυτούς τους όρους που είπε, το δόροφο που λέει, έτσι με πρόχειρους υπολογισμούς, είμαι σίγουρη ότι θα βρεθούν λύσεις εξαιρετικές.

Θέλω όμως να βάλουμε έναν προβληματισμό. Αυτό το κτίριο, λέμε ότι το κηρύσσουμε για την ιστορία του. Αυτή η ιστορία πού θα υπάρχει, δε συζητήσαμε καθόλου για τις χρήσεις.

Εδώ θα γίνουν πολυχώροι οπωσδήποτε, μήπως θα έπρεπε να πούμε σε κάποιο σημείο να τηρήσουν την υποχρέωση να γίνει ένα μικρό μουσείο και να μαζέψουν ό,τι στοιχεία έχουν από την ιστορία, ένα κύτταρο μέσα στην πολυλειτουργικότητα, που φαντάζομαι ότι θα έχει, να εκφράσουμε την ευχή ή να δεσμευτούμε να γίνει και κάτι τέτοιο. Ευχαριστώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κα Αδάμη.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ - ΑΔΑΜΗ: Συμφωνώ με τα προηγούμενα και θα ήθελα να προσθέσω ότι θα έπρεπε να διασώσουμε με κάποιο τρόπο και τα μηχανήματα. Όχι κατ' ανάγκη *in situ* βέβαια, δε γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν υπάρχουν μηχανήματα.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ - ΑΔΑΜΗ: Υπάρχουν, στις φωτογραφίες. Υπάρχουν κάποιες πρέσες και κάποιες βούρτσες καθαρισμού, όπως μας είπαν. Να φυλαχτούν σε κάποιο μουσείο βιομηχανικής κληρονομιάς ή οπδήποτε, όχι κατ' ανάγκη εκεί μέσα πλέον, αν μπορούν και *in situ*, αλλά στους χώρους έτσι κι αλλιώς δε θα είναι, άρα δεν είναι *in situ*.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Καρύδης.

Π. ΚΑΡΥΔΗΣ: Ξεκινάω κι εγώ με τις ίδιες σκέψεις, που έκανε και ο κ. Ζίας. Δηλαδή στην αρχή ήμουν αντίθετος για το χαρακτηρισμό, μετά που άκουσα τους ιδιοκτήτες, οι οποίοι το αποδέχονται, κατά κάποιο τρόπο, συμφωνώ τελικά.

Όμως θέλω να σας πω ότι θα υπάρξουν τεράστιες δυσκολίες και θα υπάρξει τελικά αλλοίωση της μορφής του, διότι θα κληθούν να το επισκευάσουν ή θα χρειαστεί και ενίσχυση.

Αυτό, αν δούμε τις φωτογραφίες, είναι διαλυμένο. Δεν υπάρχει κολώνα, είναι σπασμένο, τα σίδερα έχουν βγει έξω, υπάρχουν ρωγμές και ειλικρινά δεν ξέρω από

τεχνικής πλευράς πώς θα το διατηρήσουν, πώς θα το ενισχύσουν, για να μην είναι επικίνδυνο, διότι πλέον έχουν αλλάξει οι συντελεστές και δε θα αλλοιωθεί η αναλογία των όψεων.

Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, διότι εγώ πιστεύω ότι δε θα μείνει τίποτα από αυτό το κτίριο, απολύτως τίποτα. Οι σιδεριές οι μεταλλικές, που είναι τα κεκλιμένα παράθυρα, θα αλλαχτούν πλήρως, διότι είναι διαβρωμένες.

Οι κολώνες και τα δοκάρια, αν δεν υποστούν αλλοίωση διαστάσεων, οπότε θα αλλοιωθεί πλήρως η αρχιτεκτονική αρμονία που υπάρχει, θα αλλοιωθεί το υλικό, θα αλλοιωθούν τα πάντα. Με αυτές τις επιφυλάξεις, εγώ συμφωνώ, αλλά θα υπάρξουν προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Χανδακάς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Εγώ θα συνεχίσω αυτό που είπε ο κ. Καθηγητής, γιατί το συζητήσαμε πριν. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα πρόβλημα, το οποίο θα αντιμετωπίσουμε σε όλα τα μνημεία που κηρύσσουμε στις αρχές του αιώνα.

Τα μνημεία στις αρχές του αιώνα δεν έχουν το υλικό το διαρκές, που είναι η πέτρα, πια και το κονίαμα. Είναι το μπετόν, από τότε που αρχίζει και μπαίνει το μπετόν, το μπετόν έχει κάποιο χρόνο ζωής.

Εκεί πέρα θα έχουμε τις επιλογές ή να ενισχύσουμε τις παλιές κατασκευές, οπότε αλλοιώνουμε τη γεωμετρία, ή να ανακατασκευάσουμε το μπετόν με μπετόν πάλι, οπότε αλλοιώνουμε τα υλικά και δεν έχουμε το αυθεντικό υλικό.

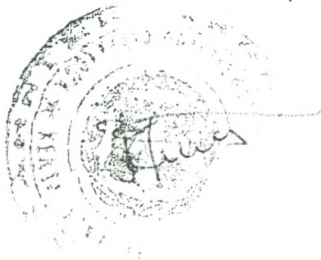
Τώρα, δεν μπορώ να καταλάβω αν μπορέσουμε να εννοήσουμε αυθεντικό υλικό το μπετόν, το οποίο πρέπει να διατηρήσουμε. Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι η εποχή θα δώσει και τις απαντήσεις της.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Θεωρώ ότι αυτό το κτίριο είναι μια κλασική περίπτωση ενός κτηρίου, που έχει υποστεί τόσες ζημιές, τουλάχιστον αυτές που είδαμε από τις φωτογραφίες, που θα επιβάλλουν μια ενίσχυσή του, που θα αλλοιώσει τελείως τη γεωμετρία του και τις διαστάσεις του, που είναι κλασικές.

Θα πρέπει, δεν ξέρω ποιον τρόπο θα βρούμε να το κηρύξουμε, ώστε να μπορούμε να προβλέψουμε αυτό, δηλαδή το θέμα του υλικού, με καίει. Εγώ θα προτιμούσα να κοπούν κολώνες και να ξαναγίνουν, παρά να ενισχύσω με γκανάιτ τις κολώνες και να αυξήσουμε κατά 10 εκατοστά τις διαστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό δεν είναι θέμα, που θα το εξετάσει το Συμβούλιο, όταν έρθει, και θα απαντήσει;

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα απαντήσει η εποχή.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Απλώς ήθελα να απαντήσω ότι τα κτήρια από πέτρα, θεωρητικά κρατούμε το αυθεντικό τους υλικό. Γιατί, όταν έχει ξεπλυθεί όλο το κονίαμα, ή, όταν το κονίαμα είναι σαθρό, αναγκαζόμαστε και κάνουμε βαθιά αρμολογήματα από τη μια μεριά, βαθιά αρμολογήματα από την άλλη, ενέματα μέσα στη μέση, άρα ουσιαστικά...

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Η γεωμετρία μένει.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Κι εδώ θα γίνει μια τέτοιου είδους μελέτη, ώστε να κρατηθεί η γεωμετρία. Δηλαδή νομίζω ότι θα το δούμε στην πορεία. Αλλά δεν μπορούμε να καταδικάσουμε όλα τα κτίρια από οπλισμένο σκυρόδεμα.

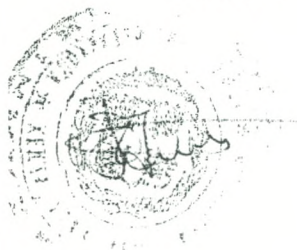
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουμε μια περίπτωση ενός συνόλου, το οποίο έχει μια διαχρονικότητα, το κύριο μέρος του, αυτό το οποίο εξετάζουμε ως υπό κήρυξη, συνδέεται αμέσως με την ιστορία και της εκβιομηχάνισης και της μουσικής στη χώρα μας, της αναπαραγωγής της μουσικής και αποτελεί από αυτή την άποψη ένα πολύ σημαντικό κτήριο.

Σε τέτοια σύνολα πιστεύω ότι η προσέγγιση δεν μπορεί να είναι απόλυτη. Δηλαδή συμφωνώ απολύτως με την εισήγηση, η οποία έγινε και η οποία προτείνει 1 κτήριο να κηρυχθεί ως μνημείο, αυτό που είναι και το αξιόλογο. Βέβαια COLUMBIA EMI ήταν όλο, αλλά αυτό έχει να κάνει με την ιστορία καθαυτή της μουσικής βιομηχανίας στην Ελλάδα.

Αυτό μπορούμε να το κηρύξουμε, τα άλλα όχι. Παράλληλα, στο πλαίσιο αυτό, το οποίο ανέφερε ο κ. Μπίρης, δηλαδή η πολιτεία προσπαθεί συνολικά να αναβαθμίσει κάποιες περιοχές ή να δώσει μια απάντηση σε αυτές τις έρημες, εγκαταλελειμμένες βιομηχανικές πολιτείες, που χάσκουν εν πάση περιπτώσει και αποτελούν εστίες πολλαπλών μολύνσεων, κινδύνων και υποβάθμισης.

Αυτό συναρτάται αμέσως με το οικοδομικό μέλλον αυτού εδώ του συγκεκριμένου οικοπέδου. Ο ιδιοκτήτης έχει υποστεί μια συρρίκνωση της ιδιοκτησίας του για λόγους ρυμοτόμησης, αλλαγής χρήσης κλπ. και αλλαγής χαρακτηρισμού.

Εκτιμώ ότι οφείλουμε να βοηθήσουμε στη διατήρηση αυτού κηρύσσοντάς το ως μνημείο. Ταυτόχρονα να μη μένουμε μετέωροι σε ό,τι αφορά την τύχη του, διότι, αν μένουμε έτσι και αυτό χαρακτηριστεί και μείνει απείραχτο, τελείωσε, απέτυχε και η όποια μετατροπή.

Πιστεύω ότι ίσως μπορούμε να δώσουμε μια προοπτική και να πούμε ότι αρχιτεκτονικές λύσεις, συμβατές με το κηρυγμένο ως μνημείο και σε επαφή με αυτό, μπορούν να εξεταστούν στο μέλλον. Συμβατές και επικοινωνούσες με το συγκεκριμένο μνημείο, μπορούν να εξεταστούν στο μέλλον.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Μην ξεχνάμε ότι στο άμεσο περιβάλλον, είχε πριν από καιρό αποκατακτηριστεί ένα διατηρητέο μνημείο, η βίλα του Ριζόπουλου, στην απέναντι πλευρά και αυτό ήταν μια υποβάθμιση της περιοχής. Δηλαδή χάθηκε ένα επίμηκες σημαντικό κτήριο, λόγω του ότι είχε εγκαταλειφθεί πλήρως και αποκατακτηρίστηκε τελικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επίσης, για την είσοδο πρέπει να πούμε ότι, αν πούμε ότι κηρύσσεται διατηρητέα, φοβάμαι μήπως δημιουργήσουμε ευρύτερα προβλήματα.

Ως διατηρητέο στοιχείο μπορούμε να πούμε, το οποίο πρέπει να μεταφερθεί και να τοποθετηθεί στο χώρο, σε σύνδεση με το κτήριο, το μνημείο και να προταθεί μια λύση. (Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στην καινούρια ρυμοτομική γραμμή, στη νέα είσοδο. Δεν ξέρω πόσο συμβατό θα είναι με το χώρο. Λέμε ότι το κρίνουμε ως διατηρητέο στοιχείο, το οποίο πρέπει να μεταφερθεί στη νέα ρυμοτομική γραμμή.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Η νέα είσοδος θα είναι στη Λεωφόρο Ηρακλείου. Από τα 14 στρέμματα θα μείνουν 6. Τα 6 στρέμματα θα έχουν μια κεντρική είσοδο να μπαίνεις. Εγώ θα ήθελα η κεντρική είσοδος να είναι αυτή. Οπουδήποτε και να είναι, σηματοδοτεί την είσοδο του συγκροτήματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ωραία, με τους πεσσούς αυτό.

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Με τους ίδιους πεσσούς; Γιατί μεταφορά 4 πεσσών;

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Σε ένα ομόλογο στοιχείο – πυλώνα.

Ν. ΖΙΑΣ: Εγώ θα έλεγα να το αφήσουμε ασαφές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επίσης μέρος του διατηρητέου κτιρίου, να χρησιμοποιηθεί ως χώρος μνήμης της ιστορικής του χρήσης. Και τα εναπομείναντα στοιχεία μηχανών να τοποθετηθούν σε αυτόν το χώρο. Ποιοι συμφωνούν με αυτό το πλαίσιο; Ομόφωνα. Πείτε λίγο τη διατύπωση.

8) Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, κατόπιν προηγούμενης φανεράς ψηφοφορίας επί του παραπάνω εξεταζομένου θέματος, **γνωμοδοτεί ομόφωνα:**

«Υπέρ του χαρακτηρισμού ως μνημείων:

- Α. Του κτιρίου Α, που σημειώνεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ (στο συνημ. τοπογραφικό Διάγραμμα) των κτιριακών εγκαταστάσεων της **COLUMBIA**, φερομένης ιδιοκτησίας **MAPMIN Α.Ε.**, επί της Λεωφ. Ηρακλείου 127, στον Περισσό, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτηρίου ειδικής χρήσης με ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία, όπως αυτό διαμορφώθηκε στη δεκαετία του 1930, στο πλαίσιο της βιομηχανικής ανάπτυξης, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου. Επίσης αποτελεί σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας από το 1933 έως το 1990, κατά την οποία υπήρξε άνθιση της ελληνικής μουσικής, με έργα μεγάλων Ελλήνων μουσικοσυνθετών και ερμηνευτών. Επίσης στο κτίριο Α, να διαμορφωθεί χώρος, στον οποίο θα διατηρηθεί η μνήμη της ιστορικής χρήσης της εταιρείας και στον οποίο θα τοποθετηθούν τα διασωθέντα μηχανήματα του συγκροτήματος και
- Β. Του συγκροτήματος της κεντρικής πύλης εισόδου με την επιγραφή **COLUMBIA**, το οποίο θα παραμείνει ως έχει, ακόμα και αν χρειαστεί να μετακινηθεί για πολεοδομικούς ή ρυμοτομικούς λόγους.
- Γ. Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων **γνωμοδοτεί ομόφωνα υπέρ του μη χαρακτηρισμού** ως μνημείων των υπολοίπων κτιρίων του συγκροτήματος των κτιριακών εγκαταστάσεων **COLUMBIA**, φερομένης ιδιοκτησίας **MAPMIN Α.Ε.**, διότι έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του Ν. 3028/02.»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕ ΑΡΙΘ. 7/21.2.06
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ 11.4.06
Η Γραμματεία

Κ. Γ. Διονύσιου

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7/21-2-2006

Αθήνα, Τρίτη 21 Φεβρουαρίου 2006, στις 5.00μ.μ. στο Αμφιθέατρο του κτιρίου του ΥΠΠΟ, στην οδό Μπουμπουλίνας 20-22, συνεδρίασε το Κεντρικό Συμβούλιο Νεότερων Μνημείων όπως αυτό συστάθηκε με το ν.3028/02 «Περί Οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού» και συγκροτήθηκε με την ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/Α5/67187/12-8-2005.

Στη Συνεδρίαση παραβρέθηκαν:

1.Χρήστος Ζαχόπουλος	Γενικός Γραμματέας του ΥΠΠΟ & Πρόεδρος του ΚΣΝΜ
2. Αγγελική Καστανά	Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. στο ΥΠ.ΠΟ.
3. Ισιδωρος Κακούρης	Προϊστάμενος Δ/νσης Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων
4. Βασίλειος Χανδακάς	Προϊστάμενος Γεν.Δ/νσης Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων
5. Αθηνά Χριστοφίδου	Προϊσταμένη Υπηρεσίας Νεότερων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Αττικής
6. Μαρία Καρδαμίτση-Αδάμη	Αναπληρ. Καθηγήτρια Αρχιτεκτονικής στο Ε.Μ.Π.
7. Πολυτίμη Σαββίδου-Καραμπίνη	Αρχιτέκτων-Μηχανικός, εκπρ.Τ.Ε.Ε.
8. Νικόλαος Ζίας	Καθηγητής Ιστορίας Τέχνης στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
9. Παναγιώτης Καρύδης	Πολιτικός Μηχανικός, Καθηγητής Ε.Μ.Π.
10. Εμμανουήλ Μπίρης	Αρχιτέκτονας, Καθηγητής Ε.Μ.Π.
11. Σωτήριος Σόρογκας	Καθηγητής Αρχιτεκτονικής Γλώσσας Επικοινωνίας και Σχεδιασμού στο Ε.Μ.Π.

Στη Συνεδρίαση αυτή δεν προσήλθαν τα μέλη: **Μ.Μιχαηλίδου** και η αναπληρώριά της **Α.Μισιρλή**, **Ο.Πίππα-Γαρυφάλου** και ο αναπληρωτής της **Γ.Στεφανόπουλος**, **Ε.Καμπούρη** και ο αναπληρωτής της **Α.Πέππας**, **Δ.Παλιούρας** και ο αναπληρωτής του **Σ.Πανταζής**

Εισηγητές στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεότερων Μνημείων ήταν οι:

Αλέξανδρος Θεοχαρόπουλος	Προϊστάμενος της ΔΙ.ΝΕ.Σ.Α.Κ. του ΥΠ.ΠΟ.
Ισιδωρος Κακούρης	Προϊστάμενος Δ.Β.Μ.Μ. του ΥΠ.ΠΟ.

Γραμματέας στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεότερων Μνημείων ήταν η:

Κωνσταντίνα Κλάδη	Μόνιμη υπάλληλος στο ΥΠ.ΠΟ

ΘΕΜΑ 2° Χαρακτηρισμός ή μη ως μνημείων των κτιριακών εγκαταστάσεων της **COLUMBIA** φερομένης ιδιοκτησίας **MAPMIN A. E.** στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον **Περισσό Ν. Αττικής**

Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, αφού έλαβε υπόψη:

- 1) Το με αρ.πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΙΝΕΣΑΚ 15460/444/17-2-2006 έγγραφο της Διεύθυνση Νεότερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς προς το ΚΣΝΜ
- 2) Τα σχέδια, τις φωτογραφίες και τα λοιπά έγγραφα του φακέλου.
- 3) Τα άρθρα 13,14,15 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2690/99 (ΦΕΚ 45/1999 τεύχος Α').
- 4) Το ν.3028/02 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (ΦΕΚ 153/2002 τεύχος Α').
- 5) Την εισήγηση του Αλέξανδρου Θεοχαρόπουλου, Προϊσταμένου της ΔΙΝΕΣΑΚ του ΥΠΠΟ, στην οποία αναφέρει:

Οι εγκαταστάσεις της COLUMBIA-ΕΜΙ, βρίσκονται στη Λεωφόρο Ηρακλείου 127, στην περιοχή Προμπονά, στον Περισσό. Η περιοχή ανήκει διοικητικά στο 5° Διαμέρισμα του Δήμου Αθηναίων και είναι εκτός σχεδίου και εντός γενικού πολεοδομικού σχεδιασμού.

Οριοθετείται ανατολικά από την οδό Ηρακλείου, νότια από οικόπεδο φερομένης ιδιοκτησίας Παπαλεξανδρή και Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, δυτικά από την οδό Ανθέων, η οποία δεν είναι διανοιγμένη και βόρεια από μη εγκεκριμένη ασφαλιστρωμένη οδό, που χωρίζει την ιδιοκτησία από αυτές των κληρονόμων Προμπονά και του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Με αίτηση – υπόμνημα του σωματείου «Κέντρο Ελληνικής Τέχνης», ζητήθηκε ο χαρακτηρισμός ως μνημείου των εγκαταστάσεων της COLUMBIA στον Περισσό. Από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν από την υπηρεσία και την επί τόπου αυτοψία, προκύπτουν τα ακόλουθα.

Γενικά στοιχεία: προ του 1930, οι ηχογραφήσεις όλων των ελληνικών δισκογραφικών εταιρειών, γίνονταν στις αίθουσες των διαφόρων ξενοδοχείων της Ομόνοιας, στο Πάγγειο, στο Μέγα Αλέξανδρος κλπ. όπου πραγματοποιήθηκαν οι ιστορικές

ηχογραφήσεις του Νίκου Χατζηαποστόλου και οι ηχογραφήσεις των πρώτων τραγουδιών του αναφερόμενου ως πατριάρχη του ρεμπέτικου Μάρκου Βαμβακάρη.

Οι μήτρες για την παραγωγή των δίσκων, στέλνονταν στη συνέχεια στο εξωτερικό, Αγγλία, Γερμανία κλπ. Στα τέλη της δεκαετίας του '20, μετά από το ναυάγιο του πλοίου, που μετέφερε τις μήτρες στην Αγγλία, ο αντιπρόσωπος της «His Master Voice», Κοσσιόπουλος, αποφάσισε να κάνει το πρώτο εργοστάσιο παραγωγής δίσκων στην Ελλάδα, το οποίο εγκατέστησε στην οδό Πειραιώς, κάπου στο Γκάζι.

Μετά από 2 χρόνια ανεπιτυχούς λειτουργίας το εργοστάσιο έκλεισε. Τη δεκαετία του '30 εμφανίζεται η αγγλική εταιρεία COLUMBIA, η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα της παραγωγής των δίσκων.

Λόγω των αυξημένων αναγκών αγοράστηκε το οικόπεδο στον Περισσό, με το πρώτο κτίριο του 1931, που στέγαζε την παραγωγή δίσκων 78 στροφών.

Στις εγκαταστάσεις αυτές έγινε η παραγωγή μεγάλων επιτυχιών του ελληνικού τραγουδιού, Χατζιδάκις, Βαμβακάρης, Τσιτσάνης, Μπιθικώτσης κλπ. Στις ίδιες εγκαταστάσεις παρήγαγαν δίσκους και άλλες γνωστές δισκογραφικές εταιρείες, η ODEON, η PARLOFON, MINΩΣ – ΜΑΤΣΑΣ μέχρι το '75 και η εταιρεία COLUMBIA EMI λειτουργούσε έως το 1990.

Το 1999 το ακίνητο του Περισσοῦ περιήλθε στην εταιρεία MAPMIN Α. Ε. κατόπιν αγοράς από την EMI. Η συνολική έκταση των εγκαταστάσεων του Περισσοῦ είναι 14.426 τ. μ. και αγοράστηκε τμηματικά σε 3 φάσεις.

Περιγραφή των κτηρίων: σήμερα το συγκρότημα αποτελείται από 7 κτήρια, τα έχουμε στο τοπογραφικό, έχουμε και φωτογραφίες τους. Το κτήριο Α είναι αυτό εδώ. Είναι 7 κτήρια Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η και Θ.

Το κτήριο Α, είναι ορθογώνιο ισόγειο του 1931, που στέγαζε την παραγωγή των δίσκων 78 και 33 στροφών του βινυλίου. Το 1933 ολοκληρώνεται με την προσθήκη γραφείων στην όψη της Λεωφόρου Ηρακλείου, με ανεξάρτητες εισόδους πρόσβασης, αυτές εδώ.

Έχει φέροντα οργανισμό από πλαίσιο οπλισμένου σκυροδέματος, πριονωτές στέγες και συνεχείς λοξούς φεγγίτες, με φωτισμό του χώρου, δηλαδή ακολουθεί την τυπική μορφολογία των συναφών κτιρίων της ευρύτερης περιοχής.

Στη βόρεια επιμήκη όψη, διαμορφώνονται μεγάλα ορθογώνια ανοίγματα παραθύρων με καρέ μεταλλικά κουφώματα, όπως και στην ανατολική όψη. Αυτό μόνο με τις φωτογραφίες θα μπορέσετε να το καταλάβετε ακριβώς.

Στο τμήμα των γραφείων η στέγη εγκιβωτίζεται σε συμπαγές στηθαίο στη βόρεια και στην ανατολική όψη προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου.

Αργότερα κατασκευάζονται και τα υπόλοιπα κτήρια. Το 1975 κατασκευάζεται το κτήριο Β, αυτό εδώ. Τυπικό κτήριο της εποχής, είναι τριώροφο με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και επίπεδο δώμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το πρώτο είναι του '31;

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι του '31 και το '33 ολοκληρώθηκε με την προσθήκη των γραφείων. Οι όψεις του Β διαμορφώνονται σε συνεχή ανοίγματα παραθύρων, με έκκεντρη είσοδο – κλιμακοστάσιο. Χρησιμοποιήθηκε ως χώρος γραφείων.

Το κτήριο Ζ, είναι εκείνο εκεί, είναι ισόγειο ορθογώνιας κάτοψης, με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και επίπεδο δώμα. Χρησιμοποιήθηκε μέχρι το 1990 ως στούντιο ηχογραφήσεων και μεταξύ 1990 και 1995 ως στούντιο παραγωγής τηλεοπτικών εκπομπών.

Το κτήριο Γ, είναι συνέχεια του Β, έχει φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα και χρησιμοποιήθηκε ως αποθηκευτικός χώρος. Ακολουθεί τη μορφολογία του τυπικού βιομηχανικού κτηρίου, αλλά εμφανίζεται αλλοιωμένο από μεταγενέστερες επεμβάσεις.

Καθώς οι ανάγκες εγκατάστασης αυξάνονταν, ένα τμήμα του κτηρίου Γ, το τμήμα Δ, το μικρό αυτό που είναι πίσω, χρησιμοποιήθηκε για τη στέγαση του μηχανουργείου και του υποσταθμού της ΔΕΗ.

Το κτήριο Ε, το πιο πέρα, στην από εκεί γωνία, είναι μεταγενέστερη κατασκευή και χρησιμοποιήθηκε ως στούντιο παραγωγής δίσκων και αργότερα ως χώρος επεξεργασίας ήχου, μέχρι το 1975, οπότε κατασκευάστηκε το κτήριο Ζ.

Έκτοτε στέγασε περιστασιακές χρήσεις που αλλοίωσαν τη μορφή του. Η κατασκευή του είναι συμβατική, η τοικοποιία και ο φέροντας οργανισμός από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Το κτήριο Η, προσαρτάται στην ιδιοκτησία με αγορά το 1962 και χρησιμοποιήθηκε για τις ανάγκες της εταιρείας. Μεταγενέστερες επεμβάσεις έχουν αλλοιώσει τη μορφή του.

Στον ίδιο χώρο υπάρχει ακόμα ένα μικρό ισόγειο βοηθητικό κτίσμα, χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία. Αυτό εδώ πέρα είναι, η μικρή αποθήκη.

Το 1978 κατασκευάζεται το κτήριο Η, ως κέντρο διανομής εμπορευμάτων, το οποίο χρησιμοποιεί και σήμερα η MINOS EMI. Πρόκειται για τυπικό κτίριο γραφείων, χωρίς ιδιαίτερα μορφολογικά στοιχεία.

Η κεντρική πύλη της εισόδου, σηματοδοτείται από 4 τετράγωνους πεσσούς, που στηρίζουν το επιστύλιο με το όνομα COLUMBIA, στη φωτογραφία φαίνεται καλά.

Έτσι δημιουργούνται 3 εισοδοί, οι οποίες κλείνουν με μεταλλικές θύρες. Χαμηλός πέτρινος μανδρότοιχος με κιγκλίδωμα περιβάλλει το χώρο προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου.

Αριστερά της πύλης υπάρχει μικρό πρόσκτισμα ευτελούς κατασκευής για τη φύλαξη της εισόδου. Τόσο η πύλη όσο και το πρόσκτισμα βρίσκονται στο ρυμοτομούμενο τμήμα του οικοπέδου προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου. Αυτό το κομμάτι ρυμοτομείται, για να φαρδύνει.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Αυτό το κομμάτι είναι χωράφι και μετά. Η πύλη είναι στο μεταγενέστερο; Δεν πρέπει να είναι αυτή η πύλη.

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή εδώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Εντάξει τότε.

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εδώ, στο ρυμοτομούμενο, σωστό. Είπαμε τόσο η πύλη, όσο και η μάντρα βρίσκονται στο ρυμοτομούμενο. Με το κλείσιμο της εταιρείας COLUMBIA EMI, το 1990, τα μηχανήματα εκπονήθηκαν.

Σήμερα στο χώρο βρίσκονται διάσπαρτα, μια παλιά πρέσα δίσκων 33 στροφών βινυλίου κατεστραμμένη, 3 τροχοί βουρτισμάτος των μητρών των δίσκων και 4 ισοπεδωτές μήτρας, 2 μικροί και 2 μεγάλοι.

Τα υπάρχοντα μηχανήματα δεν αποτελούν μοναδικό ή χαρακτηριστικό δείγμα. Αντίστοιχα υπάρχουν και στο μουσείο – εκθετήριο της εταιρείας FABEL SOUND στη Φιλαδέλφεια.

Πολεοδομικά στοιχεία του οικοπέδου. Όπως αναφέρθηκε, το οικόπεδο, στο οποίο βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της εταιρείας COLUMBIA EMI, έχει συνολική έκταση 14.426 τ. μ. περίπου και ανήκει στη ΒΙΟ ΠΡΟΜΠΟΝΑ και έχει θεσμοθετηθεί με το γενικό πολεοδομικό σχεδιασμό της Αθήνας το 1988.

Η έκθεση περιλαμβάνεται εντός των ορίων του γενικού πολεοδομικού σχεδίου Αθήνας, αλλά παραμένει περιοχή εκτός σχεδίου, για την οποία ισχύουν οι όροι και οι περιορισμοί δόμησης των εκτός σχεδίου περιοχών και η χρήση στο Προεδρικό Διάταγμα του 1987.

Εκκρεμεί η εξέταση της πρότασης τροποποίησης του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Αθήνας, που αφορά το χαρακτηρισμό Προμπονά σε εταιρεία ΒΙΟ.ΠΑ, τι σημαίνει αυτό δεν το ξέρω, υπό εξυγίανση, για το οποίο επιτρέπονται χρήσεις μη οχλούσας βιομηχανίας – βιοτεχνίας και βιοτεχνικού πάρκου.

Τμήμα του οικοπέδου 397 τ. μ. περίπου προς τη Λεωφόρο Ηρακλείου, απαλλοτριώνεται για τη διαπλάτυνση της οδού. Στο τμήμα που ρυμοτομείται βρίσκεται και το πρότυπο εισόδου στο χώρο της εταιρείας.

Από όλο το κτιριακό συγκρότημα το μόνο κτήριο που παρουσιάζει αρχιτεκτονικό, τεχνικό και ιστορικό ενδιαφέρον είναι το κτήριο Α, το οποίο το σημειώνουμε εδώ πέρα με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ, το οποίο είναι του 1931 και το '33 έγινε η επέκταση, εφόσον οι προσθήκες σε όλα τα υπόλοιπα έχουν αλλοιώσει τη μορφή και των υπολοίπων κτισμάτων, ενώ ρυμοτομείται το τμήμα του οικοπέδου της κεντρικής πύλης, με τη διάνοιξη της Λεωφόρου Ηρακλείου.

Η Υ.Ν.Μ.Τ.Ε. Αττικής προτείνει μόνο το χαρακτηρισμό του κτιρίου Α. Και εμείς εισηγούμαστε το χαρακτηρισμό ως μνημείου του κτιρίου Α, που φέρεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ, των κτιριακών εγκαταστάσεων της COLUMBIA, φερομένης ιδιοκτησίας ΜΑΡΜΙΝ Α. Ε. επί της Λεωφόρου Ηρακλείου 127 στον Περισσό, διότι σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3028 του 2002, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτηρίου ειδικής χρήσης με ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία, όπως αυτό διαμορφώθηκε στη δεκαετία του 1930, στο πλαίσιο της βιομηχανικής ανάπτυξης, την εποχή του μεσοπολέμου.

Επίσης το κτήριο αποτελεί σημαντική μαρτυρία για την ιστορία του ελληνικού τραγουδιού, από το 1933 έως το 1990, όπου και έγινε η παραγωγή μεγάλων επιτυχιών των μεγάλων Ελλήνων μουσικοσυνθετών και ερμηνευτών τους.

Δεύτερον, εισηγούμαστε το μη χαρακτηρισμό των υπολοίπων κτηρίων και της κεντρικής πύλης εισόδου από τη Λεωφόρο Ηρακλείου, διότι έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μην ικανοποιούν πλέον τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του νόμου 3028 του 2000, άρθρο 6, παράγραφος 1γ.

Στο σημείο αυτό τα μέλη συζητούν επί της εισηγήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Για να συνοψίσουμε, προτείνετε -και η Εφορεία προτείνει και η Δ/υση εισηγείται- το παλιό κτίριο του 1931. Αυτό δε ρυμοτομείται. Προτείνετε να μη χαρακτηριστούν όλα τα υπόλοιπα. Η πύλη είναι ρυμοτομούμενη και εισηγείστε να μη χαρακτηριστεί, αυτά είναι εν ολίγοις. Θέλει κανείς να ρωτήσει κάτι;

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Μας προβληματίσε πολύ η πύλη. Δηλαδή είναι ένα χαρακτηριστικό στοιχείο και, αν δεν εισηγηθήκαμε εμείς, δεν προτείνουμε το χαρακτηρισμό της, είναι επειδή είναι στο ρυμοτομούμενο τμήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μπορούμε να σκεφτούμε τη μεταφορά της.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Ναι, ίσως. Δεν μπορούμε όμως να πούμε ότι είναι αλλοιωμένη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα το δούμε. Να έρθουν οι ενδιαφερόμενοι.

Π. ΚΑΡΥΔΗΣ: Για το κτήριο Α, ήθελα να ρωτήσω το εξής. Βλέπω από τις φωτογραφίες ότι έχει φοβερές αλλοιώσεις, ζημιές. Δηλαδή διαβρώσεις φοβερές. Είναι τα δοκάρια, τα υποστυλώματα, τα σίδερα διαβρωμένα, τα πάντα. Πώς αυτό θα διατηρηθεί; Δηλαδή τι θα διατηρήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι ένα θέμα αξιοποίησης. Η εταιρεία που το έχει αναλάβει, σε οποιοδήποτε σχέδιο, πρέπει να συμπεριλάβει και το κτήριο Α, εφόσον εμείς το κηρύζουμε. Είναι ένα κτήριο που συνδέεται με τη μουσική ιστορία της χώρας, θα το δούμε.

6) Στο σημείο αυτό προσήλθαν ο κ. Σαμουήλ Μάτσας (Πρόεδρος-εκπρόσωπος της εταιρείας ΜΑΡΜΙΝ) και η κα Ξανθή Γιαννοπούλου (τεχνική σύμβουλος), οι οποίοι αναφέρουν:

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Είμαι ο Πρόεδρος της εταιρείας, η οποία είναι ιδιοκτήτρια του ακινήτου αυτού και παρίσταμαι ως εκπρόσωπος της εταιρείας ΜΑΡΜΙΝ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εσείς δηλαδή φταίτε για όλα τα ωραία μουσικά που ακούγαμε.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εμείς φταίμε, ναι.

Ε. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαι πολιτικός μηχανικός και τεχνική σύμβουλος του κ. Μάτσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει η εισήγηση της αρμόδιας Δ/σης, η οποία προτείνει να χαρακτηριστεί το κτήριο Α, το οποίο έχει ιστορικά στοιχεία σημαντικά και μορφολογικά, συνδέεται με τη μουσική ιστορία της χώρας. Επ' αυτού έχετε κάποια αντίρρηση;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Κύριε Γενικέ, όπως γράφω και στο σημείωμά μου, ανεξάρτητα από την απόφαση της Επιτροπής σας, για λόγους καθαρά συναισθηματικούς και οικογενειακούς, επειδή εκεί μεγάλωσα και με τον πατέρα μου έχω ιστορία εκεί, εγώ δεν πρόκειται αυτό το κτίριο να το πειράξω.

Αυτό όμως, το οποίο με ανησυχεί πάρα πολύ, είναι το εξής. Ήδη τώρα, από τον αποκατακτηρισμό του ως βιοτεχνικό πάρκο, σε βιοτεχνικό πάρκο προς εξυγίανση, συνεισφέρουμε το 50% της γης στο Δήμο.

Άρα δηλαδή, από τα 12 στρέμματα, μένουν 6 στρέμματα. Αν αυτό χαρακτηριστεί και αρχίσουμε εν συνεχεία, όταν υποβληθούν οι μελέτες κάποιας αξιοποίησης, να μην μπορούμε να χτίσουμε εδώ ή να μην μπορούμε να χτίσουμε εκεί, γύρω από αυτό το κτίριο, καταλαβαίνετε ότι εκμηδενίζεται η αξία του περιουσιακού αυτού στοιχείου.

Γι' αυτό λέω το εξής, ότι, και αν δε χαρακτηριστεί, εγώ δεν προτίθεμαι αυτό το κτίριο να το αλλοιώσω ή οτιδήποτε άλλο, διότι είναι η ιστορία της οικογένειάς μου, η ιστορία η δική μου και της οικογένειάς μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το Συμβούλιο θα κηρύξει ή δε θα κηρύξει. Λαμβάνουμε υπόψη αυτό που είπατε. Μια κήρυξη δε σημαίνει ότι δεν μπορείτε να το αξιοποιήσετε εσωτερικά.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Παρακαλούμε, λοιπόν, λαμβανομένου αυτού υπόψη και των προθέσεων μας, αν το κηρύξετε, τουλάχιστον να μας επιτραπεί και να συμπεριληφθεί στην απόφαση κήρυξης, η δυνατότητα να μπορέσουμε να χτίσουμε στις τυφλές πλευρές του κτιρίου αυτού, εν επαφή, άλλα οικοδομήματα, τα οποία να μπορέσουν να αποτελέσουν ένα ενιαίο σύνολο προς αξιοποίηση κάποιας εκμετάλλευσης, την οποία θα θελήσουμε να κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τυφλές ποιες εννοείτε πλευρές;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εννοώ τυφλές πλευρές, την πλευρά, η οποία δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δε βλέπει στο δρόμο, στη Λεωφόρο Ηρακλείου, αυτή.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Η Λεωφόρος Ηρακλείου είναι εδώ. Αυτή η πλευρά ασφαλώς δεν είναι τυφλή, αντίθετα αυτή η πλευρά δεν είναι τυφλή, άρα είναι τυφλή αυτή και αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει από εδώ άλλη ιδιοκτησία ή ίδια ιδιοκτησία είναι;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Ίδια ιδιοκτησία είναι. Για να μπορέσουμε να κτίσουμε από εδώ και από εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το εν επαφή είναι κάτι, το οποίο είναι υποερωτηματικό, θα συζητηθεί. Αλλά η άδεια σε σχέση με το μνημείο θα έρθει πάλι εδώ.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Βεβαίως θα έρθει, αλλά αυτή τη στιγμή γνωρίζω εκ των ονομάτων που είδα, ότι έχω να κάνω με ένα Συμβούλιο με ανοιχτό μυαλό, καθώς λέμε και με μια κρίση δικαία.

Αν μετά από 1, 2 ή 3 χρόνια δεν έχω να αντιμετωπίσω εσάς και όλους τους αξιότιμους κυρίους και έχω άλλους ανθρώπους, οι οποίοι θα αρχίσουν να μου λένε

διάφορα, τουλάχιστον να έχω μια κατοχύρωση από τώρα, ότι μπορώ να χτίσω στις τυφλές όψεις εν επαφή.

Όπως σημειώνω στο σημειώμά μου, που σας έστειλα, νεόκτιστο κτήριο, το οποίο μόλις αποπερατώθηκε επί της Βασιλίσσης Σοφίας, με όλους τους μεγάλους περιορισμούς που έχει η Βασιλίσσης Σοφίας, βρίσκεται σε απόλυτη επαφή. Πίσω από το κτίριο χτίστηκε ένα γυάλινο κτίριο, πίσω από το νεοκλασικό, το διατηρητέο.

Στην οδό Κοραή το HABITAT μόλις στεγάστηκε πρόσφατα σε διατηρητέο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτά τα κρίνει το Συμβούλιο και γνωμοδοτεί ανάλογα. Απ' ό,τι διαπιστώνετε δεν είναι απόλυτο. Και αναγνωρίζει την ανάγκη μιας συνύπαρξης και λειτουργίας.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Γι' αυτό κι εγώ υποβάλλω τη θερμή παράκληση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αλλά τώρα, δεν μπορεί κατ' αρχήν αυτό να ειπωθεί, εφόσον δεν υπάρχει ένα σχέδιο. Τώρα είναι το θέμα αν κηρύσσεται ή δεν κηρύσσεται κάτι.

Αν εσείς έχετε μια μελέτη και έρθει την άλλη ή την παρ' άλλη βδομάδα είναι ένα θέμα, το οποίο μπορεί να εξετάσει το παρόν Συμβούλιο και όχι από άλλους κυρίους.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δηλαδή στην απόφαση της τυχόν κήρυξης, δεν μπορεί;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα το συζητήσει το Συμβούλιο αυτό. Ο κ. Χανδακάς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Απ' ό,τι κατάλαβα, θα σας μείνουν 6 στρέμματα. Με τι συντελεστή;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ο συντελεστής είναι 1,6 αλλά λάβετε υπόψη σας ότι ήδη 1.400 μ. είναι το διατηρητέο. Άρα τι μας μένει; Μας μένει ένα...

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Είναι 8.500 τ. μ.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Τα οποία, δυστυχώς, θα πρέπει να πάνε εις ύψος, θα είναι άσχημο και για το χώρο.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Δηλαδή, εγώ μετρώ το εξής, εσείς είστε ο «& Υιός».

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Εγώ είμαι ο πρώην «& Υιός», τώρα είμαι ο παππούς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Εσείς έχετε έναν ελεύθερο χώρο, περίπου 4.500 τ.μ., στο οποίο πρέπει να χτίσετε ένα κτίριο 8.000 τ. μ.

Ξ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο).

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Που σημαίνει τετραώροφο.

Ξ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς με έναν πρόχειρο υπολογισμό, το βγάλαμε οκταώροφο.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Γι' αυτό λέμε ότι αυτό θα είναι άσχημο.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Οκταώροφο, λόγω αποστάσεων, αερισμού κλπ. Αν δεν είναι εν επαφή. Αυτό θα το δούμε στη μελέτη, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση υπάρχει; Ο κ. Μπίρης.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Δεδομένου ότι υπάρχει μια απαλλοτρίωση προς τη μεριά της οδού Ηρακλείου, έχετε εσείς σκοπό, στην περίπτωση που θα γίνει αυτή η απαλλοτρίωση, απαρχής να διαφυλάξετε ορισμένα στοιχεία, τα οποία αυτή τη στιγμή πιθανόν να μην εμπίπτουν στην εισήγηση της διατήρησης, αλλά είναι στοιχεία, τα οποία και αυτά τα θεωρούμε ιστορικά, να τα θεωρήσετε ως κινητά και να τα διαφυλάξετε, όπως είναι η επιγραφή COLUMBIA;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Κύριε Καθηγητά να είστε σίγουρος ότι το αγαπάμε αυτό το κτίριο και ό,τι έχει και δεν έχει, το αγαπάμε εξίσου όπως κι εσείς. Αν μπορούσαμε να διατηρήσουμε οτιδήποτε κι εγώ εύχομαι να μη γίνει ποτέ αυτή η διάνοιξη και να μην κατεδαφιστεί ποτέ αυτός ο πυλώνας, ο οποίος είναι πραγματικά έργο τέχνης, αλλά αν τυχόν γίνει, να είστε σίγουροι πως ό,τι μπορούσαμε να διαφυλάξουμε θα το διαφυλάξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση. Η κα Αδάμη.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ – ΑΔΑΜΗ: Ξέρετε ποιος έχει σχεδιάσει τον πυλώνα αυτό;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δυστυχώς δεν τα έχουμε αυτά τα στοιχεία. Είναι πολύ πιθανόν αυτό να έχει γίνει από Άγγλους αρχιτέκτονες, διότι ήταν αγγλική εταιρεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Υπάρχει κάποιος άλλος, θέλετε κάτι να πείτε εσείς;

Σ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Τα πολεοδομικά είναι εκείνα που με ανησυχούν, γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η ιδιότητά σας;

Σ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είμαι πολιτικός μηχανικός, αλλά ασχολούμαι με το θέμα της ένταξης της περιοχής, είναι ΒΙΟ.ΠΑ προς εξυγίανση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το ΒΙΟ.ΠΑ αναλύστε το λίγο. Βιοτεχνικό Πάρκο;

Σ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι Βιοτεχνικό Πάρκο, το οποίο έχει εγκαταλειφθεί από πάρα πολλά χρόνια. Είναι σε μια κατάσταση ουσιαστικά ερήμωσης όλη η περιοχή.

Ο Δήμος της Αθήνας πρότεινε την εξυγίανσή του με τη διαδικασία του Βιοτεχνικού Πάρκου προς εξυγίανση. Έδωσε κάποιες χρήσεις, οι οποίες θα το εντάξουν στον κοινωνικό ιστό της πόλης.

Στο πλαίσιο αυτό αναγκάστηκε ο κ. Μάτσας να δώσει, ήδη υπάρχει η ληφθείσα απόφαση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, το 50% της ιδιοκτησίας του, όταν οι νόμιμες κατά το 1337 εισφορές σε γη, ήταν 35%. Έδωσε 15% επιπλέον γη για την ένταξη που είναι σημειακή.

Ετσι, τώρα στη φάση της πολεοδομικής, φοβόμαστε με τους περιορισμούς της Ηρακλείου, που θα πρέπει να τραβηχτεί μέσα, μήπως έχουμε μικρή κάλυψη και τα ήδη 1.400 μέτρα δημιουργήσουν κάποιο πολύ ψηλό κτήριο, που δεν το θέλουμε ούτε εμείς, αλλά ούτε και του οργανισμού θα ήταν.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ούτε και πολιτιστικά και αισθητικά δίπλα από ένα μνημείο να είναι ένα δόροφο κτίριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τα είπαμε, ευχαριστούμε, μπορείτε να πάτε.

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κάτι άλλο, για λόγους ιστορικούς. Ειπώθηκε ότι έχει απομείνει απλώς μια πρέσα βινυλίου η οποία είναι κατεστραμμένη. Ο άλλος εξοπλισμός τι απέγινε;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: (Μιλάει χωρίς μικρόφωνο). Οι Εγγλέζοι ιδιοκτήτες, το 1990, όταν αποφάσισαν να το κλείσουν, τα πούλησαν όλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι Άγγλοι;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Το 1990, οι Άγγλοι αποφάσισαν να το κλείσουν, το σταμάτημα της λειτουργίας και βεβαίως την εποχή εκείνη, το βινύλιο ήταν εν λειτουργία και οι πρέσες είχαν αξία και όλον αυτόν το βιομηχανικό εξοπλισμό τον πούλησαν.

Ν. ΖΙΑΣ: Αυτό το κτίριο των 1.400 τ. μ. εσείς τι σκέφτεστε να το κάνετε;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Θα αναπαλαιώσω τις όψεις και θα το χρησιμοποιήσουμε εντασσόμενο στη γενική λειτουργία του υπόλοιπου κτιρίου.

Ν. ΖΙΑΣ: Την οποία έχετε σκεφτεί;

Σ. ΜΑΤΣΑΣ: Δεν έχουμε, αλλά προσανατολίζομαι σε χρήσεις, που σέβονται το περιβάλλον και την ιστορία. Δόθηκαν χρήσεις, αλλά δεν έχει σημασία αυτό. Εγώ θα διαλέξω τις χρήσεις, που να είναι αξιοπρεπείς και χρήσεις κατάλληλες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάλιστα, ευχαριστούμε.

Στο σημείο αυτό αποχώρησαν ο κ. Σαμουήλ Μάτσας και η κα Ξανθή Γιαννοπούλου.

7) Τη συζήτηση μεταξύ των μελών του Συμβουλίου, κατά την οποία:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θέλει κανείς να μιλήσει; Ο κ. Ζίας.

Ν. ΖΙΑΣ: Στην αρχή είχα κάποιες επιφυλάξεις μέσα μου, για τη δυνατότητα διατήρησης, τώρα φαίνεται ότι έχει τη δυνατότητα αυτή. Εδώ πληροί τον όρο της ιστορικότητας, της μορφολογίας όχι τόσο, αλλά της ιστορικότητας νομίζω ότι του πληροί καθ' ολοκληρίαν για μια ολόκληρη εποχή όπως ήδη είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Μπίρης.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Εμένα η γνώμη μου είναι, επειδή περνάω πολύ συχνά από εκείνη την περιοχή, είναι μια περιοχή, η οποία είναι πράγματι θλιβερή, διότι έχει πολλά, πάρα πολλά κτήρια ομόλογα αυτού που συζητάμε σήμερα σε πλήρη αχρηστία.

Πρόκειται για βιοτεχνίες, για μικρά εργοστάσια, για αποθήκες κλπ. σε πλήρη αχρηστία. Επομένως για μένα είναι ευχής έργο ορισμένα τέτοια κτίρια και ειδικά αυτό που συζητάμε, που έχει και μία μεγάλη σημασία στη συλλογική μνήμη, όχι μόνο των κατοίκων όλης της Ελλάδας, να διατηρηθεί, αλλά κυρίως να αναβιώσει.

Δηλαδή η αναβίωση, η οποία θα μπορέσει να επηρεάσει και το περιβάλλον, ξέρετε εκεί γύρω είναι κάτι μάντρες, κάτι αποθήκες του Ερυθρού Σταυρού και γενικά υπάρχει ένα κενό, μια μιζέρια.

Άρα θα έλεγα ότι αυτός ο συνδυασμός, του να διατηρηθούν αυτά τα στοιχεία, αυτά τα σημεία αναφοράς, τα οποία τα βλέπουν πάρα πολλοί άνθρωποι, περνάει το τρένο σύρριζα, θα είναι ευχής έργο να γίνει ένας σχεδιασμός της αναβίωσης.

Ως προς το θέμα που έθιξε ο ενδιαφερόμενος, ο ιδιοκτήτης, της συλλειτουργίας με νέα κτίρια, εγώ πιστεύω ότι στην αρχιτεκτονική υπάρχουν άπειρες λύσεις ένταξης κτιρίων, τα οποία συνεργάζονται μεταξύ τους και επομένως κάτι τέτοιο μπορούμε να το δούμε περαιτέρω σε επόμενη φάση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κα Σαββίδου.

Π. ΣΑΒΒΙΔΟΥ - ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ: Συμφωνώ κατ' αρχάς με την πρόταση και το χαρακτηρισμό του κτηρίου, που φαντάζομαι ότι όπως και όλοι οι συνάδελφοι και για την ιστορικότητα, που είναι κατά κύριο λόγο, αλλά παρουσιάζει και αυτό καθαυτό το κτήριο, έχει κάποια στοιχεία, δεν μπορούμε να τα απορρίψουμε. Ειδικά αυτό που κηρύσσουμε είναι συνυφασμένο και με τη λειτουργία του κτηρίου, θα μας δώσει πολλά στοιχεία διατηρώντας το.

Προτείνω να χαρακτηριστεί οπωσδήποτε και η είσοδος, την οποία βρίσκω ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και αξιόλογη και, ας τη χαρακτηρίσουμε και θα δούμε τι θα γίνει με τη ρυμοτομία.

Το είχατε πει κι εσείς ότι υπάρχει δυνατότητα να τη μεταφέρουμε κάποια στιγμή, μπορεί όμως να κριθεί και άλλος τρόπος δομής και λειτουργίας της οδού και να μη χρειαστεί η μεταφορά ή η μετακίνηση. Δεν το ξέρω, εξετάζονται όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επί της ουσίας συμφωνούμε.

Π. ΣΑΒΒΙΔΟΥ – ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ: Να πω και κάτι ακόμα, να προσθέσω. Δε συμφωνώ να εξεταστεί η πρόταση του ιδιοκτήτη αυτή τη στιγμή, όσον αφορά το πού θα είναι οι προσθήκες, να δεσμευτεί το Συμβούλιο.

Όπως είπε και ο κ. Καθηγητής, μπορούμε να το εξετάσουμε, υπάρχουν δυνατότητες, εγώ πιστεύω ούτε καν αυτούς τους όρους που είπε, το δόροφο που λέει, έτσι με πρόχειρους υπολογισμούς, είμαι σίγουρη ότι θα βρεθούν λύσεις εξαιρετικές.

Θέλω όμως να βάλουμε έναν προβληματισμό. Αυτό το κτίριο, λέμε ότι το κηρύσσουμε για την ιστορία του. Αυτή η ιστορία πού θα υπάρχει, δε συζητήσαμε καθόλου για τις χρήσεις.

Εδώ θα γίνουν πολυκώροι οπωσδήποτε, μήπως θα έπρεπε να πούμε σε κάποιο σημείο να τηρήσουν την υποχρέωση να γίνει ένα μικρό μουσείο και να μαζέψουν ό,τι στοιχεία έχουν από την ιστορία, ένα κύτταρο μέσα στην πολυλειτουργικότητα, που φαντάζομαι ότι θα έχει, να εκφράσουμε την ευχή ή να δεσμευτούμε να γίνει και κάτι τέτοιο. Ευχαριστώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η κα Αδάμη.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ – ΑΔΑΜΗ: Συμφωνώ με τα προηγούμενα και θα ήθελα να προσθέσω ότι θα έπρεπε να διασώσουμε με κάποιο τρόπο και τα μηχανήματα. Όχι κατ' ανάγκη in situ βέβαια, δε γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν υπάρχουν μηχανήματα.

Μ. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗ – ΑΔΑΜΗ: Υπάρχουν, στις φωτογραφίες. Υπάρχουν κάποιες πρέσες και κάποιες βούρτσες καθαρισμού, όπως μας είπαν. Να φυλαχτούν σε κάποιο μουσείο βιομηχανικής κληρονομιάς ή οτιδήποτε, όχι κατ' ανάγκη εκεί μέσα πλέον, αν μπορούν και in situ, αλλά στους χώρους έτσι κι αλλιώς δε θα είναι, άρα δεν είναι in situ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Καρύδης.

Π. ΚΑΡΥΔΗΣ: Ξεκινάω κι εγώ με τις ίδιες σκέψεις, που έκανε και ο κ. Ζίας. Δηλαδή στην αρχή ήμουν αντίθετος για το χαρακτηρισμό, μετά που άκουσα τους ιδιοκτήτες, οι οποίοι το αποδέχονται, κατά κάποιο τρόπο, συμφωνώ τελικά.

Όμως θέλω να σας πω ότι θα υπάρξουν τεράστιες δυσκολίες και θα υπάρξει τελικά αλλοίωση της μορφής του, διότι θα κληθούν να το επισκευάσουν ή θα χρειαστεί και ενίσχυση.

Αυτό, αν δούμε τις φωτογραφίες, είναι διαλυμένο. Δεν υπάρχει κολώνα, είναι σπασμένο, τα σίδερα έχουν βγει έξω, υπάρχουν ρωγμές και ειλικρινά δεν ξέρω από

τεχνικής πλευράς πώς θα το διατηρήσουν, πώς θα το ενισχύσουν, για να μην είναι επικίνδυνο, διότι πλέον έχουν αλλάξει οι συντελεστές και δε θα αλλοιωθεί η αναλογία των όψεων.

Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, διότι εγώ πιστεύω ότι δε θα μείνει τίποτα από αυτό το κτίριο, απολύτως τίποτα. Οι σιδεριές οι μεταλλικές, που είναι τα κεκλιμένα παράθυρα, θα αλλαχτούν πλήρως, διότι είναι διαβρωμένες.

Οι κολώνες και τα δοκάρια, αν δεν υποστούν αλλοίωση διαστάσεων, οπότε θα αλλοιωθεί πλήρως η αρχιτεκτονική αρμονία που υπάρχει, θα αλλοιωθεί το υλικό, θα αλλοιωθούν τα πάντα. Με αυτές τις επιφυλάξεις, εγώ συμφωνώ, αλλά θα υπάρξουν προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Χανδακάς.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Εγώ θα συνεχίσω αυτό που είπε ο κ. Καθηγητής, γιατί το συζητήσαμε πριν. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα πρόβλημα, το οποίο θα αντιμετωπίσουμε σε όλα τα μνημεία που κηρύσσουμε στις αρχές του αιώνα.

Τα μνημεία στις αρχές του αιώνα δεν έχουν το υλικό το διαρκές, που είναι η πέτρα, πια και το κονίαμα. Είναι το μπετόν, από τότε που αρχίζει και μπαίνει το μπετόν, το μπετόν έχει κάποιο χρόνο ζωής.

Εκεί πέρα θα έχουμε τις επιλογές ή να ενισχύσουμε τις παλιές κατασκευές, οπότε αλλοιώνουμε τη γεωμετρία, ή να ανακατασκευάσουμε το μπετόν με μπετόν πάλι, οπότε αλλοιώνουμε τα υλικά και δεν έχουμε το αυθεντικό υλικό.

Τώρα, δεν μπορώ να καταλάβω αν μπορέσουμε να εννοήσουμε αυθεντικό υλικό το μπετόν, το οποίο πρέπει να διατηρήσουμε. Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νομίζω ότι η εποχή θα δώσει και τις απαντήσεις της.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Θεωρώ ότι αυτό το κτίριο είναι μια κλασική περίπτωση ενός κτηρίου, που έχει υποστεί τόσες ζημιές, τουλάχιστον αυτές που είδαμε από τις φωτογραφίες, που θα επιβάλλουν μια ενίσχυσή του, που θα αλλοιώσει τελείως τη γεωμετρία του και τις διαστάσεις του, που είναι κλασικές.

Θα πρέπει, δεν ξέρω ποιον τρόπο θα βρούμε να το κηρύξουμε, ώστε να μπορούμε να προβλέψουμε αυτό, δηλαδή το θέμα του υλικού, με καίει. Εγώ θα προτιμούσα να κοπούν κολώνες και να ξαναγίνουν, παρά να ενισχύσω με γκανάιτ τις κολώνες και να αυξήσουμε κατά 10 εκατοστά τις διαστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αυτό δεν είναι θέμα, που θα το εξετάσει το Συμβούλιο, όταν έρθει, και θα απαντήσει;

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα απαντήσει η εποχή.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Απλώς ήθελα να απαντήσω ότι τα κτήρια από πέτρα, θεωρητικά κρατούμε το αυθεντικό τους υλικό. Γιατί, όταν έχει ξεπλυθεί όλο το κονίαμα, ή, όταν το κονίαμα είναι σαθρό, αναγκάζομαστε και κάνουμε βαθιά αρμολογήματα από τη μια μεριά, βαθιά αρμολογήματα από την άλλη, ενέματα μέσα στη μέση, άρα ουσιαστικά...

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Η γεωμετρία μένει.

Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ: Κι εδώ θα γίνει μια τέτοιου είδους μελέτη, ώστε να κρατηθεί η γεωμετρία. Δηλαδή νομίζω ότι θα το δούμε στην πορεία. Αλλά δεν μπορούμε να καταδικάσουμε όλα τα κτήρια από οπλισμένο σκυρόδεμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουμε μια περίπτωση ενός συνόλου, το οποίο έχει μια διαχρονικότητα, το κύριο μέρος του, αυτό το οποίο εξετάζουμε ως υπό κήρυξη, συνδέεται αμέσως με την ιστορία και της εκβιομηχάνισης και της μουσικής στη χώρα μας, της αναπαραγωγής της μουσικής και αποτελεί από αυτή την άποψη ένα πολύ σημαντικό κτήριο.

Σε τέτοια σύνολα πιστεύω ότι η προσέγγιση δεν μπορεί να είναι απόλυτη. Δηλαδή συμφωνώ απολύτως με την εισήγηση, η οποία έγινε και η οποία προτείνει 1 κτήριο να κηρυχθεί ως μνημείο, αυτό που είναι και το αξιόλογο. Βέβαια COLUMBIA EMI ήταν όλο, αλλά αυτό έχει να κάνει με την ιστορία καθαυτή της μουσικής βιομηχανίας στην Ελλάδα.

Αυτό μπορούμε να το κηρύξουμε, τα άλλα όχι. Παράλληλα, στο πλαίσιο αυτό, το οποίο ανέφερε ο κ. Μπίρης, δηλαδή η πολιτεία προσπαθεί συνολικά να αναβαθμίσει κάποιες περιοχές ή να δώσει μια απάντηση σε αυτές τις έρημες, εγκαταλελειμμένες βιομηχανικές πολιτείες, που χάσκουν εν πάση περιπτώσει και αποτελούν εστίες πολλαπλών μολύνσεων, κινδύνων και υποβάθμισης.

Αυτό συναρτάται αμέσως με το οικοδομικό μέλλον αυτού εδώ του συγκεκριμένου οικοπέδου. Ο ιδιοκτήτης έχει υποστεί μια συρρίκνωση της ιδιοκτησίας του για λόγους ρυμοτόμησης, αλλαγής χρήσης κλπ. και αλλαγής χαρακτηρισμού.

Εκτιμώ ότι οφείλουμε να βοηθήσουμε στη διατήρηση αυτού κηρύσσοντάς το ως μνημείο. Ταυτόχρονα να μη μείνουμε μετέωροι σε ό,τι αφορά την τύχη του, διότι, αν μείνουμε έτσι και αυτό χαρακτηριστεί και μείνει απείραχτο, τελείωσε, απέτυχε και η όποια μετατροπή.

Πιστεύω ότι ίσως μπορούμε να δώσουμε μια προοπτική και να πούμε ότι αρχιτεκτονικές λύσεις, συμβατές με το κηρυγμένο ως μνημείο και σε επαφή με αυτό, μπορούν να εξεταστούν στο μέλλον. Συμβατές και επικοινωνούσες με το συγκεκριμένο μνημείο, μπορούν να εξεταστούν στο μέλλον.

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Μην ξεχνάμε ότι στο άμεσο περιβάλλον, είχε πριν από καιρό αποχαρακτηριστεί ένα διατηρητέο μνημείο, η βίλα του Ριζόπουλου, στην απέναντι πλευρά και αυτό ήταν μια υποβάθμιση της περιοχής. Δηλαδή χάθηκε ένα επίμηκες σημαντικό κτήριο, λόγω του ότι είχε εγκαταλειφθεί πλήρως και αποχαρακτηρίστηκε τελικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επίσης, για την είσοδο πρέπει να πούμε ότι, αν πούμε ότι κηρύσσεται διατηρητέα, φοβάμαι μήπως δημιουργήσουμε ευρύτερα προβλήματα.

Ως διατηρητέο στοιχείο μπορούμε να πούμε, το οποίο πρέπει να μεταφερθεί και να τοποθετηθεί στο χώρο, σε σύνδεση με το κτήριο, το μνημείο και να προταθεί μια λύση. (Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Στην καινούρια ρυμοτομική γραμμή, στη νέα είσοδο. Δεν ξέρω πόσο συμβατό θα είναι με το χώρο. Λέμε ότι το κρίνουμε ως διατηρητέο στοιχείο, το οποίο πρέπει να μεταφερθεί στη νέα ρυμοτομική γραμμή.

Β. ΧΑΝΔΑΚΑΣ: Η νέα είσοδος θα είναι στη Λεωφόρο Ηρακλείου. Από τα 14 στρέμματα θα μείνουν 6. Τα 6 στρέμματα θα έχουν μια κεντρική είσοδο να μπαίνεις. Εγώ θα ήθελα η κεντρική είσοδος να είναι αυτή. Οπουδήποτε και να είναι, σηματοδοτεί την είσοδο του συγκροτήματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ωραία, με τους πεσσούς αυτό.

Α. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Με τους ίδιους πεσσούς; Γιατί μεταφορά 4 πεσσών;

Ε. ΜΠΙΡΗΣ: Σε ένα ομόλογο στοιχείο – πυλώνα.

Ν. ΖΙΑΣ: Εγώ θα έλεγα να το αφήσουμε ασαφές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επίσης μέρος του διατηρητέου κτιρίου, να χρησιμοποιηθεί ως χώρος μνήμης της ιστορικής του χρήσης. Και τα εναπομείναντα στοιχεία μηχανών να τοποθετηθούν σε αυτόν το χώρο. Ποιοι συμφωνούν με αυτό το πλαίσιο; Ομόφωνα. Πείτε λίγο τη διατύπωση.

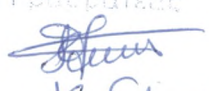
8) Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, κατόπιν προηγούμενης φανεράς ψηφοφορίας επί του παραπάνω εξεταζομένου θέματος, γνωμοδοτεί ομόφωνα:

«Υπέρ του χαρακτηρισμού ως μνημείων:

- Α. Του κτιρίου Α, που σημειώνεται με τα στοιχεία ΑΒΓΔΑ (στο συνημ. τοπογραφικό Διάγραμμα) των κτιριακών εγκαταστάσεων της **COLUMBIA**, φερομένης ιδιοκτησίας **MAPMIN Α.Ε.**, επί της Λεωφ. Ηρακλείου 127, στον Περισσό, διότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κτηρίου ειδικής χρήσης με ιδιαίτερα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία, όπως αυτό διαμορφώθηκε στη δεκαετία του 1930, στο πλαίσιο της βιομηχανικής ανάπτυξης, κατά την περίοδο του μεσοπολέμου. Επίσης αποτελεί σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας από το 1933 έως το 1990, κατά την οποία υπήρξε άνθιση της ελληνικής μουσικής, με έργα μεγάλων Ελλήνων μουσικοσυνθετών και ερμηνευτών. Επίσης στο κτίριο Α, να διαμορφωθεί χώρος, στον οποίο θα διατηρηθεί η μνήμη της ιστορικής χρήσης της εταιρείας και στον οποίο θα τοποθετηθούν τα διασωθέντα μηχανήματα του συγκροτήματος και
- Β. Του συγκροτήματος της κεντρικής πύλης εισόδου με την επιγραφή **COLUMBIA**, το οποίο θα παραμείνει ως έχει, ακόμα και αν χρειαστεί να μετακινηθεί για πολεοδομικούς ή ρυμοτομικούς λόγους.
- Γ. Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων **γνωμοδοτεί ομόφωνα υπέρ του μη χαρακτηρισμού** ως μνημείων των υπολοίπων κτιρίων του συγκροτήματος των κτιριακών εγκαταστάσεων **COLUMBIA**, φερομένης ιδιοκτησίας **MAPMIN Α.Ε.**, διότι έχουν υποστεί αλλοιώσεις σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του Ν. 3028/02.»

ΑΠΟΣΤΡΑΦΑ
Από την Ομάδα για την 7/21.2.06
του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
Αθήνα 14.6.06
Η Γραμματέας

Κ. Δίνου

με αγωνιώδεις νύξεις
«ταυτότητα» μας μέσα
ύγει κι έναν νέο που
αννης Τότσικας, Βα-
κλέτσου, Πόπη Πελ-
Σιακάρας. Τα σκηνι-
Μιχάλη Σδούγκου,
του Κτιστάκη. Το
τη θεατρική δημι-
α με το έργο αυτό, α-
μυρο πρωτοξεκίνησε
την «Αυλή των θαν-

σουν να προχωρήσουν στις στάσεις εργα-
σίας. Οι στάσεις εργασίας που προκήρυξαν
προγραμματίστηκαν για τις ώρες 1-3 το με-
σημέρι και 6-11 το βράδυ, κάτι που θα πη-
ξει τις παραστάσεις του θεάτρου.

Σ.Α.

Columbia: Μόνο ένα κτίριο διατηρητέο

Το υπουργείο Πολιτισμού δεν αντιμετωπι-
ζει το ενδεχόμενο να χαρακτηρίσει «μνη-
μεία» τα δύο εναπομείναντα κτίρια και «ιστο-
ρικό τόπο» ολόκληρο το συγκρότημα της
Columbia, στην περιοχή Προμπονά, πολλα-
πλάσιάζοντας τις ανησυχίες για έντονη οικι-
στική αξιοποίηση του ακινήτου.

Ο Γ. Βουλγαράκης, απαντώντας σε ερώτη-
ση του βουλευτή του ΣΥΝΓ. Δραγασάκη, ση-
μειώνει ότι με την απόφαση του Απριλίου του
2006 χαρακτηρίστηκε «μνημείο» το κεντρικό
κτίριο, που κατασκευάστηκε την περίοδο
1931-33 και για το οποίο υπάρχει πρόταση α-
πό τους ειδικούς επιστήμονες να στεγάσει το
πρότυπο μουσείο νεοελληνικής δισκογρα-
φίας, σε συνεργασία με τον δήμο και τους εν-
διαφερόμενους φορείς. «Μνημείο» έχει χα-
ρακτηριστεί και η κεντρική πύλη, αλλά από
την απάντηση του υπουργού μένει ανοικτό το
ενδεχόμενο να μετακινηθεί για πολεοδομι-
κούς ή ρυμοτομικούς λόγους.

Ο υπουργός Πολιτισμού αναφέρει ότι στο
συγκρότημα υπήρχαν συνολικά οκτώ κτίρια,
από τα οποία τα πέντε έχουν κατεδαφιστεί. Τα
υπόλοιπα δύο, εκτός από το βασικό οικοδό-
μημα που χαρακτηρίστηκε «διατηρητέο», εξε-
τάστηκαν από το Συμβούλιο Νεωτέρων Μνη-
μείων και κρίθηκαν «χωρίς ενδιαφέρον». Το
ένα προσαρτήθηκε στο βασικό ακίνητο με α-
γορά τού 1962 και έχει υποστεί επεμβάσεις
που έχουν αλλοιώσει τη μορφή του. Το άλλο
κατασκευάστηκε το 1978, δεν παρουσιάζει ι-
διαίτερα μορφολογικά στοιχεία και χρησιμο-
ποιείται ως κέντρο διανομής εμπορευμάτων.

© 2006 by the National Endowment for the Arts

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

**της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

Αθήνα, 11-10-06

Προς τον Υπουργό Πολιτισμού κ. Γεώργιο Βουλγαράκη

Κύριε Υπουργέ,

με το παρόν υπόμνημα θέλουμε να θέσουμε υπ' όψιν σας τα κύρια σημεία της πρότασής μας για τη διάσωση και αξιοποίηση του χώρου του παλιού εργοστασίου της Columbia", καθώς και μια μικρή αναδρομή για το τι έχει γίνει για το συγκεκριμένο χώρο από το 1999 που έχει περιέλθει στον σημερινό ιδιοκτήτη του.

- Ιστορικά η εμφάνιση της δισκογραφίας επέφερε ριζικές, ποσοτικές και ποιοτικές αλλαγές στο τραγούδι και τη μουσική. Το σημείο αναφοράς αυτών των αλλαγών στην Ελλάδα είναι το εργοστάσιο της Columbia.
- Η μοναδικότητα του συγκεκριμένου χώρου στην ελληνική επικράτεια αλλά και ολόκληρη τη Βαλκανική, κάνει πιο επιτακτική την ανάγκη διατήρησης και ανάδειξής του σε χώρο μνήμης, δημιουργίας και ψυχαγωγίας. (Υπήρχε ένα ακόμη εργοστάσιο δισκογραφίας στην Κωνσταντινούπολη, το οποίο κατεδαφίστηκε προ πολλών ετών).
- Ο χώρος του πρώην εργοστασίου της Columbia, θεωρούμε ότι, στο σύνολό του, αποτελεί ιστορικό τόπο. Θα πρέπει να χαρακτηριστεί μνημείο της νεώτερης ιστορίας μας με κριτήριο όχι τη στατική επάρκεια ή την αρχιτεκτονική των κτηρίων αλλά με ό,τι αυτός ο χώρος συμβολίζει και να γίνει Μουσείο ελληνικής δισκογραφίας και μουσικής.
- Το Μουσείο δισκογραφίας θεωρούμε ότι πρέπει να έχει δημόσιο χαρακτήρα. Να ορίζεται από έναν επίσημο θεσμό της Πολιτείας και τη δυναμική που αυτός φέρει. Όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλες τις αναπτυσσόμενες χώρες της Ευρώπης και της Β. Αμερικής. Η μελέτη, η έρευνα και η παρουσίαση της ιστορία της μουσικής δεν μπορεί να είναι υπόθεση ενός ιδιώτη ή μιας ομάδας ανθρώπων, με άγνωστα ή εμπειρικά κριτήρια και μεθοδολογία σχετικά με τον πολιτισμό και τη μουσική.
- Το Μουσείο μπορεί να είναι ένας χώρος "ζωντανός" και όχι μόνον έκθεσης του παρελθόντος. Μπορεί να είναι κέντρο πολιτισμού για παλαιούς και νέους καλλιτέχνες, για επαγγελματίες και ερασιτέχνες, με πολλαπλές δραστηριότητες και χρήσεις για όλους τους πολίτες.
- Επίσημοι φορείς, όπως το Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων, τα ΤΕΙ Άρτας – οργανοποιών, έχουν εκφράσει την επιθυμία

[illegible]

τους για συμβολή στη δημιουργία ενός τέτοιου Μουσείου και εργάζονται ήδη σε αυτήν την κατεύθυνση.

- Μεγάλος αριθμός ιδιωτών συλλεκτών και παραγόντων της μουσικής μας έχουν δηλώσει, πρόσφατα, την πρόθεσή τους να δωρίσουν έντυπο και ηχητικό υλικό αρχείου, μουσικά όργανα, φωτογραφικό υλικό, παντός είδους φωνοληπτικά ηχητικά όργανα κ.α., στην περίπτωση ίδρυσης Δημόσιου Μουσείου Δισκογραφίας.
- Με απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων (1405/15-5-2006 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Αθηναίων) ανέστειλε τις εργασίες κατεδάφισης και την έκδοση οικοδομικών αδειών στον χώρο του εργοστασίου της Columbia. Δεσμεύτηκε να φέρει στο Δημοτικό Συμβούλιο πολεοδομική μελέτη για την ευρύτερη περιοχή των 60 στρεμμάτων της περιοχής υπό ένταξη (Προμπονάς). Οι επτά ιδιοκτήτες, μεταξύ αυτών και ο ιδιοκτήτης του χώρου της Columbia (14 στρεμμάτων) υποχρεούνται να αποδώσουν στο Δημόσιο, ως εισφορά γης, το 40% της έκτασης προκειμένου να ενταχθούν στο σχέδιο πόλης. Είναι προφανές ότι, κατόπιν συνεργασίας με τον Δήμο Αθηναίων και τις αρμόδιες υπηρεσίες του, ο χώρος της Columbia μπορεί να περιλαμβάνεται στην έκταση που θα περιέλθει στο Δημόσιο. Στον ιδιοκτήτη του εργοστασίου της Columbia μπορεί να δοθούν σε άλλο σημείο τα αναλογούντα στρέμματα. Σε διαφορετική περίπτωση θα μπορούσε να απαλλοτριωθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού.
- Στις αρχές Δεκεμβρίου συζητείται στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας η προσφυγή της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας" η ακύρωση της απόφασης για χαρακτηρισμό διατηρητέου του ενός κτηρίου και της εισόδου του εργοστασίου της Columbia.

Θεωρούμε ότι θα μπορούσατε να επανεξετάσετε την προηγούμενη απόφασή σας και να χαρακτηρίσετε το χώρο, στο σύνολό του, ως ιστορικό τόπο διότι πιστεύουμε ότι έχει ιδιαίτερη ουσιαστική, συναισθηματική και συμβολική αξία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής και της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μας.

Σας ευχαριστούμε πολύ

**"Για την Επιτροπή Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Αυγή Θεοδόση	6977246418 – 2102524862
Αναστασία Καπλάνη	6977239674 – 2102919442
Αλέκος Κρητικός	6977312288
Ειρήνη Πανταλού	6976065143 – 2102110563
Δημήτρης Υφαντής	2102910034

e-mail: savecolumbia@yahoo.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος
και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟ
Πρωτοδικείο Αθηνών 5998/30.12.1999
ΑΦΜ: 090062232 • ΔΟΥ: Ε' ΑΘΗΝΩΝ
Τριπόδων 28, 105 58 Πλάκα, Αθήνα
Τηλ.: 210 3225 245, Fax: 210 3225 240

№ 8024

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ € #67.450⁰⁰ #

Εισπράχθηκαν από το Ιδρυμα Α.Γ. Λεβέντη
Φραγκοσταθίας 9 15125 Μαρούσι

τα ανωτέρω ΕΥΡΩ: έξι χιλιάδες πενήντα πέντε —

ως δωρεά υπέρ των κοινωφελών σκοπών της Εταιρείας.

Αθήνα 2/10/

200

Ο Λαβών

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τα μέλη της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia" κ.κ. **Αυγή Θεοδόση, Αλέκος Κρητικός, Δημήτρης Υφαντής και ο βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Γιάννης Δραγασάκης**, συναντήθηκαν σήμερα 11 Οκτωβρίου, με τον **Υπουργό Πολιτισμού κ. Γεώργιο Βουλγαράκη**.

Αντικείμενο της συνάντησης ήταν η αξιοποίηση του χώρου του πρώην εργοστασίου της Columbia και η δημιουργία Μουσείου ελληνικής δισκογραφίας και μουσικής.

Η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" ανέπτυξε την πρότασή της για:

- Χαρακτηρισμό του χώρου της Columbia, στο σύνολό του, ως ιστορικό τόπο – μνημείο της νεώτερης ιστορίας μας με κριτήριο όχι τη στατική επάρκεια ή την αρχιτεκτονική των κτηρίων αλλά με ό,τι αυτός ο χώρος συμβολίζει.
- Δημιουργία Δημόσιου (εθνικού) Μουσείου ελληνικής δισκογραφίας και μουσικής το οποίο θα είναι ένας χώρος ζωντανός και όχι μόνο έκθεσης του παρελθόντος, ένα κέντρο πολιτισμού για νέους και παλιούς καλλιτέχνες, για ερασιτέχνες και επαγγελματίες με πολλαπλές δραστηριότητες και χρήσεις για όλους τους πολίτες.
- Να δοθούν στον ιδιοκτήτη, σε άλλο σημείο, τα στρέμματα που αναλογούν στην ιδιοκτησία του μετά την ένταξη στο σχέδιο πόλης της περιοχής Προμπονά ή σε διαφορετική περίπτωση θα μπορούσε να απαλλοτριωθεί από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Η αναμενόμενη, από το Δήμο Αθηναίων, πολεοδομική μελέτη για την περιοχή (Προμπονά) προς ένταξη στο σχέδιο πόλης μπορεί να βοηθήσει στην υλοποίηση της πρότασής μας.

Η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" ενημέρωσε τον Υπουργό Πολιτισμού ό,τι μεγάλος αριθμός ιδιωτών συλλεκτών και παραγόντων της μουσικής μας έχουν δηλώσει την πρόθεσή τους να δωρίσουν έντυπο και ηχητικό υλικό αρχείου, μουσικά όργανα, φωτογραφικό υλικό, παντός είδους φωνοληπτικά ηχητικά όργανα κ.α., στην περίπτωση ίδρυσης δημόσιου μουσείου δισκογραφίας.

Ο κ. Γ. Βουλγαράκης δήλωσε ότι θα μελετήσει την πρόταση της "Επιτροπής".

**"Για την Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

Τηλέφωνα Επικοινωνίας:

Αυγή Θεοδόση	6977246418 – 2102524862
Αναστασία Καπλάνη	6977239674 – 2102919442
Αλέκος Κρητικός	6977312288
Ειρήνη Πανταλού	6976065143
Γιώργος Σπηλιωτόπουλος	2102222857
Δημήτρης Υφαντής	2102910034

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ COLUMBIA

Το εργοστάσιο της Columbia, στη Ριζούπολη, άρχισε να κατασκευάζεται το 1928 και τελείωσε το 1930. Το 1935 λειτουργεί το πρώτο studio φωνοληψίας. Το 1978 απασχολούσε 350 εργαζόμενους και είχε κέρδη μόνο από τις εξαγωγές 5 εκατ. δολάρια. Το 1983 σταματούν οι φωνοληψίες και το 1991 κλείνει το εργοστάσιο.

Από το 1999 το εργοστάσιο και το οικόπεδο (14 στρεμμάτων) ανήκουν στην εταιρεία "MAPMIN Τεχνική Κατασκευαστική Τουριστική Κτηματική Α.Ε.". Κατά την υπογραφή του συμβολαίου πώλησης ως εκπρόσωπος της εταιρείας εμφανίσθηκε ο κ. Σαμουήλ Μάτσας. Το Φεβρουάριο του 2006 το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων (Πρακτικό 7/21-2-2006) κήρυξε διατηρητέο ένα από τα οκτώ κτίρια της Columbia, ανοίγοντας το δρόμο για την κατεδάφιση των υπολοίπων επτά, μεταξύ των οποίων και το ιστορικό "Studio III" και οικοδόμηση στη θέση τους νέων κτηρίων προς εκμετάλλευση. Στη συγκεκριμένη συνεδρίαση δεν προσκλήθηκε να λάβει μέρος ο ιδιώτης που είχε κάνει αίτηση για το χώρο. Σύμφωνα με δηλώσεις του κ. Μάτσα σε εφημερίδες, προτίθεται στο "διατηρητέο" κτίριο να ιδρύσει κάποιο μουσείο.

Ο Αλέκος Αλαβάνος έχει κάνει δύο ερωτήσεις στη Βουλή για το χώρο του εργοστασίου της Columbia (4/2005 και 4/2006) και έχει στείλει επιστολή στον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής για ένταξη του "μουσείου ελληνικής δισκογραφίας και μουσικής" στο Γ ΚΠΣ.

Τη 14η Απριλίου, η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" διοργάνωσε ημερίδα με θέμα "Η δημιουργία και λειτουργία μουσείου ελληνικής δισκογραφίας στο εργοστάσιο της Columbia" στην οποία συζητήθηκε η αναγκαιότητα ενός τέτοιου χώρου. Συμμετείχαν οι: Κώστας Παπαδόπουλος (μουσικός), Κώστας Αδαμόπουλος (εκπρόσωπος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων, ΣΑΔΑΣ), πολιτειακοί παράγοντες κ.α.).

Την 11η Μαΐου 2006 η Πολεοδομία του Δήμου Αθηναίων, με συνοπτικές διαδικασίες, εξέδωσε άδεια κατεδάφισης μέσα σε δέκα ημέρες, όταν σε άλλες περιπτώσεις μπορεί να κάνει χρόνια.

Το Σάββατο, 13 Μαΐου 2006, οι μπουλντόζες άρχισαν να κατεδαφίζουν τα κτίρια του εργοστασίου της Columbia και πιο συγκεκριμένα το κτίριο εγγραφής δίσκων. Η άδεια κατεδάφισης ήταν ελλιπής και έτσι με την κινητοποίηση της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας" και κατοίκων της περιοχής σταμάτησε προσωρινά η κατεδάφιση και των υπόλοιπων κτιρίων.

Τη Δευτέρα, 15 Μαΐου 2006, η κατεδάφιση των κτιρίων της Columbia συνεχίστηκε με τη συνδρομή των ΜΑΤ και αστυνομικών δυνάμεων.

Η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" με τους κατοίκους της περιοχής, παρά τις προσπάθειές τους, δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν την κατεδάφιση του ιστορικού "Studio III" και άλλων δύο κτιρίων αλλά και το ξερίζωμα πολλών αιωνόβιων δέντρων.

--	--	--	--	--	--

Την ίδια ημέρα και κάτω από την πίεση της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας", το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων ψήφισε την πρόταση του δημάρχου κ. Μπεχράκη, κατά πλειοψηφία, (αρνητική ψήφος κ. Σ. Χαλβατζή) για ανάκληση της άδειας κατεδάφισης και αναστολή οικοδομικών εργασιών στην περιοχή μέχρι την ολοκλήρωση της πολεοδομικής μελέτης (1405/15-5-2006 απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Αθηναίων).

Τη 18η Μαΐου η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" δίνει συνέντευξη τύπου με τη συμμετοχή των: Χρήστου Λεοντή, Νότη Μαυρουδή, Μανώλη Ρασούλη, Ιωάννη Ιωάννου, εκπροσώπου του ΣΑΔΑΣ κ.α.

Η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" προσφεύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με την υποστήριξη των παραπάνω, για προσβολή της απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και της άδειας κατεδάφισης και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου δίνει εντολή για προσωρινή αναστολή οικοδομικών εργασιών μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου στις αρχές Δεκεμβρίου 2006.

Στις 26 Ιουλίου 2006 η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" διοργάνωσε συζήτηση με θέμα **"Η αναγκαιότητα δημιουργίας Μουσείου ελληνικής δισκογραφίας και μουσικής και γενικότερα χώρος καλλιτεχνικής και πολιτιστικής δημιουργίας στο πρώην εργοστάσιο της COLUMBIA"** και ακολούθησε συναυλία με γνωστούς καλλιτέχνες.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η μουσική εκφράζει τις δυνάμεις της ζωής και είναι ένα από τα βασικά σύμβολα που χρησιμοποίησε ο άνθρωπος προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση στην επικοινωνία, στο πραγματικό, εν τέλει, στην κοινωνικοποίηση.

Η μουσική κατέχει κεντρική θέση στη ζωή των ανθρώπων και ταυτόχρονα δεν παύει να είναι μια τέχνη, που διαδίδεται με ταχύτητα και ευκολία σε ευρύ κοινό σε όλο τον κόσμο.

Η μουσική υπάρχει χιλιάδες χρόνια, πριν από τον πολιτισμό της βιομηχανικής εποχής. Η δισκογραφία επέφερε ποσοτικές και ποιοτικές αλλαγές στην μουσική και το τραγούδι. Όμως αυτά υπάρχουν ως ανθρώπινη ανάγκη ανεξαρτήτως δισκογραφίας και Μ.Μ.Ε.

Η πολιτεία με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής διοργανώνει, τις περισσότερες φορές σε λογικές κατανάλωσης και διαφήμισης, επιδοτούμενες εκδηλώσεις και συναυλίες, για να προωθήσει τον πολιτισμό και τη μουσική. Ενώ ταυτοχρόνως εγκρίνει την κατεδάφιση των τεσσάρων από τα οκτώ κτήρια του παλαιού εργοστασίου της Columbia; Μεταξύ των οποίων και το Studio III, που είχε ιδιαίτερη ιστορική και αρχιτεκτονική αξία. Μήπως περισσεύει η υποκρισία;

Η "ιδιωτική πρωτοβουλία" στην Ελλάδα στα πλαίσια της ελεύθερης οικονομίας αδυνατεί να υπερασπιστεί και να προβάλλει τα ίδια τα επιτεύγματά της. Προσβλέποντας μόνο στα πρόσκαιρα οικονομικά της συμφέροντα. Όταν σε όλα σχεδόν τα προηγμένα βιομηχανικά κράτη, δημόσιο και ιδιώτες φροντίζουν για τη συγκέντρωση και διατήρηση του παραγόμενου πολιτισμού.

Η μουσειακή, αρχαιολογική και κάθε άλλη μορφή συγκέντρωσης και διατήρησης της καλλιτεχνικής δημιουργίας είναι δείκτης πολιτισμού του παρόντος και όχι του παρελθόντος.

Ζητάμε να γίνει δημόσιο Μουσείο και γενικότερα χώρος της μουσικής το παλαιό εργοστάσιο της Columbia.

Υποστηρίξτε την προσπάθειά μας αυτή.

**"Για την Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

- Επικοινωνήστε στα τηλέφωνα επικοινωνίας
- Αυγή Θεοδόση 6977246418 – 2102524862
- Αναστασία Καπλάνη 6977239674 – 2102919442
- Ειρήνη Πανταλού 6976065143 – 2102110563
- Δημήτρης Υφαντής 2102910034

και στο e-mail: savecolumbia@yahoo.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

18 Μαΐου 2006

Το εργοστάσιο της COLUMBIA φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN A.E. στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον Περισσό αποτελεί μοναδικό δείγμα αρχιτεκτονικής ειδικής χρήσης για την παραγωγή δίσκων στην Ελλάδα. Αποτελείται από επτά κτήρια ορισμένα εκ των οποίων έχουν ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία. Το σύνολο των κτηρίων αποτελεί κατά κύριο λόγο σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. Ο χαρακτηρισμός του συγκροτήματος ως διατηρητέου μνημείου θα έδινε τη δυνατότητα της διατήρησής του και της διατήρησης και ανάδειξης των κοινωνικών, τεχνολογικών και αρχιτεκτονικών του αξιών. Δυστυχώς το Υπουργείο Πολιτισμού θεώρησε άνευ αξίας το σύνολο του συγκροτήματος και κατά συνέπεια χαρακτήρισε διατηρητέα ένα μόνο κτήριο και την κεντρική πύλη. Αποτέλεσμα αυτής της απόφασης είναι η καταστροφή των υπολοίπων κτισμάτων που ήδη ξεκίνησε.

Το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς εκφράζει την αντίθεσή του στην απαξίωση της ιστορικής μνήμης και της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και δηλώνει τη συμπαράστασή του στον αγώνα «της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia».

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στο 210-322545, εσωτ. 3 και στο sak@ellinikietairia.gr.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

18 Μαΐου 2006

Το εργοστάσιο της COLUMBIA φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN A.E. στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον Περισσό αποτελεί μοναδικό δείγμα αρχιτεκτονικής ειδικής χρήσης για την παραγωγή δίσκων στην Ελλάδα. Αποτελείται από επτά κτήρια ορισμένα εκ των οποίων έχουν ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία. Το σύνολο των κτηρίων αποτελεί κατά κύριο λόγο σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. Ο χαρακτηρισμός του συγκροτήματος ως διατηρητέου μνημείου θα έδινε τη δυνατότητα της διατήρησής του και της διατήρησης και ανάδειξης των κοινωνικών, τεχνολογικών και αρχιτεκτονικών του αξιών. Δυστυχώς το Υπουργείο Πολιτισμού θεώρησε άνευ αξίας το σύνολο του συγκροτήματος και κατά συνέπεια χαρακτήρισε διατηρητέα ένα μόνο κτήριο και την κεντρική πύλη. Αποτέλεσμα αυτής της απόφασης είναι η καταστροφή των υπολοίπων κτισμάτων που ήδη ξεκίνησε.

Το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς εκφράζει την αντίθεσή του στην απαξίωση της ιστορικής μνήμης και της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και δηλώνει τη συμπαράστασή του στον αγώνα «της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia».

Απόφαση Δ.μ. Συμβ. Διατηρητέων
για κτίριο της Καλλιθέας
Δεν έχω πιά ακόμη στην Προεδρεία
Αδελφάντες → ΣΑΔΑΣ

Η άδεια κατέβηκε σε 7 μέγ
0,9 εκ. πλάτος. Για να μην στο σκίσιμο στην
Βορρά προς εξωτερικά
3000. Θα γράφει ο Δ.μ. και τα βόρεια
για να ευχαριστεί στο σκίσιμο
η αξία του υποσώματος > από οποιαδήποτε

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στο 210-322545, εσωτ. 3 και στο sak@ellinikietairia.gr.

Παράδειγμα: Είστε στον δρόμο από τον από-
σταση που είναι η ίδια τύπος
γιατί είναι δύσκολο να εντοπιστούν
τα ενδιαφέροντα της αρχιτεκτονικής

1,6 εκ. πλάτος του
1,2 εκ. το 1,2 το 1,2 το 1,2
θα είναι
ο αρχιτεκτονικός της Αθήνας.
θα είναι ο ίδιος ο ίδιος
για να μην ο ίδιος ο ίδιος
ο ίδιος ο ίδιος ο ίδιος

Αεργίου ως πδιτης → Πισει εως Βαβυλων Επιτροπης Πολιτ, Ειδωλωση

Ζαηημο: Μισοδουτα → εθνοτας εοση

τομο οτε Βαλν ηρεσι και τω εητε → αλλαγη χειου δαυνη
και εθνοτας → εθνοτας

Αθηναι

Μισοι για εθνοτας εοση / Ιακωβ της εοσητας και υποδωλ εως εοσητας
εως εοσητας

Αθηναι

Εθνοτας να κινησεται εως για υποδωλ εοσητας, για να εοσητας τον εοσητας
εοσητας. Ζητω να εοσητας το εοσητας. Τα εοσητας σε εοσητας

Ραδου

εοσητας για εοσητας του εοσητας εοσητας εοσητας Columbia
εοσητας του εοσητας

εοσητας
του εοσητας

εοσητας και η εοσητας εοσητας εοσητας

Μεωδης

εοσητας εοσητας εοσητας: εοσητας για το εοσητας

να εοσητας το εοσητας

να εοσητας εοσητας εοσητας

Ιωανν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

18 Μαΐου 2006

Το εργοστάσιο της COLUMBIA φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN A.E. στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον Περισσό αποτελεί μοναδικό δείγμα αρχιτεκτονικής ειδικής χρήσης για την παραγωγή δίσκων στην Ελλάδα. Αποτελείται από επτά κτήρια ορισμένα εκ των οποίων έχουν ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία. Το σύνολο των κτηρίων αποτελεί κατά κύριο λόγο σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. Ο χαρακτηρισμός του συγκροτήματος ως διατηρητέου μνημείου θα έδινε τη δυνατότητα της διατήρησής του και της διατήρησης και ανάδειξης των κοινωνικών, τεχνολογικών και αρχιτεκτονικών του αξιών. Δυστυχώς το Υπουργείο Πολιτισμού θεώρησε άνευ αξίας το σύνολο του συγκροτήματος και κατά συνέπεια χαρακτήρισε διατηρητέα ένα μόνο κτήριο και την κεντρική πύλη. Αποτέλεσμα αυτής της απόφασης είναι η καταστροφή των υπολοίπων κτισμάτων που ήδη ξεκίνησε.

Το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς εκφράζει την αντίθεσή του στην απαξίωση της ιστορικής μνήμης και της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και δηλώνει τη συμπαράστασή του στον αγώνα «της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia».

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στο 210-322545, εσωτ. 3 και στο sak@ellinikietairia.gr.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

18 Μαΐου 2006

Το εργοστάσιο της COLUMBIA φερομένης ιδιοκτησίας MAPMIN A.E. στη Λεωφ. Ηρακλείου 127 στον Περισσό αποτελεί μοναδικό δείγμα αρχιτεκτονικής ειδικής χρήσης για την παραγωγή δίσκων στην Ελλάδα. Αποτελείται από επτά κτήρια ορισμένα εκ των οποίων έχουν ενδιαφέροντα αρχιτεκτονικά και δομικά στοιχεία. Το σύνολο των κτηρίων αποτελεί κατά κύριο λόγο σημαντική μαρτυρία για την ιστορία της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. Ο χαρακτηρισμός του συγκροτήματος ως διατηρητέου μνημείου θα έδινε τη δυνατότητα της διατήρησής του και της διατήρησης και ανάδειξης των κοινωνικών, τεχνολογικών και αρχιτεκτονικών του αξιών. Δυστυχώς το Υπουργείο Πολιτισμού θεώρησε άνευ αξίας το σύνολο του συγκροτήματος και κατά συνέπεια χαρακτήρισε διατηρητέα ένα μόνο κτήριο και την κεντρική πύλη. Αποτέλεσμα αυτής της απόφασης είναι η καταστροφή των υπολοίπων κτισμάτων που ήδη ξεκίνησε.

Το Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ για την Προστασία του Περιβάλλοντος και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς εκφράζει την αντίθεσή του στην απαξίωση της ιστορικής μνήμης και της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και δηλώνει τη συμπαράστασή του στον αγώνα «της Επιτροπής Πρωτοβουλίας για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της Columbia».

Για πληροφορίες επικοινωνήστε στο 210-322545, εσωτ. 3 και στο sak@ellinikietairia.gr.

ΑΛΣΟΣ ΠΡΟΜΠΟΝΑ

ΟΔΟΣ ΑΝΘΡΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΚΛΗΡ. ΠΡΟΜΠΟΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ Ε.Ε.Σ.

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΜΕΝΗ ΜΗ ΕΓΚΕΚΡΙΜΜΕΝΗ ΟΔΟΣ

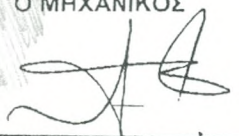
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ Ε.Ε.Σ.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

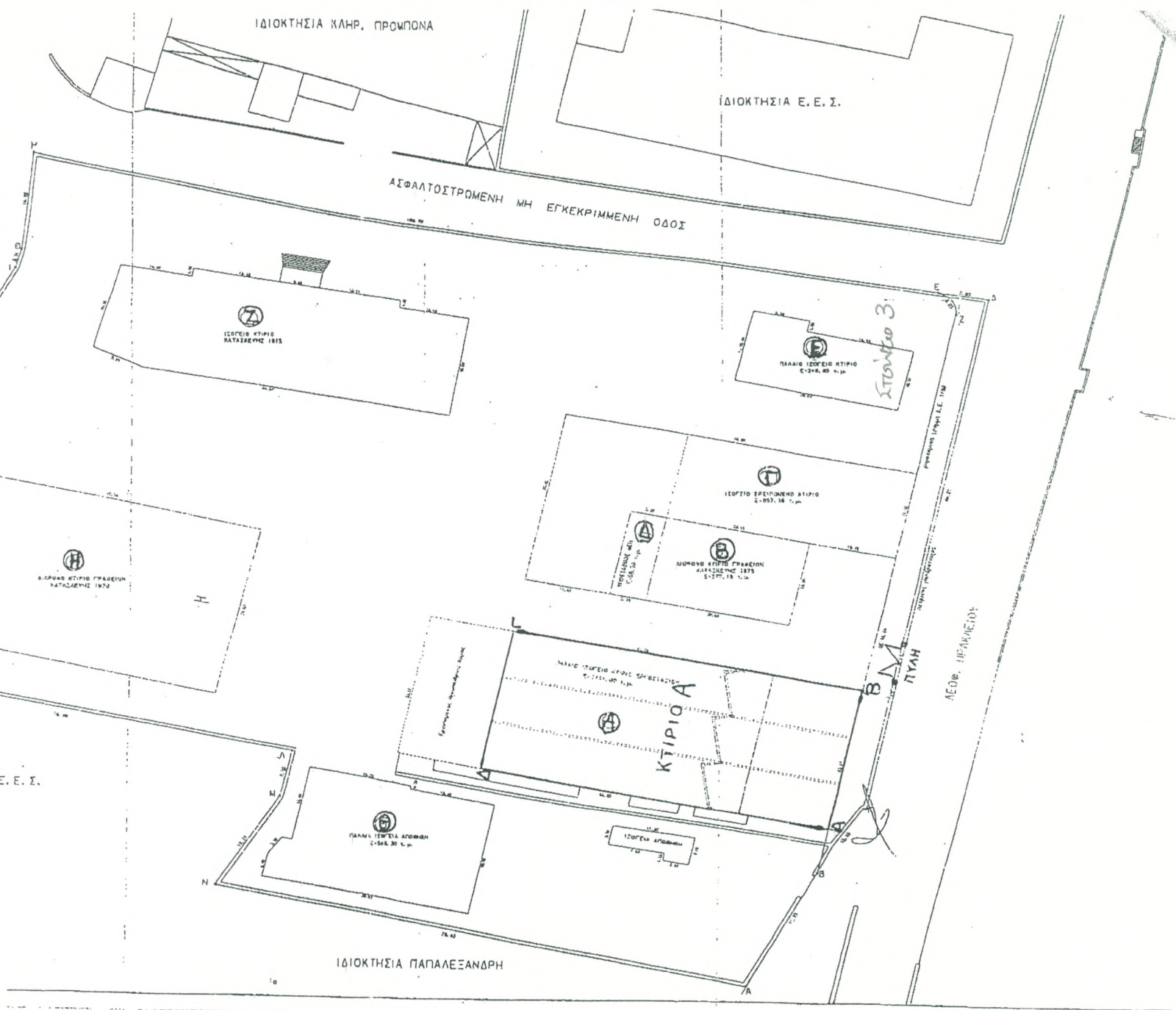
ΜΕΘ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΣΤΟΙΧΙΟ 3

ΚΤΙΡΙΟ Α

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΕΛΕΝΘΗ Ν. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΠΛΩΜ. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΜΕΛΟΣ Τ.Ε.Ε. ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ 38381
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1^Α- ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 210-3612017

Εισηγήσεις στην ημερίδα για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της COLUMBIA (14/4/06)

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΤΗΣ

(Το ιστορικό του εργοστασίου της COLUMBIA –

Προτάσεις για την αξιοποίησή του)

Η Βρετανική Columbia προσβλέποντας στην αγορά της Βαλκανικής και της Μέσης Ανατολής αποφάσισε να λειτουργήσει στην Αθήνα εργοστάσιο παραγωγής γραμμοφώνων, ραδιοφώνων, φωνογραφικών δίσκων, μεγαφώνων και παντός είδους φωνοληπτικών ηχητικών οργάνων και άλλων συναφών προϊόντων.

Οι εργασίες κατασκευής άρχισαν το 1928 και ολοκληρώθηκαν το Δεκέμβρη του 1930, (Λεωφόρος Ηρακλείου 127) στη Ριζούπολη σε έκταση 14 στρεμμάτων.

Στις 20-12-1930 τυπώνεται ο πρώτος δίσκος. Στο εργοστάσιο λειτουργούσε ολόκληρη η αλυσίδα παραγωγής δίσκων και το προσωπικό ανερχόταν στα 40 άτομα. Στις εγκαταστάσεις αυτές παρήγαγαν κατ' αρχάς δίσκους οι δισκογραφικές εταιρείες Columbia, His Master Voice, μετέπειτα Columbia-EMI και οι ανταγωνίστριες αυτών Odeon, Parlophone, μετέπειτα Μίνως Μάτσας & Υιός.

Ελλείπει αιθουσών ηχογράφησης οι φωνοληψίες γίνονται σε γνωστά ξενοδοχεία της Αθήνας από ξένα συνεργεία. Το 1935 μετά από μακρόχρονη παραμονή του στο Λονδίνο για εξειδίκευση έρχεται στην Ελλάδα ο τεχνικός διευθυντής της εταιρείας Ευάγγελος Αρεταίος όπου δημιουργεί και λειτουργεί το πρώτο studio από το 1935 ως το 1965. Στη συνέχεια ανακαινίστηκε και λειτούργησε ως "Studio III"

Το 1941 επιτάσσεται από τις Γερμανικές δυνάμεις κατοχής και λειτουργεί ως συνεργείο επισκευής αρμάτων μάχης και αυτοκινήτων. Το εργοστάσιο υπέστη καταστροφές αυτή την περίοδο όπως και κατά τον εμφύλιο.

Με την απελευθέρωση η Columbia γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη. Παραγωγή δίσκων Ελληνικής μουσικής με εξαγωγές σε όλο τον κόσμο. Εξαγωγές δίσκων κλασσικής μουσικής διεθνούς ρεπερτορίου. Η μεγάλη επιτυχία στηρίχτηκε στις εξαγωγές δίσκων και κασετών για την Αραβική αγορά (κυρίως στο Λίβανο και την Αίγυπτο). Μόνο το 1977 οι εξαγωγές έφεραν συνάλλαγμα 5 εκατ. δολαρίων.

Το 1978 η Columbia απασχόλησε 350 άτομα και κρατούσε την 123^η θέση των βιομηχανικών επιχειρήσεων (σε ότι αφορούσε τις εγκαταστάσεις και το προσωπικό)

Το 1979 κατείχε την 75^η θέση στις εξαγωγές.

Το 1971 λειτουργεί λιθογραφείο στο εργοστάσιο. Το 1983 σταματούν οι φωνοληψίες και το 1991 κλείνει το εργοστάσιο.

Από το 1999 το εργοστάσιο και το οικόπεδο (14 στρεμμάτων) ανήκουν στην εταιρεία "MAPMIN Τεχνική Κατασκευαστική Τουριστική Κτηματική Α.Ε.". Κατά την υπογραφή του συμβολαίου πώλησης ως εκπρόσωπος της εταιρείας εμφανίστηκε ο κ. Σαμουήλ Μάτσας. Στις 21 Φεβρουαρίου 2006 το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων κήρυξε διατηρητέο ένα από τα οκτώ κτήρια της Columbia ανοίγοντας το δρόμο για την κατεδάφιση των υπολοίπων επτά, μεταξύ των οποίων και το ιστορικό "Studio III" και οικοδόμηση στην θέση τους νέων

κτηρίων προς εκμετάλλευση. Σύμφωνα με δηλώσεις του κ. Μάτσα σε εφημερίδες, προτίθεται στο "διατηρητέο" κτήριο να ιδρύσει κάποιο μουσείο.

Έχοντας υπόψη την διαμορφωθείσα κατάσταση θα θέλαμε να εκφράσουμε κάποιες σκέψεις και απόψεις σχετικά με την μουσική, το παρελθόν της και τον ρόλο της στην κοινωνία.

Σύμφωνα με την επιστήμη της Ιστορίας, το παρελθόν δεν συνεχίζει αναλλοίωτο την παρουσία του στο παρόν, δεν προσδιορίζει αναπόφευκτα την παραπέρα εξέλιξη με μια ευθεία γραμμή. Αντίθετα το παρελθόν περνά μέσα από το παρόν, το παρελθόν ερμηνεύεται και φτιάχνεται με άξονα τις αναζητήσεις, την οπτική γωνία, τα αδιέξοδα και τους οραματισμούς του παρόντος. Αυτό ωστόσο δεν αναιρεί το γεγονός ότι το ιστορικό παρελθόν είναι αναντικατάστατο, είναι ένα πολύτιμο υλικό χωρίς το οποίο κανείς δεν μπορεί να αναλογισθεί την πορεία μέσα στο χρόνο, να συλλάβει πρότυπα του παρόντος ή σχέδια του μέλλοντος.

Ο πολιτισμός ήταν και παραμένει εκείνο το "εργοστάσιο" που παράγει το πολυτιμότερο ίσως αγαθό, τη συγκολλητική ουσία μιας κοινωνίας, που είναι οι αξίες της, οι τρόποι συμπεριφοράς των ανθρώπων, οι τρόποι με τους οποίους βλέπει και συλλογιέται τη ζωή και τις χιλιάδες πτυχές της, ο τρόπος με τον οποίο κανείς αντιλαμβάνεται τη θέση του μέσα στην κοινωνία, τη σχέση του με τους άλλους, τα δικαιώματα και την ευθύνη του. Είναι αυτό που ορισμένοι αποκαλούν συλλογική μνήμη, άλλοι μιλούν για τον κοινό μας τόπο, ενώ άλλοι σ' αυτόν τον τόπο βλέπουν την ίδια την κοινωνία ή τον τρόπο με τον οποίο γίνεται ορατή η κοινωνία κ.ο.κ. Όπως και να έχει, χωρίς τον πολιτισμό είναι αδιανόητη όχι η σύλληψη αλλά η ίδια η υπόσταση της κοινωνίας. Και χωρίς το πολιτιστικό παρελθόν είναι αδύνατη όχι μόνο η κατανόηση του παρελθόντος μιας κοινωνίας αλλά και η κατανόηση αυτού που είναι σήμερα, αυτού που θέλει ή προσπαθεί να γίνει αύριο.

Ο πολιτισμός της βιομηχανικής εποχής εμπλουτίστηκε από πολλές καινούργιες, κυρίως οπτικοακουστικές πλευρές. Αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν μείωσε τη σημασία και την έκταση της μουσικής στη ζωή των ανθρώπων. Το ραδιόφωνο υπήρξε σε μεγάλο βαθμό χάρη στη μουσική και ιδιαίτερα τη μουσική βιομηχανία. Σήμερα πάλι, η ραδιοφωνική, τηλεοπτική ή άλλη μουσική, μαζί με τις κινηματογραφικές και τηλεοπτικές ταινίες εξακολουθούν να είναι οι κυριότερες μορφές ψυχαγωγίας των νέων και όχι μόνο. Είναι το μεγαλύτερο χρηματιστήριο της ψυχαγωγίας. Χωρίς εικόνες ή άλλες συγκεκριμένες αναπαραστάσεις, η μουσική εξακολουθεί να αποτελεί μια έκφραση των ιδιαίτερα εθνικών καταστάσεων. Ταυτόχρονα δεν παύει να είναι μια τέχνη, που διαδίδεται με ταχύτητα και ευκολία από τη μια χώρα στην άλλη. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο η μουσική κατέχει μια κεντρική θέση όχι μόνο στη ζωή των ανθρώπων, αλλά και στην πολιτιστική ιστορία μιας κοινωνίας.

Πολλοί μελετητές υποστηρίζουν πως τέσσερα είναι τα κυριότερα στοιχεία ενός καλλιτεχνικού και ιδιαίτερα μουσικού έργου.

- 1) Η δημιουργία, η παραγωγή και χρηματοδότηση των μουσικών έργων και άλλων συναφών δραστηριοτήτων. Είναι αυτό που απασχολεί διαρκώς όλο και πιο μεγάλο μέρος όσων εμπλέκονται στη διαδικασία της παραγωγής μουσικής, κυρίως από τότε που εμφανίστηκε η μουσική βιομηχανία.
- 2) Η διάδοση του μουσικού έργου στους πολίτες μέσα από ποικίλα κανάλια, επίσης από τότε που εμφανίστηκε η μουσική βιομηχανία. Καθώς η ύπαρξη της σήμαινε τη γεωγραφική, χρονική κλπ. απόσπαση των δημιουργών από τους δέκτες – ακροατές.
- 3) Η πρόσληψη και οι επιδράσεις του μουσικού έργου στο κοινό, αφού η επένδυση στη μουσική (οικονομική ή πολιτιστική) εξαρτάται από τις αντιδράσεις του κοινού.

- 4) Η συγκέντρωση και διατήρηση σε εθνικό, περιφερειακό – τοπικό ή υπερεθνικό επίπεδο, όλου του παραγόμενου μουσικού έργου και του συναφούς υλικού. Αυτή είναι που μπορεί να πολλαπλασιάσει τα αποτελέσματα των έργων, να λειτουργήσει ως υπόβαθρο της δημιουργικής συνέχειας, να συμβάλλει στην κατανόηση της μουσικής, αλλά κυρίως της κοινωνίας που περιγράφει ή της κοινωνίας που δημιουργεί η ίδια η μουσική. Η συγκέντρωση και διατήρηση των μουσικών έργων παίζει καθοριστικό ρόλο για τη συνέχεια. Όπως επιβάλλεται από τους κανόνες της μουσικής επικοινωνίας, παίζει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της μουσικής και στη συνεισφορά της στην εξέλιξη της κοινωνίας. Αυτός είναι και ο λόγος που όλα σχεδόν τα προηγμένα βιομηχανικά κράτη φροντίζουν για τη συγκέντρωση και διατήρηση όλου του παραγόμενου πολιτισμού. Η μουσειακή, αρχειακή και κάθε άλλη μορφή συγκέντρωσης και διατήρησης της πολιτιστικής δημιουργίας είναι δείκτης ανάπτυξης του παρόντος και όχι του παρελθόντος. Εξετάζοντας το παρελθόν, εξετάζει κανείς ουσιαστικά το παρόν όχι μόνο για τον εαυτό του αλλά για όλη την παγκόσμια κοινότητα.

Όταν όμως οι μελετητές αναφέρονται στη συγκέντρωση και διατήρηση της μουσικής παραγωγής του παρελθόντος ή του παρόντος, δεν μιλάνε για τη διατήρηση απλά των μουσικών έργων, αλλά όλου του μουσικού πολιτισμού. Αυτό έγινε ιδιαίτερα επιτακτικό από τη στιγμή που η μουσική παραγωγή και κατανάλωση βιομηχανοποιήθηκε και τυποποιήθηκε. Η συγκέντρωση και διατήρηση αφορά έτσι:

- 1) Τις υλικές, οικονομικές κ.α. υποδομές της παραγωγής (κτίρια, μηχανήματα, μουσικά όργανα και άλλα μέσα, σχετικές μαρτυρίες των δημιουργών, των παραγωγών, των διευθυντών μουσικών εταιρειών κ.α.)
- 2) Τα δίκτυα επικοινωνίας των μουσικών έργων (αναφορές σε περιοδικά, εφημερίδες, βιβλία, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκτελέσεις κ.α.)
- 3) Τα ίδια τα έργα (αντίτυπα των πρωτότυπων δίσκων, οι παρτιτούρες, οι στίχοι κλπ.)
- 4) Τα όποια στοιχεία και μαρτυρίες υπάρχουν για την αίσθηση και τις επιπτώσεις που προκάλεσαν τα έργα στην εποχή τους και για όσο παρέμειναν ένα ζωντανό κομμάτι της ψυχαγωγίας, στατιστικές πωλήσεων, οικονομικά στοιχεία κ.α.

Το γεγονός ότι η συγκέντρωση και διατήρηση περιλαμβάνει απαραίτητα όλα αυτά τα στοιχεία, οφείλεται στο ότι αυτά παρεμβάλλονται ανάμεσα στους δημιουργούς και το κοινό και καθορίζουν τη δημιουργία και τον αντίκτυπό της. Χωρίς αυτά δεν είναι κατανοητό ούτε το έργο, ούτε το ακροατήριο, ούτε οι αντιδράσεις του ακροατηρίου και φυσικά δεν είναι κατανοητή η επόμενη στιγμή της δημιουργίας, δηλαδή η συνέχεια, τα νέα έργα. Κατά συνέπεια δεν είναι κατανοητή η εξέλιξη στη μορφή και το περιεχόμενο της μουσικής όπως και της αντίστοιχης βιομηχανίας. Αυτός είναι και ο λόγος που όποια συγκέντρωση και διατήρηση σήμερα οφείλει να περιλαμβάνει:

- A. Μουσείο των υλικών στοιχείων του μουσικού πολιτισμού, διευθετημένων έτσι που να εξηγεί στον επισκέπτη τη θέση και το ρόλο τους στη μουσική ζωή του παρελθόντος.
- B. Αρχεία (Τεκμηρίωση) που θα συγκεντρωθούν όλα τα σχετικά στοιχεία (πωλήσεις, οικονομικά στοιχεία, μαρτυρίες, μουσικές κριτικές της εποχής, μελέτες κλπ.)
- Γ. Τα ίδια τα κτήρια μέσα στα οποία έλαβαν χώρα όλες αυτές οι δραστηριότητες, έτσι ώστε η προσέγγιση του παρελθόντος να μην είναι μια μυθοποιημένη, αφηρημένη και αναποτελεσματική περιγραφή, αλλά μια, όσο γίνεται, καλλίτερη βίωση εκείνων των συνθηκών. Με άλλα λόγια μια στιγμιαία μεταφορά στο παρελθόν. Πρόκειται για το αντίστοιχο των "βιομηχανικών πάρκων", που δεν ανασυστήνουν μόνο με κατανοητό τρόπο το παρελθόν, αλλά το κάνουν βιώσιμο και το συνδέουν με το παρόν.

- Δ. Χώρους και υποδομές για εκπαίδευση, διδασκαλία και έρευνα. Αυτό συμπληρώνει τα προηγούμενα και συμβάλλει καθοριστικά της συγκέντρωσης και διατήρησης του μουσικού πολιτισμού.
- Ε. Υποδομές και δραστηριότητες για την διάθεση στο κοινό του μουσικού πολιτισμού του παρελθόντος, όχι με σκοπό το κέρδος, αλλά με γνώμονα την περαιτέρω διάδοση αυτού στις νεότερες και μεγαλύτερες γενιές, σε γνώστες ή μη των διαφόρων μουσικών ειδών. Σε Έλληνες και ξένους, σε ανθρώπους της μουσικής και άλλων μορφών του πολιτισμού και της τέχνης (ζωγραφική, λογοτεχνία, θέατρο κ.α.) που διαμορφώθηκαν ή επηρεάστηκαν από τη μουσική ή κάποιο μουσικό είδος.

Σήμερα πολλοί αναγνωρίζουν ότι η μεγαλύτερη βιομηχανία σε όλο τον κόσμο είναι ο πολιτισμός και καθώς οι οικονομικοί περιορισμοί είναι δεδομένοι, κρίνεται άκρως απαραίτητη μια οικονομοτεχνική μελέτη, η οποία θα καταδείξει τόσο τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να γίνει ρεαλιστικός ένας τέτοιος στόχος, αλλά και να απομακρύνει τον κίνδυνο της εμπορευματοποίησης, η οποία είναι δυνατόν να εκτρέψει το όλο εγχείρημα από τον αρχικό του προσανατολισμό.

Η οικονομοτεχνική μελέτη είναι βασική προϋπόθεση για την δημιουργία και λειτουργία του Μουσείου. Και τούτο γιατί θα εμπλουτίσει και θα τεκμηριώσει τις υπάρχουσες προτάσεις. Όμως η οικονομική αποδοτικότητα του Μουσείου δεν μπορεί να είναι το μοναδικό κριτήριο προσέγγισης του θέματος. Για την υλοποίηση της μελέτης απαιτούνται οι γνώσεις και η εμπειρία ειδικών επιστημόνων σε θέματα μουσείων, αρχιτεκτονικής, περιβάλλοντος, αρχείων, μουσικής, πολιτισμού, ανθρωπολογίας, διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς, κλπ.

Συνοψίζοντας, προτείνουμε το εργοστάσιο και το οικόπεδο της Columbia να απαλλοτριωθούν, να αποζημιωθούν οι ιδιοκτήτες, να διατηρηθούν τα κτήρια και το Υπουργείο Πολιτισμού ή ο Δήμος Αθηναίων να δημιουργήσει Μουσείο Ελληνικής δισκογραφίας, που θα περιλαμβάνει :

1. Όλη την αλυσίδα παραγωγής δίσκων 78,45 και 33 στροφών, όπως και κασετών.
2. Όλη την αλυσίδα ηχογράφησης δίσκων.
3. Χώρο συναρμολόγησης γραμμοφώνων, ραδιοφώνων και χώρο έκθεσης αυτών.
4. Χώρο λιθογραφείου και έκθεση εξώφυλλων και ετικετών.
5. Αρχείο Ελληνικής δισκογραφίας.
6. Αρχείο δισκογραφίας της Βαλκανικής και Ανατολικής Μεσογείου.
7. Χώρο με έγγραφα ντοκουμέντα από τις δραστηριότητες του εργοστασίου (κατάλογοι, εμπορικές συναλλαγές, συμβόλαια κλπ.).
8. Χώρο για τους δημιουργούς, στιχουργούς, ερμηνευτές, μουσικούς (βιογραφικά στοιχεία, το έργο τους, κλπ.).
9. Χώρο για το έμπυχο δυναμικό της εταιρείας (διεύθυνση, τεχνικοί, εργαζόμενοι, παραγωγοί κλπ.)
10. Έκθεση φωτογραφικού και κινηματογραφικού υλικού.
11. Βιβλιοθήκη, Κέντρο τεκμηρίωσης, έρευνας και εκπαίδευσης.
12. Παραγωγή και διάθεση σύγχρονου έντυπου και ηχητικού υλικού.
13. Χώρους εκδηλώσεων, συναυλιών, συνεδρίων, προβολών κ.α..
14. Χώρους πρασίνου και αναψυχής

Βέβαια για τη δημιουργία του προτεινόμενου Μουσείου θα πρέπει να συνυπολογισθούν και κάποιες ιδιαίτερες πλευρές της Ελληνικής πραγματικότητας σε μερικές από τις οποίες θα αναφερθούμε παρακάτω.

- ➔ Κατ' αρχάς να υπογραμμίσουμε την μοναδικότητα του συγκεκριμένου εργοστασίου στη χώρα μας. Γεγονός που κάνει πιο επιτακτική την ανάγκη διάσωσής και ανάδειξής του.
- ➔ Ακόμη η θέση που κατέχουν η μουσική και οι άνθρωποί της, (συνθέτες, ερμηνευτές, στιχουργοί, μουσικοί) στη συνείδηση των πολιτών.
- ➔ Επίσης η συνολική διακίνηση χρήματος (τζίρος) στον χώρο της μουσικής και της δισκογραφίας στην Ελλάδα κατά την διάρκεια ενός έτους.
- ➔ Το οικόπεδο και τα κτήρια της Columbia θεωρούμε πως πρέπει να εξετασθούν ως "όλον" - ως χώρος - με ότι αυτός συμβολίζει και όχι ως μεμονωμένα στοιχεία, που κρίνονται "διατηρητέα" ή μη μόνο με βάση την αρχιτεκτονική τους αξία και παλαιότητα.
- ➔ Τέλος θα πρέπει να ορισθεί ο χαρακτήρας του Μουσείου. Κατ' αρχήν αν θα είναι δημόσιο ή ιδιωτικό. Εκτός του ότι το Μουσείο είναι ένας χώρος "ζωντανός" και όχι μόνον έκθεσης του παρελθόντος. Η μελέτη, η έρευνα και η παρουσίαση της ιστορίας της μουσικής δεν μπορεί να είναι υπόθεση ενός ιδιώτη ή μιας κλειστής ομάδας ανθρώπων με άγνωστα ή εμπειρικά κριτήρια και μεθοδολογία σχετικά με τον πολιτισμό και τη μουσική. Πολύ περισσότερο δε όταν στον χώρο της Ελληνικής μουσικής κατά καιρούς έχουν προκύψει υποκειμενισμοί, αμφισβητήσεις, αποκλεισμοί, *συμφέροντα* κλπ.

Στα εξήντα χρόνια λειτουργίας του εργοστασίου και των αιθουσών φωνοληψίας της Columbia, παρήχθησαν χιλιάδες δίσκων όλων των μουσικών ειδών, καθώς επίσης δίσκοι με ιστορικά, πολιτιστικά και πολιτικά ντοκουμέντα (ο συνολικός αριθμός των ηχογραφημένων ελληνικών τραγουδιών πλησιάζει τις 200 χιλιάδες)

Είναι αυτονόητο ότι εκατοντάδες φημισμένων και μη συνθετών, στιχουργών, ερμηνευτών, μουσικών, ποιητών, λογοτεχνών, ζωγράφων, πολιτικών, μουσικών παραγωγών, δημοσιογράφων, τεχνικών κλπ. πέρασαν την πόρτα του εργοστασίου της Columbia και συμμετείχαν σε αυτές τις διαδικασίες.

Τα παραπάνω δείχνουν την ιδιαίτερη θέση που κατέχει η μουσική και το τραγούδι στην πρόσφατη ιστορία του Ελληνικού πολιτισμού. Όπως επίσης την σημασία διάσωσης και εξέλιξης του.

Το εργοστάσιο της Columbia αποτελεί συστατικό στοιχείο της ιστορικής μνήμης, της φυσιογνωμίας και της ταυτότητας της Αθήνας και της χώρας.

Σε μια εποχή έντονων τάσεων αποϊστοριοποίησης όλων των εκφράσεων του πολιτισμού μας, το εργοστάσιο της Columbia μπορεί να γίνει ο χώρος όλων των ειδών της μουσικής και όλων των ανθρώπων της. Μπορεί να γίνει χώρος μνήμης, δημιουργίας και ψυχαγωγίας.

**Δημήτρης Υφαντής – κοινωνιολόγος
Μέλος της Επιτροπής Πρωτοβουλίας**

Πριν από 25 ημέρες ήρθε ο κ. Κρητικός, από την Επιτροπή Πρωτοβουλίας στο Σύλλογο Αρχιτεκτόνων, με ένα φάκελο να μας ενημερώσει, είχε και μια συζήτηση με τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Πριν από 10 ημέρες, την προηγούμενη Τετάρτη, στο προηγούμενο ετέθη το θέμα. Ήταν ένα Διοικητικό Συμβούλιο που είχε μόνο ένα θέμα οργανωτικό, τον προγραμματισμό δράσης του συλλόγου, δεδομένου ότι αύριο γίνει η πανελλαδική συνέλευση του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων. Δεν υπήρχε πολύς χρόνος, ωστόσο συζητήθηκε το θέμα και κατέληξε σε δυο βασικά ζητήματα. Εγώ στη συνέχεια ορίστηκα ως υπεύθυνος να μεταφέρω τις απόψεις του συλλόγου και έσκυψα λίγο περισσότερο σε συνεργασία με τους ανθρώπους της Επιτροπής Πρωτοβουλίας και με την ευκαιρία θα αναπτύξω κάποιους προβληματισμούς για το θέμα.

Καταρχήν καταθέτω την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου να υποστηρίξει αυτή την υπόθεση την οποία εκτιμά ως ιδιαίτερα σημαντική. Κατά δεύτερον θεωρεί ότι ο συγκεκριμένος χώρος θα πρέπει να ιδωθεί ως πολύ σημαντικός χώρος μνήμης και τεκμηρίωσης αλλά όχι μόνον αυτό, και ως χώρος σύγχρονης μουσικής δημιουργίας, έκφρασης και πειραματισμού. Δηλαδή ο χώρος αυτός δεν θα πρέπει να ενδιαφέρει μόνο τους μουσικοδίφες, τους ιστορικούς, τους γοητευμένους από τη βιομηχανική αρχαιολογία αλλά θα πρέπει να είναι ένας χώρος ζωντανός που θα αφορά τη ζώσα δημιουργία. Αυτά βέβαια μας τα ανέπτυξε πολύ ωραία ο πρώτος ομιλητής, τα κείμενα που είχαν έρθει στο σύλλογο ήταν λίγο πιο σχηματικά και φάνηκε εκεί στο Διοικητικό Συμβούλιο ότι η έμφαση ήταν κυρίως στη μουσειακή κατεύθυνση. Το τρίτο ζήτημα που τέθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο είναι ότι πρέπει, κατά την άποψή του, να κηρυχθεί ο τόπος, βάσει της ιστορικής μνήμης που κουβαλάει και όχι ένα οποιοδήποτε συγκεκριμένο κτίριο ή κάποια συγκεκριμένα κτίρια. Να κηρυχθεί ο τόπος, και βέβαια όποια από τα κτίρια καλύπτουν κάποιες προϋποθέσεις και αυτή η κήρυξη θα έχει ένα συμβολικό χαρακτήρα αλλά θα έχει και ένα χαρακτήρα αναγκαίας δέσμευσης από τη μεριά της πολιτείας, μιας δέσμευσης για δημιουργία υποδομών και προϋποθέσεων ώστε επάνω στο γόνιμο έδαφος της μνήμης και της κληρονομιάς να αναπτυχθεί η σύγχρονη μουσική δημιουργία. Και επίσης γιατί αυτό πρέπει να αναπτύσσεται ως σημαντικό κύτταρο. Εδώ ο πρώτος ομιλητής τα ανέπτυξε πολύ καλά ως προς τη μουσική και το ρόλο της στη χώρα μας, ιδιαίτερα, ως σημαντικό κομμάτι του πολιτισμού, διότι εκτιμούμε ότι καλώς βρίσκεται στη Βασιλίσσης Σοφίας το Μέγαρο Μουσικής αλλά πρέπει να αναπτυχθούν ανάλογοι χώροι μουσικής έκφρασης και δημιουργίας και στην περιφέρεια και στις μικρές συνοικίες και αυτή είναι μια πολύ χαρακτηριστική περίπτωση.

Εξάλλου το Μέγαρο Μουσικής, προσφάτως, άνοιξε λίγο και προς τη μεριά της Μαρινέλας, του Νταλάρα, δηλαδή κάποιου άλλου είδους μουσικής, βεβαίως ο βασικός του χαρακτήρας είναι δυτικότροπος, Μότσαρτ, Μπαχ και όλα αυτά.

Όμως, μην ξεχνάμε, για να συνδεθούμε με την ιστορία της Columbia, ότι και το 1930, όταν δημιουργήθηκε αυτή η βιομηχανική εγκατάσταση, το ρεύμα που κυριαρχούσε (πρόσφατα είχε επιστρέψει από το Παρίσι ο Αττίκ) ήταν το ελαφρό τραγούδι, η οπερέτα, το μελόδραμα κ.α. και βέβαια η επιθεώρηση. Υπήρχε όμως και ένα άλλο ρεύμα, την εποχή εκείνη, υπήρχε το ρεμπέτικο, στις συνοικίες του Πειραιά, της Κοκκινιάς, της Δραπετσώνας, δηλαδή είμαστε σε έναν τόπο που είναι πλούσιος, που είναι δυσπρόσιτος ή και πολυπόστατος. Και, επομένως, χρειάζεται μια πολιτεία που σέβεται τον εαυτό της, να αναλάβει την ευθύνη να προωθήσει προς όλες τις κατευθύνσεις και σε όλη την έκταση την

ανάπτυξη αυτών των πολιτιστικών δραστηριοτήτων και όχι με κεντρικές σημειακές παρεμβάσεις, οι οποίες όταν παραμένουν κλειστές σ' αυτό το επίπεδο προάγουν εν μέρει αλλά στην πραγματικότητα προάγουν περισσότερο αυτή τη μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε μια ελίτ, σε μια αριστοκρατία και την πλατιά βάση της κοινωνίας. Από αυτή την άποψη λοιπόν θεωρείται πολύ σημαντική αυτή η προσπάθεια, αυτή η πρωτοβουλία και σ' αυτό το πνεύμα, το Διοικητικό Συμβούλιο, στο βαθμό που καταρχήν προσέγγισε το θέμα, έχει καταλήξει σ' αυτές τις θέσεις και είναι διατεθειμένο και στη συνέχεια να συζητήσει περαιτέρω και με βάση τον προβληματισμό που θα αναπτυχθεί στη σημερινή συνάντηση και να προχωρήσει και σε ψηφίσματα που πιθανόν θα υποστηρίξουν σε διάφορες κατευθύνσεις αιτήματα που θα προκύψουν από αυτή την πρωτοβουλία που θα αποφασιστεί εδώ σήμερα.

Τώρα, πέρα απ' αυτά και για να μη σας κουράσω πολύ, για να γίνει μια συζήτηση εγώ θα ήθελα να θέσω κάποιους προβληματισμούς σε σχέση με ορισμένα βασικά ζητήματα, πολύ κεντρικά με το πώς λειτουργεί η ελληνική κοινωνία.

Καταρχήν, είναι το θέμα της αναβάθμισης, της εξυγίανσης, της επανένταξης στον αστικό ιστό ορισμένων περιοχών. Η περιοχή που βρίσκεται η Columbia καταλαμβάνει μια ολόκληρη λωρίδα, κατά μήκος της οδού Ηρακλείου, από το γήπεδο του Απόλλωνα μέχρι την εγκατάσταση των γραφείων του ΚΚΕ και παραπέρα η οποία είχε λειτουργήσει ως ΒΙΟ.ΠΑ., δηλαδή ήταν και θεσμοθετημένο Βιομηχανικά Πάρκο. Αυτό έρχεται από το παρελθόν, έρχεται από την εποχή του μεσοπολέμου, όπου στη συγκεκριμένη περιοχή, στα πλαίσια της βιομηχανικής ανάπτυξης εγκαταστάθηκαν πάρα πολλές βιοτεχνίες. Μιλάμε για μια άλλη εποχή. Βεβαίως, έχει κι άλλες ιδιαιτερότητες η περιοχή, έχει μια έντονη συνιστώσα μικρασιατική, και από την άποψη της επιχειρηματικότητας και από την άποψη της εργασίας. Στην Columbia, συγκεκριμένα, μια ορισμένη εποχή, δουλεύανε πάνω από 500 εργαζόμενοι και οι περισσότεροι ήταν από την περιοχή Ν. Ιωνίας και τα περίξ. Αυτή η περιοχή, σήμερα, τη βλέπουμε όταν περνάμε με το τρένο, είναι υποβαθμισμένη, εγκαταλελειμμένη. Αυτό είναι ένα γνωστό φαινόμενο. Κατ' εξοχήν έχει παρουσιαστεί, εδώ και πολλές δεκαετίες, στις ανεπτυγμένες βιομηχανικές χώρες της δύσης οι οποίες επεξεργάστηκαν και εργαλεία, προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Η ένταξη γίνεται μ' έναν τρόπο που αλλάζει τα πολεοδομικά δεδομένα και αλλάζοντας τα πολεοδομικά δεδομένα ενεργεί πάνω σ' έναν οικονομικό μηχανισμό, το μηχανισμό της γεωπροσόδου. Παράδειγμα, η αξία που έχει (οποιαδήποτε ιδιοκτησία) συγκεκριμένα η ιδιοκτησία του κ. Μάτσα όταν η περιοχή είναι χαρακτηρισμένη ΒΙΟ.ΠΑ., σήμερα στην υποβαθμισμένη αυτή περιοχή είναι Α. Αν η περιοχή, όπως προβλέπεται, με την τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου από ΒΙΟΠΑ γίνει γενικής κατοικίας, η αξία της αυτομάτως πενταπλασιάζεται, για να μην πούμε παραπάνω, τουλάχιστον πενταπλασιάζεται. Επομένως αυτός είναι και ο μηχανισμός που αξιοποιήθηκε σε πολλές άλλες δυτικές χώρες, προκειμένου και η ιδιοκτησία της γης να μην έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις και τιναχτεί το ταμείο στον αέρα αλλά και να μην είναι και αδικημένη, δηλαδή με αυτή την αλλαγή, με αυτό το μηχανισμό και το 1/3 αν κρατήσει κανείς από την περιουσία του, πάλι είναι κερδισμένος. Βεβαίως όταν η πολιτεία αναλαμβάνει τις ευθύνες της, κάποια στιγμή μιλάμε και για απαλλοτριώσεις πλήρεις προκειμένου να εξυπηρετηθούν κάποιοι κοινωνικοί σκοποί, να αντιμετωπισθούν ανάγκες που είναι σημαντικές για την επιβίωση, τη διατήρηση και τη συνέχεια της τεχνικής πορείας. Και αυτό το ζήτημα που συζητάμε σήμερα έχει τέτοιο χαρακτήρα.

Έχουμε κάνει και εμείς μία πορεία προς αυτή την κατεύθυνση Στη Δύση, εξ αυτού του δεδομένου γεννήθηκε, αυτό που λέμε, βιομηχανική αρχαιολογία. Στη Δύση η

βιομηχανική αρχαιολογία είναι ένας τομέας που μελετάει, διατηρεί και συντηρεί όλα αυτά που δημιουργήθηκαν το 19ο και τον 20ο αιώνα στα πλαίσια της βιομηχανικής ανάπτυξης. Τώρα είμαστε στην περίοδο της αποβιομηχάνισης, δεδομένου ότι στον κόσμο με τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί προσφέρεται απεριόριστη φτηνή εργασία στην Άπω Ανατολή, για παράδειγμα, η Δύση πλήττεται από αποβιομηχάνιση. Επομένως όλη αυτή η ζωτικότητα, όλη αυτή η δημιουργία, όλο αυτό το πολιτισμικό προϊόν οφείλει να διατηρηθεί γιατί αποτελεί ένα κομμάτι της ιστορίας μας και έτσι αντιμετωπίζεται.

Εδώ στην Ελλάδα, είμαστε αρκετά πιο πίσω αλλά θέλω να θυμίσω, ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως έγκλημα καθοσίωσης διότι έχω παράλληλα μπροστά μου και τα πρακτικά, δυστυχώς, του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων, θα σας διαβάσω ορισμένα πράγματα για να δούμε το επίπεδο που κινείται η κοινωνία σε σχέση μ' αυτό. Δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται σαν έγκλημα καθοσίωσης το να απαλλοτριωθεί μια ιδιοκτησία προκειμένου να ικανοποιηθούν οι κοινωνικοί σκοποί. Παλιά, από την ιστορία, όταν ο Σλίμαν προσέφερε στο ελληνικό δημόσιο το θησαυρό της Τροίας, του είπε κάποιος δημόσιος παράγων "κ. Σλίμαν πάρτε τα τσουκαλάκια σας και αφήστε μας ήσυχους" και βέβαια ο θησαυρός δόθηκε στη Γερμανία. Από τότε έχουμε κατακτήσει αρκετά, σήμερα πάρα πολλές περιοχές δεσμεύονται από την αρχαιολογία. Πολλοί ιδιοκτήτες χάνουν την ιδιοκτησία τους και απαλλοτριώνεται γιατί είναι αρχαιολογικοί χώροι. Όμως, σημαντικό κι αυτό, κάποια στιγμή δεν πρέπει να σεβαστούμε και την κληρονομιά την πιο κοντινή μας, αυτή που ακόμα μπορεί να μας στηρίξει πολιτιστικά και να μας βοηθήσει να ανέβουμε ακόμη περισσότερο και να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της καθημερινότητας, μέσα σ' ένα τόπο που αλλάζει ραγδαία.

Απ' αυτή την άποψη, λοιπόν, είναι τελείως ευνόητο ότι θα έπρεπε η πολιτεία, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες της, να απαλλοτριώσει πλήρως τη συγκεκριμένη ιδιοκτησία και το Υπουργείο Πολιτισμού, από τη μια μεριά, καταρχήν να χαρακτηρίσει διατηρητέο τον τόπο με όλα που μπορούν να διατηρηθούν και στη συνέχεια ο Δήμος να αναλάβει, με τα αντίστοιχα εργαλεία, δηλαδή τις αλλαγές των ρυμοτομικών, την τροποποίηση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου που είναι προς την κατεύθυνση του από ΒΙΟ.ΠΑ. προς εξυγίανση, όπως το έχει χαρακτηρίσει, άρα προς την κατεύθυνση της γενικής κατοικίας να θεσπίσει συγκεκριμένα εργαλεία για συγκεκριμένες περιοχές, και μια απ' αυτές είναι η Columbia, υπάρχουν και άλλες, για τις οποίες θα υπάρχουν ειδικές χρήσεις, ειδικοί όροι δόμησης κλπ.

Αυτή είναι η κατεύθυνση και αυτοί είναι οι μηχανισμοί, όμως τι γίνεται εδώ; Διαβάζουμε εδώ στο πρακτικό, ο ιδιοκτήτης έχει υποστεί (αυτά τα λέει ο κ. Ζαχόπουλος, γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού, Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων), "ο ιδιοκτήτης έχει υποστεί μια συρρίκνωση της ιδιοκτησίας του για λόγους ρυμοτόμησης, αλλαγή χρήσης και αλλαγής χαρακτηρισμού" και μιλάμε για το γεγονός ότι με βάση κάποιους συμβιβασμούς, πραγματικά δε θα ήθελα να τους χαρακτηρίσω, ο ιδιοκτήτης ευελπιστεί να πάρει το 50% της ιδιοκτησίας του, δίνοντας προσφορά σε γη και σε χρήμα από το υπόλοιπο 50%, που σημαίνει ότι ως αξία, με βάση αυτό που είπα προηγουμένως, θα είναι τουλάχιστον διπλάσια ή τριπλάσια βάσει του συγκεκριμένου τμήματος που θα παραμείνει απ' αυτό που είχε σήμερα με το συγκεκριμένο χαρακτηρισμό που έχει η περιοχή. Πέραν του ότι είπα και πάλι ότι εδώ η πολιτεία πρέπει να αναλάβει, με ένα τελείως διαφορετικό τρόπο, τις ευθύνες της και να απαλλοτριώσει πλήρως το χώρο. Και δεν είναι μόνο αυτό.

Έρχεται στη συνέχεια ο κ. Καρύδης, εκτός από μας τους τεχνικούς και αρκετοί από σας τον ξέρετε, γιατί ο Καρύδης εμφανίζεται συχνά στις τηλεοράσεις μετά από τους

σεισμούς, είναι ο καθηγητής του Πολυτεχνείου, ειδικός περί της αντοχής των κτιρίων με την εντυπωσιακή αντισεισμική Τράπεζα στην Πολυτεχνειούπολη, στο εργαστήριο το αντίστοιχο, ο οποίος μας μιλάει για τους κινδύνους της κατάρρευσης από τους σεισμούς. Όμως είναι δυνατόν; λέει εδώ. "Ξεκινάω κι εγώ με τις ίδιες σκέψεις που έκανε ο κ. Ζίας, "δηλαδή στην αρχή ήμουν αντίθετος για το χαρακτηρισμό" το χαρακτηρισμό του συγκεκριμένου κτιρίου, παραμένοντας στην ιδιοκτησία της γνωστής οικογενείας, η οποία υπόσχεται ότι θα το κάνει ιδιωτικό μουσείο, "μετά άκουσα τους ιδιοκτήτες οι οποίοι το αποδέχονται, κατά κάποιον τρόπο, να γίνει ιδιωτικό μουσείο και συμφωνώ τελικά". Δηλαδή με αναστεναγμό ανακούφισης. Όμως εμένα μου κάνει εντύπωση διότι θα περίμενα από έναν καθηγητή του Πολυτεχνείου να κατανοεί ότι εκτός από τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουμε με τις καταρρεύσεις των κτηρίων, υπάρχει ένας τεράστιος κίνδυνος που μια κοινωνία μπορεί να υποστεί από την κατάρρευση την πολιτισμική και πνευματική. Και αυτό είναι που πρέπει κανείς να διαφυλάξει, επίσης ως κόρη οφθαλμού, πέρα από το φυσικό περιβάλλον, το οποίο πρέπει να ενισχύει.

Βέβαια έχουμε ανάλογες τέτοιες διατυπώσεις όπου ουσιαστικά σ' αυτή τη σύγκληση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεοτέρων Μνημείων έχουμε μια συναλλαγή για την οποία δε νομίζω ότι κανένα από τα μέλη να είναι υπερήφανο και επίσης έχω μία απορία γιατί δε συμμετείχε εκπρόσωπος της Επιτροπής η οποία είχε κινήσει με αιτήσεις προς το Υπουργείο Πολιτισμού αυτή τη διαδικασία της κήρυξης. Ελπίζω του τόπου γιατί δεν έχω διαβάσει και την εισηγητική έκθεση, δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα, με αρκετές δυσκολίες πήρα από το Υπουργείο Πολιτισμού τα πρακτικά, στη συνέχεια και ο υπεύθυνος της Επιτροπής που είχε προκαλέσει τη διαδικασία, πήρε και ένα επίσημο αντίγραφο.

Εδώ όμως, διαβάζοντας αυτό το πρακτικό, βλέπει κανείς με μια ψυχική κατάσταση που αγγίζει τα όρια της αγανάκτησης, την παντελή έλλειψη της νεοελληνικής πολιτείας. Μιλάμε εδώ για καθηγητές Πολυτεχνείου, για διευθυντές εφοριών κλπ. και βεβαίως το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού. Δεν πρόκειται για οριακές δυνατότητες χρηματοοικονομικής διατήρησης. Έτσι κι αλλιώς αναφέρθηκα στους μηχανισμούς, είναι ήδη μηχανισμοί που χρησιμοποιούνται από τις προηγμένες δυτικές χώρες εδώ και δεκαετίες. Δεν πρόκειται για οριακή κατάσταση μετά από κάποιο πόλεμο ή από πτώχευση του ελληνικού κράτους, γνωστές επίσης καταστάσεις που έχουμε ζήσει τους τελευταίους δύο αιώνες, όσο ισχύει το νεότερο ελληνικό κράτος. Πρόκειται για ιεραρχήσεις και επιλογές, είναι σίγουρο, διότι ενώ έχουμε παντελή απουσία από τις σημαντικές και ουσιαστικές ευθύνες που θα έπρεπε να αναλάβει απέναντι σ' αυτά τα δεδομένα, έχει παρουσία αλλού, για παράδειγμα στη Eurovision ή σε ανάλογες τέτοιες εκδηλώσεις αμφίβολου πολιτιστικού επιπέδου που συνάδουν όμως με τις σύγχρονες τάσεις της γκλαμουριάς και του life style. Επομένως, πρόκειται για καθαρά πολιτικό – τεχνικό ζήτημα. Είναι λυπηρό, πάντως, ότι το νεοελληνικό κράτος παρουσιάζει αυτή την κατάσταση.

Γι' αυτό ακριβώς, το λόγο είναι πολύ σημαντικό να υποστηριχθεί αυτή η πρωτοβουλία. Και αν πραγματικά γίνει δυνατό με πολλαπλές πιέσεις και συντονισμένες κινήσεις κάτι να καταφέρουμε, τότε όντως θα είναι πολύ σημαντικό γιατί δεν έχει να κάνει μόνο με αυτό που είπαν οι προηγούμενοι ομιλητές θα έχει να κάνει και με ένα "προηγούμενο" για μια ανατροπή μιας απαράδεκτης κατάστασης με την οποία λειτουργούν σήμερα τα πράγματα στην Ελλάδα.

Το μόνο που δεν μπορώ να πω ότι είμαι αισιόδοξος, αξίζει τον κόπο βεβαίως. Αλλά υπάρχει κι ένα στοιχείο το οποίο έχει να κάνει με την "Πρωτοβουλία". Έχει μια προϋπηρεσία,

έχει μια εμπειρία, δηλαδή πρόσφατα κέρδισε μια ανάλογη υπόθεση. Ίσως όχι τόσο δύσκολη γιατί είχε πτωχεύσει η εταιρεία της "ΘΕΡΜΙΔΑΣ". Ένα οικόπεδο που είναι στην επάνω πλευρά της Λ. Ηρακλείου. Σε μικρή απόσταση από το συγκεκριμένο της Columbia το οποίο απαλλοτριώθηκε από το Δήμο κατά το ήμισυ για να γίνει πράσινο και το άλλο έχει αγοραστεί από τον Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων για κάποια σχολεία κλπ. Είναι μια υπόθεση εικοσαετίας, απ' ότι μου είπαν τα μέλη της "Πρωτοβουλίας".

Βεβαίως από την άλλη μεριά υπάρχει κι ένα άλλο θέμα, η κήρυξη. Διαβάζοντας κανείς το πρακτικό καταλαβαίνει αμέσως ότι αυτή η κήρυξη είναι για να σωθούν τα προσχήματα. Λέει ο κ. Μάτσας "εγώ αυτό το κτίριο δεν θα το πειράξω", όπως επίσης λέει ότι "εμείς το αγαπάμε. Εγώ και η οικογένειά μου είμαστε δεμένοι με αυτό το συγκρότημα". Από τη μια μεριά νομίζω ότι είναι ειλικρινής όταν λέει ότι δεν θα το πειράξει αλλά θα αναφέρω κι ένα άλλο παράδειγμα από αυτή την περιοχή. Τη βίλα Ριζοπούλου, κατά την επίσημη ονομασία της από τα πρακτικά του Υπουργείου, βίλα "Ακριβή" για τους κατοίκους της περιοχής. Ίσως το όνομα της κ. Ριζοπούλου. Η οποία (βίλα) είχε κηρυχτεί διατηρητέα, αφέθηκε, δεν την πείραξε ο ιδιοκτήτης, εγκαταλείφθηκε, κατέρρευσε και αποχαρκτηρίστηκε βεβαίως. Άρα το να κατεδαφίσουμε ένα κτίριο χαρακτηρισμένο είναι ένα θέμα. Το να μη το πειράξουμε επίσης και να το αφήσουμε να καταρρεύσει από μόνο του είναι επίσης ένα θέμα. Δεν είμαι σίγουρος όμως ότι είναι ειλικρινής η αγάπη του για αυτά τα κτίρια, γιατί εγώ τα βλέπω μισοερειπωμένα τόσα χρόνια τώρα. Δε συμπεριφέρεται κανείς μ' αυτόν τον τρόπο άμα αγαπάει κάτι. Εκτός κι αν η αγάπη είναι τόσο μεγάλη, που μιλάμε για θανάσιμο εναγκαλισμό.

Κώστας Αδαμόπουλος – αρχιτέκτονας
Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου
Συλλόγου Αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

14/4/06

"Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της COLUMBIA"

17.30 - 18.00: Προσέλευση

18.00: Έναρξη

18.00 - 18.45: Εισηγήσεις

1. Δημήτρης Υφαντής ^{ιστοριογράφος} - εισήγηση από Επιτροπή Πρωτοβουλίας - "Η μουσική και η σημασία του παρελθόντος της".

2. Κ. Αδαμόπουλος - εκπρόσωπος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων - "Διάσωση - διατήρηση βιομηχανικής, πολιτιστικής κληρονομιάς - Πολεοδομική αναγκαιότητα". ^{ΣΑΔΑΣ} ^{ικανότητα βάσει ιστορικής αξίας του τόπου & δημοτικών κτιρίων έχων ιστορική}

3. Κ. Παπαδόπουλος - μουσικός - "50.000 τραγούδια από το 1955 στην COLUMBIA".

18.45: Παρεμβάσεις - Συζήτηση

21.15: Λήξη εργασιών

Studio III

Υποστηρίζω
από Δυναμισμό

Επένδυση στον χώρο του υποθαλάσσιου περιβάλλοντος
Κοινωνία μας επηρεάζεται αρνητικά από την πείρα που έχουμε

Σήμερα ημερομηνία 14/4/06 → Σημειώθηκε το θέμα στο πρόγραμμα ημερίδας
ΒΙΝΤΑ → διατήρηση εργασίας χεριών

Δίνω τον χώρο υποστήριξης → δεν σκεφτόμαστε πια & & → δοκιμάζω
Βολιπός - Κασετοφώνος
"Αδέσποτοι μελωδιστές" → 16ος όροφος
Πλατεία, Ρεφ. τεχνικά → φως

**"Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

***Σήμερα κατεδαφίστηκαν η ιστορική μνήμη και η πολιτιστική
κληρονομιά της ελληνικής μουσικής με τις ευλογίες της Πολιτείας.***

Η κατεδάφιση των κτιρίων της Columbia συνεχίστηκε και σήμερα, Δευτέρα 15/05/06, με τη συνδρομή των αστυνομικών δυνάμεων.

Οι κάτοικοι της περιοχής, παρά τις προσπάθειές τους, δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν την κατεδάφιση του ιστορικού "στούντιο 3" και άλλων δύο κτιρίων αλλά και το ξερίζωμα πολλών δέντρων.

Τα μέλη της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας" και οι κάτοικοι απωθήθηκαν βίαια από τις αστυνομικές δυνάμεις που είχαν εντολή να προστατέψουν τα συμφέροντα της κατασκευαστικής εταιρείας και της οικογένειας Μάτσα. Παρ' όλα αυτά κατάφεραν να μπουν μέσα στο χώρο, με κίνδυνο της ζωής τους, στην προσπάθειά τους να σώσουν ένα χώρο ιστορικό και πολιτιστικό πράγμα που ήταν υποχρέωση του Δήμου Αθηναίων και της Πολιτείας να το πράξουν.

Καθυστερημένα, και κάτω από την πίεση της "Επιτροπής Πρωτοβουλίας" και των κατοίκων της περιοχής, το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας ψήφισε την πρόταση του Δημάρχου κ. Μπεχράκη, κατά πλειοψηφία, για ανάκληση της άδειας κατεδάφισης και αναστολή οικοδομικών εργασιών στην περιοχή μέχρι την ολοκλήρωση της πολεοδομικής μελέτης.

Η "Επιτροπή Πρωτοβουλίας" θα συνεχίσει την προσπάθειά της για τη διάσωση και αξιοποίηση του ιστορικού αυτού χώρου προσβάλλοντας την απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Ζητάμε από τον Υπουργό Πολιτισμού να ανταποκριθεί στο αίτημά μας για μία συνάντηση μαζί του για να συζητήσουμε τις προτάσεις μας.

Καλούμε, όλους τους πολίτες, να μην εφησυχάσουν με την απόφαση αυτή του Δημοτικού Συμβουλίου. Ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι ο χώρος της Columbia να λειτουργήσει ως χώρος ιστορικής μνήμης και πολιτιστικής δημιουργίας.

Ο δρόμος θα είναι μακρύς και το γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε επίσης ότι την πρότασή μας, αυτή, θα την αντιπαλέψουν τα οικονομικά συμφέροντα.

**"Για την Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση
του εργοστασίου της COLUMBIA"**

Αυγή Θεοδόση	6977246418 – 2102524862
Αναστασία Καπλάνη	6977239674 – 2102919442
Αλέκος Κρητικός	6977312288
Ειρήνη Πανταλού	6976065143
Γιώργος Σπηλιωτόπουλος	2102222857
Δημήτρης Υφαντής	2102910034

Κύριος
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ
Άρεως 80
14561 Κηφισιά
Αθήνα

Κυρία
ΣΑΝΤΡΑ ΚΑΜΠΑΝΗ
Γλύκωνος 4
10675 Κολωνάκι
Αθήνα

Κυρία
ΕΛΕΝΗ ΚΑΜΠΕΡΗ
Αγ. Σοφίας 62
17124 Ν. Σμύρνη
Αθήνα

Κυρία
ΜΑΡΩ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
Δημοκρίτου 15
10673
Αθήνα

Κύριος
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΝΔΑΛΕΠΑΣ
Ανδριανού 95
10556
Αθήνα

Κύριος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ολυμπίας 18-20
16561 Άνω Γλυφάδα
Αθήνα

Κύριος
ΝΙΚΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Λεωφ. Ανοιξεως 73
14565 Εκάλη
Αθήνα

Κυρία
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
Μουρούζη 2 & Ηρώδου Αττικού
10674
Αθήνα

Κύριος
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΝΟΝΗΣ
Βύρωνος 5
15452 Π. Ψυχικό
Αθήνα

Κυρία
ΕΛΕΝΗ ΚΑΠΙΩΤΟΥ - ΜΑΡΚΙΔΟΥ
Ιασιών 16
11521
Αθήνα

Κυρία
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΡΑΒΑ
Κοιμική 2
10674
Αθήνα

Κυρία
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ
Εριφύλλης 17-19
11634
Αθήνα

Κύριος
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ
Λεβίδου 34
14562 Κηφισιά
Αθήνα

Κυρία
ΑΓΑΠΗ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ
Τ.Θ. 6797
19009 Ραφήνα
Αττική

Κυρία
ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ
Λ. Βασ. Σοφίας 29 / Τ.Θ. 51109, 14510,
Κηφισιά
10674
Αθήνα

Κυρία
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ
Προέκταση Οδού Γούναρη
14562 Κηφισιά
Αθήνα

Κύριος
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
Προέκταση Οδού Γούναρη
14562 Κηφισιά
Αθήνα

Κύριος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ
Σίνα 50 & Αναγνωστοπούλου
10672
Αθήνα

Κυρία
ΛΙΛΙΑΝ ΚΑΡΑΛΗ
Χρυσανθέμων 27
15452 Π. Ψυχικό
Αθήνα

Κυρία
ΜΥΡΣΙΝΗ ΚΑΡΑΜΙΧΑΛΗ - ΚΑΤΣΙΝΑΒΑΚΗ
Εθν. Αντιστάσεως 39
16121
Αθήνα

Κυρία
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΜΟΥΖΗ
Νεοφύτου Βάμβα 5
10674
Αθήνα

Κυρία
ΖΩΗ ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
Αχαιού 15-17
10675
Αθήνα

Κυρία
ΕΥΑ ΚΑΡΑΤΑΙΡΗ
Γ. Παπανδρέου 49
15773 Γουδί
Αθήνα

Κύριος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Βουλής 41
10557
Αθήνα

Το ιστορικό του εργοστασίου της COLUMBIA - Προτάσεις για την αξιοποίηση του

Η Βρετανική Columbia στοχεύοντας στην αγορά της Βαλκανικής και της Μέσης Ανατολής αποφάσισε να λειτουργήσει στην Αθήνα εργοστάσιο παραγωγής γραμμοφώνων, ραδιόφωνων, φωνογραφικών δίσκων, μεγαφώνων και παντός είδους φωνοληπτικών ηχητικών οργάνων και άλλων συναφών προϊόντων.

Οι εργασίες κατασκευής άρχισαν το 1928 και ολοκληρώθηκαν το Δεκέμβρη του 1930, (Λεωφόρος Ηρακλείου 127) στη Ριζούπολη σε έκταση 14 στρεμμάτων.

Στις 20-12-1930 τυπώνεται ο πρώτος δίσκος. Στο εργοστάσιο λειτουργούσε ολόκληρη η αλυσίδα παραγωγής δίσκων και το προσωπικό ανερχόταν στα 40 άτομα. Στις εγκαταστάσεις αυτές παρήγαγαν κατ' αρχάς δίσκους οι δισκογραφικές εταιρείες Columbia, His Master Voice, μετέπειτα Columbia-EMI και οι ανταγωνίστριες αυτών Odeon, Parlophone, μετέπειτα Μίνως Μάτσας & Υιός.

Ελλείπει αιθουσών ηχογράφησης οι φωνοληψίες γίνονται σε γνωστά ξενοδοχεία της Αθήνας από ξένα συνεργεία. Το 1935 μετά από μακρόχρονη παραμονή του στο Λονδίνο για εξειδίκευση έρχεται στην Ελλάδα ο τεχνικός διευθυντής της εταιρείας Ευάγγελος Αρεταίος όπου δημιουργεί και λειτουργεί το πρώτο studio από το 1935 ως το 1965. Στη συνέχεια ανακαινίστηκε και λειτούργησε ως «Studio III»

Το 1941 επιτάσσεται από τις Γερμανικές δυνάμεις κατοχής και λειτουργεί ως συνεργείο επισκευής αρμάτων μάχης και αυτοκινήτων. Το εργοστάσιο υπέστη καταστροφές αυτή την περίοδο όπως και κατά τον εμφύλιο.

Με την απελευθέρωση η Columbia γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη. Παραγωγή δίσκων Ελληνικής μουσικής με εξαγωγές σε όλο τον κόσμο. Εξαγωγές δίσκων κλασσικής μουσικής διεθνούς ρεπερτορίου. Η μεγάλη επιτυχία στηρίχτηκε στις εξαγωγές δίσκων και κασετών για την Αραβική αγορά (κυρίως στο Λίβανο και την Αίγυπτο). Μόνο το 1977 οι εξαγωγές έφεραν συνάλλαγμα 5 εκατ. δολαρίων.

Το 1978 η Columbia απασχόλησε 350 άτομα και κρατούσε την 123^η θέση των βιομηχανικών επιχειρήσεων (σε ότι αφορούσε τις εγκαταστάσεις και το προσωπικό)

Το 1979 κατείχε την 75^η θέση στις εξαγωγές.

Το 1971 λειτουργεί λιθογραφείο στο εργοστάσιο. Το 1983 σταματούν οι φωνοληψίες και το 1991 κλείνει το εργοστάσιο.

Από το 1999 το εργοστάσιο και το οικόπεδο (14 στρεμμάτων) ανήκουν στην εταιρεία «MAPMIN Τεχνική Κατασκευαστική Τουριστική Κτηματική Α.Ε.». Κατά την υπογραφή του συμβολαίου πώλησης ως εκπρόσωπος της εταιρείας εμφανίστηκε ο κ. Σαμουήλ Μάτσας. Στις 21 Φεβρουαρίου 2006 το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων κήρυξε διατηρητέο ένα από τα οκτώ κτήρια της Columbia ανοίγοντας το δρόμο για την κατεδάφιση των υπολοίπων επτά, μεταξύ των οποίων και το ιστορικό «Studio III» και οικοδόμηση στην θέση τους νέων κτηρίων προς εκμετάλλευση. Σύμφωνα με δηλώσεις του κ. Μάτσα σε εφημερίδες, προτίθεται στο «διατηρητέο» κτήριο να ιδρύσει κάποιο μουσείο.

Έχοντας υπόψη την διαμορφωθείσα κατάσταση προτείνουμε:

Το εργοστάσιο και το οικόπεδο της Columbia να απαλλοτριωθούν, να αποζημιωθούν οι ιδιοκτήτες και το Υπουργείο Πολιτισμού ή ο Δήμος Αθηναίων να δημιουργήσει Μουσείο Ελληνικής δισκογραφίας, που θα περιλαμβάνει :

1. Όλη την αλυσίδα παραγωγής δίσκων 78,45 και 33 στροφών, όπως και κασετών.
2. Όλη την αλυσίδα ηχογράφησης δίσκων.
3. Χώρο συναρμολόγησης γραμμοφώνων, ραδιοφώνων και χώρο έκθεσης αυτών.
4. Χώρο λιθογραφείου και έκθεση εξωφύλλων και ετικετών.
5. Αρχείο Ελληνικής δισκογραφίας.
6. Αρχείο δισκογραφίας της Βαλκανικής και Ανατολικής Μεσογείου.
7. Χώρο με έγγραφα ντοκουμέντα από τις δραστηριότητες του εργοστασίου (κατάλογοι, εμπορικές συναλλαγές, συμβόλαια κ.λ.π.)
8. Χώρο για τους δημιουργούς, στιχουργούς, ερμηνευτές, μουσικούς (βιογραφικά στοιχεία, το έργο τους, κ.λ.π.)
9. Χώρο για το έμψυχο δυναμικό της εταιρείας. (διεύθυνση, τεχνικοί, εργαζόμενοι, παραγωγοί κ.λ.π.)
10. Έκθεση φωτογραφικού και κινηματογραφικού υλικού.
11. Βιβλιοθήκη, Κέντρο τεκμηρίωσης και έρευνας.
12. Παραγωγή και διάθεση σύγχρονου έντυπου και ηχητικού υλικού.
13. Χώρους εκδηλώσεων, συναυλιών, συνεδρίων, προβολών κ.α..
14. Χώρους πρασίνου και αναψυχής

Βέβαια για την δημιουργία ενός Μουσείου θα πρέπει να συνυπολογισθούν πολλές και διαφορετικές πλευρές σε μερικές από τις οποίες θα αναφερθούμε παρακάτω.

-Κατ' αρχάς να υπογραμμίσουμε την μοναδικότητα του συγκεκριμένου εργοστασίου στην Ελλάδα. Γεγονός που κάνει πιο επιτακτική την ανάγκη διάσωσης και ανάδειξης του.

-Ακόμη η θέση που κατέχουν η μουσική και οι άνθρωποί της, (συνθέτες, ερμηνευτές, στιχουργοί, μουσικοί) στην συνείδηση των πολιτών, θεωρούμε ότι αποτελεί σημαντικό στοιχείο για τις αποφάσεις που θα ληφθούν.

-Επίσης η συνολική διακίνηση χρήματος στον χώρο της μουσικής στην Ελλάδα κατά την διάρκεια ενός έτους είναι ενδεικτική της βιωσιμότητας του προτεινόμενου Μουσείου.

-Το οικοπέδο και τα κτήρια της Columbia θεωρούμε πως πρέπει να εξετασθούν ως «όλον» - ως χώρος- με ότι αυτός συμβολίζει και όχι ως μεμονωμένα στοιχεία, που κρίνονται «διατηρητέα» ή μη μόνο με βάση την αρχιτεκτονική τους αξία και παλαιότητα.

-Τέλος θα πρέπει να ορισθεί ο χαρακτήρας του Μουσείου. Κατ' αρχήν αν θα είναι δημόσιο ή ιδιωτικό. Εκτός του ότι το Μουσείο είναι ένας χώρος «ζωντανός» και όχι μόνον έκθεσης του παρελθόντος. Η μελέτη, η έρευνα και η παρουσίαση της ιστορίας της μουσικής δεν μπορεί να είναι υπόθεση ενός ιδιώτη ή μιας κλειστής ομάδας ανθρώπων. Πολύ περισσότερο δε που η οικογένεια Μάτσα είχε και έχει άμεση εμπλοκή με τα μουσικά-δισκογραφικά πράγματα. Με την δική της πορεία, συμβολή αλλά και συμφέροντα στο χώρο της μουσικής.

Η οικονομική-τεχνική μελέτη είναι βασική προϋπόθεση για την δημιουργία και λειτουργία του Μουσείου. Και τούτο γιατί θα εμπλουτίσει και θα τεκμηριώσει τις υπάρχουσες προτάσεις. Όμως η οικονομική αποδοτικότητα του Μουσείου δεν μπορεί να είναι το μοναδικό κριτήριο προσέγγισης του θέματος.

Στα εξήντα χρόνια λειτουργίας του εργοστασίου και των αιθουσών φωνοληψίας της Columbia, παρήχθησαν χιλιάδες δίσκων όλων των μουσικών ειδών, καθώς δίσκοι με

ιστορικά, πολιτιστικά και πολιτικά ντοκουμέντα. (Ο συνολικός αριθμός των ηχογραφημένων Ελληνικών τραγουδιών πλησιάζει τις 200 χιλιάδες) Είναι αυτονόητο ότι εκατοντάδες φημισμένων και μη συνθετών, στιχουργών, ερμηνευτών, μουσικών, ποιητών, λογοτεχνών, ζωγράφων, πολιτικών, μουσικών παραγωγών, δημοσιογράφων, τεχνικών κ.λ.π. συμμετείχαν σε διαδικασίες που έλαβαν χώρα στο εν λόγω εργοστάσιο.

Τα παραπάνω δείχνουν την ιδιαίτερη θέση που κατέχει η μουσική και το τραγούδι στην πρόσφατη ιστορία του Ελληνικού πολιτισμού. Όπως επίσης την σημασία διάσωσης και ανάδειξης τους.

Το εργοστάσιο της Columbia αποτελεί συστατικό στοιχείο της ιστορικής μνήμης, της φυσιογνωμίας και της ταυτότητας της Αθήνας και της χώρας.

Το εργοστάσιο της Columbia μπορεί να γίνει ο χώρος όλων των ειδών της μουσικής και όλων των ανθρώπων της

Για την υλοποίηση των προτάσεων απαιτούνται οι γνώσεις και η εμπειρία ειδικών επιστημόνων σε θέματα μουσείων, αρχιτεκτονικής, περιβάλλοντος, αρχείων, μουσικής, πολιτισμού, διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς, κ.λ.π.

Σύμφωνα με τις κατακτήσεις της ιστορικής επιστήμης, το παρελθόν δεν συνεχίζει αναλλοίωτο την παρουσία του στο παρόν, δεν προσδιορίζει μονόδρομο και αναπόφευκτα την περαιτέρω εξέλιξη. Αντίθετα το παρελθόν διαμεσολαβείται από το παρόν, το παρελθόν ερμηνεύεται και φτιάχνεται με άξονα τις αναζητήσεις, την οπτική γωνία, τα αδιέξοδα και τους οραματισμούς του παρόντος. Αυτό ωστόσο δεν αναιρεί γεγονός ότι το ιστορικό παρελθόν είναι αναντικατάστατο, ένα πολύτιμο υλικό χωρίς το οποίο κανείς δεν μπορεί να συλλογισθεί την πορεία μέσα στο χρόνο, να συλλάβει πρότυπα του παρόντος ή σχέδια του μέλλοντος.

Ο πολιτισμός ήταν και παραμένει εκείνο το «εργοστάσιο» που παράγει το πολυτιμότερο ίσως αγαθό, τη συγκολλητική ουσία μιας κοινωνίας, που είναι οι αξίες της, οι τρόποι συμπεριφοράς των ανθρώπων, οι τρόποι με τους οποίους βλέπει και συλλογιέται τη ζωή και τις χιλιάδες πτυχές της, ο τρόπος με τον οποίο κανείς αντιλαμβάνεται τη θέση του μέσα στην κοινωνία, τη σχέση του με τους άλλους τα δικαιώματα και τις ευθύνες του κ.α. Είναι αυτό που ορισμένοι αποκαλούν συλλογική μνήμη, άλλοι τον κοινό μας τόπο, κάποιοι άλλοι σ' αυτόν βλέπουν την ίδια την κοινωνία ή τον τρόπο με τον οποίο γίνεται ορατή η κοινωνία κ.ο.κ. Όπως και να έχει, χωρίς τον πολιτισμό είναι αδιανόητη όχι η σύλληψη αλλά η ίδια η υπόσταση της κοινωνίας. Και χωρίς το πολιτιστικό παρελθόν είναι αδύνατη όχι μόνο η κατανόηση του παρελθόντος μιας κοινωνίας αλλά και η κατανόηση αυτού που είναι σήμερα, αυτού που θέλει ή προσπαθεί να γίνει αύριο.

Ο πολιτισμός της βιομηχανικής εποχής εμπλουτίστηκε από πολλές καινούργιες, κυρίως οπτικοακουστικές πλευρές. Αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν μείωσε τη σημασία και την έκταση της μουσικής στη ζωή των ανθρώπων. Το ραδιόφωνο υπήρξε σε μεγάλο βαθμό χάρη στη μουσική και ιδιαίτερα τη μουσική βιομηχανία, ενώ σήμερα, η ραδιοφωνική, τηλεοπτική ή άλλη μουσική, μαζί με τις κινηματογραφικές και τηλεοπτικές ταινίες εξακολουθούν να είναι οι κυριότερες μορφές ψυχαγωγίας των νέων, το μεγαλύτερο χρηματιστήριο της ψυχαγωγίας. Χωρίς εικόνες ή άλλες συγκεκριμένες αναπαραστάσεις, εξακολουθεί να αποτελεί μια έκφραση τόσο των ιδιαίτερα εθνικών καταστάσεων όσο και ένα είδος που διαδίδεται με ταχύτητα και ευκολία από τη μια χώρα στην άλλη. Αυτός είναι και ο λόγος για τον

οποίο η μουσική κατέχει μια κεντρική θέση όχι μόνο στη ζωή των ανθρώπων, αλλά και στην πολιτιστική ιστορία μιας κοινωνίας.

Πολλοί μελετητές υποστηρίζουν πως τέσσερα είναι τα κυριότερα στοιχεία ενός καλλιτεχνικού και ιδιαίτερα μουσικού έργου. 1) Η δημιουργία, η παραγωγή και χρηματοδότηση των μουσικών έργων και άλλων συναφών δραστηριοτήτων. Είναι αυτό που απασχολεί διαρκώς όλο και πιο μεγάλο μέρος όσων εμπλέκονται στη διαδικασία της παραγωγής μουσικής, κυρίως από τότε που εμφανίσθηκε η μουσική βιομηχανία. 2) Η διάδοση του μουσικού έργου στους πολίτες μέσα από ποικίλα κανάλια, επίσης από τότε που εμφανίσθηκε η μουσική βιομηχανία, καθώς η ύπαρξη της σήμαινε τη γεωγραφική, χρονική κ.λ.π. απόσπαση των δημιουργών από τους δέκτες. 3) Η πρόσληψη και οι επιδράσεις του μουσικού έργου στο κοινό, καθώς η επένδυση (οικονομική ή πολιτιστική) εξαρτάται από τις αντιδράσεις του κοινού και 4) Η συγκέντρωση και διατήρηση σε εθνικό, περιφεριακό-τοπικό ή υπερεθνικό επίπεδο, όλου του παραγόμενου μουσικού έργου και του συναφούς υλικού. Αυτή είναι που μπορεί να πολλαπλασιάσει τα αποτελέσματα των έργων, να λειτουργήσει ως υπόβαθρο της δημιουργικής συνέχειας, να συμβάλλει στην κατανόηση της μουσικής, αλλά κυρίως της κοινωνίας που περιγράφει ή δημιουργεί η μουσική. Η συγκέντρωση και διατήρηση παίζει καθοριστικό ρόλο για τη συνέχεια, όπως επιβάλλεται από τους κανόνες της μουσικής επικοινωνίας, στην εξέλιξη του είδους και της συνεισφοράς του στην εξέλιξη της κοινωνίας. Αυτός είναι και ο λόγος που όλα σχεδόν τα προηγμένα βιομηχανικά κράτη φροντίζουν για τη συγκέντρωση και διατήρηση όλου του παραγόμενου πολιτισμού. Η μουσειακή, αρχειακή και κάθε άλλη μορφή συγκέντρωσης και διατήρησης της πολιτιστικής δημιουργίας είναι δείκτης ανάπτυξης στο παρόν και όχι στο παρελθόν. Κατασκευάζοντας το παρελθόν κατασκευάζουν ουσιαστικά το παρόν όχι μόνο για τους ίδιους αλλά και για όλη την παγκόσμια κοινότητα.

Όταν όμως οι μελετητές αναφέρονται στη συγκέντρωση και διατήρηση της μουσικής παραγωγής του παρελθόντος ή του παρόντος, δεν μιλάνε για τη διατήρηση απλά των μουσικών έργων, αλλά όλου του μουσικού πολιτισμού. Αυτό έγινε ιδιαίτερα επιτακτικό από τη στιγμή που η μουσική παραγωγή και κατανάλωση βιομηχανοποιήθηκε και τυποποιήθηκε. Η συγκέντρωση και διατήρηση αφορά έτσι 1) Τις υλικές, οικονομικές κ.α. υποδομές της παραγωγής (κτίρια, μηχανήματα, μουσικά όργανα και άλλα μέσα, σχετικές μαρτυρίες των δημιουργών, των παραγωγών, των διευθυντών μουσικών εταιρειών κ.α. 2) Τα δίκτυα επικοινωνίας των μουσικών έργων (αναφορές σε περιοδικά, εφημερίδες, βιβλία, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκτελέσεις κ.α.) 3) Τα ίδια τα έργα (αντίτυπα των πρωτότυπων δίσκων, της μήτρας των μουσικών έργων, τις παρτιτούρες, τους στίχους κ.λ.π.) 4) Τα όποια στοιχεία και μαρτυρίες υπάρχουν για την αίσθηση και τις επιπτώσεις που προκάλεσαν τα έργα στην εποχή τους και όσο παρέμεναν ένα ζωντανό κομμάτι της ψυχαγωγίας, στατιστικές πωλήσεων, οικονομικά στοιχεία κ.α.

Το γεγονός ότι η συγκέντρωση και διατήρηση απαραίτητα περιλαμβάνει όλα αυτά τα στοιχεία, οφείλεται ότι όλα αυτά παρεμβάλλονται ανάμεσα στους δημιουργούς και το κοινό και καθορίζουν τη δημιουργία και τον αντίκτυπό της. Χωρίς αυτά δεν είναι κατανοητό ούτε το έργο, ούτε το ακροατήριο, ούτε οι αντιδράσεις του ακροατηρίου και φυσικά δεν είναι κατανοητή η επόμενη στιγμή της δημιουργίας, τα νέα έργα. Συνεπώς η εξέλιξη στη μορφή και το περιεχόμενο του μουσικού είδους και της αντίστοιχης βιομηχανίας. Αυτός είναι και ο λόγος που παρόμοια συγκέντρωση και διατήρηση σήμερα οφείλει να περιλαμβάνει:

Α. Μουσείο των υλικών στοιχείων του μουσικού πολιτισμού, διευθετημένων έτσι που να εξηγεί στον επισκέπτη τη θέση και το ρόλο τους στη μουσική ζωή του παρελθόντος.

Β. Αρχεία (Τεκμηρίωση) που θα συγκεντρωθούν όλα τα σχετικά στοιχεία (πωλήσεις, οικονομικά στοιχεία, μαρτυρίες, μουσικές κριτικές της εποχής, μελέτες κ.λ.π.)

Γ. Το ίδιο το κτήριο μέσα στο οποίο έλαβαν χώρα όλες αυτές οι δραστηριότητες, έτσι ώστε η προσέγγιση του παρελθόντος να μην είναι μια από καθέδρας αφηρημένη και αναποτελεσματική περιγραφή, αλλά μια, όσο γίνεται, καλλίτερη βίωση εκείνων των συνθηκών – μια στιγμιαία μεταφορά στο παρελθόν. Πρόκειται για το αντίστοιχο των «βιομηχανικών πάρκων», που δεν ανασυστήνουν μόνο με κατανοητό τρόπο το παρελθόν, αλλά το κάνουν βιώσιμο και το συνδέουν με το παρόν.

Δ. Χώρους και υποδομές για εκπαίδευση, διδασκαλία και έρευνα. Αυτό συμπληρώνει τα προηγούμενα και συμβάλλει καθοριστικά της συγκέντρωσης και διατήρησης του μουσικού πολιτισμού.

Ε. Υποδομές και δραστηριότητες για την «πώληση» του μουσικού πολιτισμού του παρελθόντος, όχι με σκοπό το κέρδος, αλλά με γνώμονα την περαιτέρω διάδοση αυτού στις νεότερες και μεγαλύτερες γενιές, σε ή όχι τόσο φίλους του μουσικού είδους, σε Έλληνες και ξένους, σε ανθρώπους της μουσικής και άλλων μορφών του πολιτισμού και της τέχνης που διαμορφώθηκαν από τη μουσική και το μουσικό είδος. Τέλος καθώς πολλοί αναγνωρίζουν ότι η μεγαλύτερη βιομηχανία σήμερα σε όλο τον κόσμο είναι ο πολιτισμός και καθώς οι οικονομικοί περιορισμοί είναι αναντήρητοι είναι άκρως απαραίτητη μια οικονομικο-τεχνική μελέτη, η οποία θα καταδείξει τόσο τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να γίνει ρεαλιστικός ένας τέτοιος στόχος, αλλά και να απομακρύνει τον κίνδυνο της εμπορευματοποίησης, η οποία είναι δυνατόν να εκτρέψει το όλο εγχείρημα από τον αρχικό του προσανατολισμό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΥΦΑΝΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ

ΦΑΚΕΛΟΣ

COLUMBIA

(Μέχρι το 1931 δέν υπήρχαν οργανωμένα στούντιος ήχογραφήσεων. Γινόντουσαν σέ δύο, κυρίως αίθουσες* στο ξενοδοχείον ΤΟΥΡΙΣΤ, Βουλής 20 και Πετράκη και στο κτίριο που είναι δίπλα στην Ρωσική εκκλησία, Φιλελλήνων 23.

Τά μηχανήματα έγγραφής, τά «κεριά» και οι ειδικευμένοι ήχοληπτες μηχανικοί έρχόντουσαν κάθε φορά από την Άγγλία όπου και γινόταν ή τελική επεξεργασία. *

Τά λεγόμενα «κεριά» ήσαν από όρυκτό κεριό και παραφίνη ύφους 3 εκ. και διαμέτρου 40 εκατ.

Σ' ένα ταξείδι τά τοποθέτησαν κοντά στα καζάνια του βαποριού και έλυωσαν.

Μετά από τό ατύχημα τά κατασκεύαζαν στην Ελλάδα, χρησιμοποιώντας ειδικά καζάνια και ταψιά (φόρμες) που φέραν από την Άγγλία.

Αυτό τό «κερί» έμπαινε πρώτα στον τόρνο για νά πάρη τίς κανονικές του διαστάσεις και κατόπιν μέ ειδικά μαχαίρια τό «έλείαιναν» για νά τοποθετηθή σέ συνέχεια στο Φωνογραφικό μηχανήμα όπου ή βελόνη αποτύπωνε τό τραγούδι. Στην συνέχεια κατ' άρχήν γινόταν επιχρύσωση του κεριού και από εκεί έβγαине σέ χαλκό ό «πατέρας» και από τόν «πατέρας» σέ νίκελ έβγαине ή «μητέρα».

Μετά έβγαине τό φύλι (τά παιδιά) και τέλος ή μητρα.

"Όλη αυτή ή επεξεργασία εγινόταν στην Άγγλία. Έπάνω σέ κάθε «κερί» γραφόταν ένα τραγούδι.

"Έτσι μετά την ήχογράφηση δέν ήσαν σέ θέση ν' ακούσουν τί είχε αποτυπωθή στο «κερί» και γι' αυτό ή έγγραφή γινόταν πολλές φορές σέ δύο και τρία «κεριά», για νά διαλέξουν τό καλύτερο.

Μετά την κυκλοφορία των δίσκων τά «κεριά» τά χρησιμοποιούσαν και άλλες φορές, άφοϋ προηγουμένως τά «έλείαιναν», έως ότου έχαναν τό κανονικό τους πάχος όποτε τα έλυωσαν και τά χρησιμοποιούσαν σαν πρώτη ύλη.

Στά πρώτα χρόνια οι τραγουδιστές τραγουδούσαν μπροστά σ' ένα χωνί και άργότερα μπροστά στο μοναδικό μικρόφωνο.

Γι' αυτό και στους παλιούς δίσκους τά όργανα ακούγονται πολύ χαμηλά. Στεκόντουσαν μακριά.

«Κεριά» χρησιμοποιούσαν στην Ελλάδα μέχρι τά πρώτα χρόνια μετά την άπελευθέρωση.

Μαγνητόφωνα ταινίας - και όχι σύρματος - έχρησιμοποίησε για έγγραφές δίσκων, πρώτος στην Ελλάδα ό σημερινός δ)ντής των στούντιος ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ κ. Ν.κ. Κανελλόπουλος τό 1946**).

Καμμιά φορά, λοιπόν, ήρθαν τά δείγματα.

"Ένα βράδυ βλέπω τόν κύριο Τούντα νάρχεται στοϋ Πίκινου. Μένε κατέβασε κάτω.

Καλώς τόν κύριο Τούντα.

— Καλησπέρα Κωστάκη. Σοϋχω μιá έκπληξη. Ήρθαν τά δείγματα κι αύριο νάρθης νά σέ πάω νά τά ακούσης.

Σωπα, τοϋ λέω.

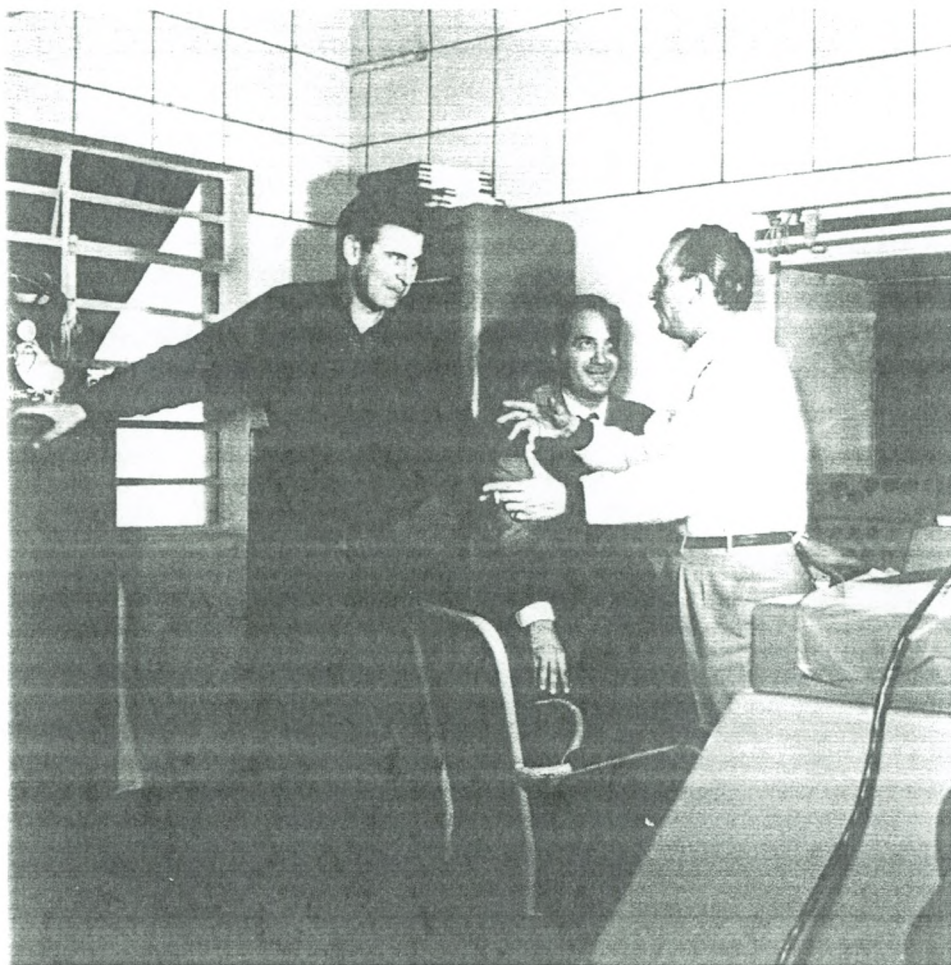
Κλείσαμε ραντεβού για την άλλη μέρα. Άλλά έμένα μ' έπειασε από κείνη την στιγμή μιá ψυχική όδύνη. Οϋτε ύπνος, οϋτε τίποτα. "Εφυγα άπ' τό μαγαζί σαν τελειώσαμε και γύρναγα στους δρόμους σαν τρελλός. Δέν έβλεπα πότε νάρθη ή ώρα.

Και πάω λοιπόν και μόλις ακούω τά τραγούδια τοϋ Τούντα και τό σαμπάχ μου μέ πειάνει ένα παράπονο, ένα κλάμα που άκουσα την φωνή μου, που δέν είχα ακούση την φωνή μου ποτέ. Δέν μπορούσα νά κρατηθώ από τό κλάμα. Τόσο δηλαδή μ' έπειασε τό παράπονο. Δέν έέρω τί έπαθα, τί τράκ έπαθα κείνη την στιγμή.

Σέ τρεις μήνες μέσα, θάτανε τέλος τοϋ 28, ήρθανε από έμπόριο-

* (THE GRAMOPHONE COMPANY L.T.D)HAVES MIDDLESEX
HIS MASTER'S VOICE).

** Την περιγραφή της κατασκευής των δίσκων μās έκανε ό κ. Διον. Μηλιόπουλος, δ)ν-
της της εταιρίας δίσκων EMI --- ΑΛ.

*Πρόβες και συζητήσεις μέσα
στο στούντιο της Columbia
στη Ριζούπολη, με τους
Θεοδωράκη, Χιώτη και
Μπιθικιώτη, λίγο πριν
αρχίσει η ηχογράφηση*

υπ' εγν. Γράνη Γραμματ.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Την Παρασκευή 14-4-2006, στις 18.00, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων (αίθουσα "Αντώνης Τρίτσης"), Ακαδημίας 50, θα πραγματοποιηθεί ημερίδα από την "Πρωτοβουλία για τη διάσωση και αξιοποίηση του εργοστασίου της COLUMBIA", με θέμα: "Η δημιουργία και λειτουργία Μουσείου Ελληνικής δισκογραφίας στο εργοστάσιο της Columbia".

Το πρόγραμμα της ημερίδας περιλαμβάνει:

1. Εισηγήσεις

- ▶ Κ. Παπαδόπουλος – μουσικός.
- ▶ Κ. Αδαμόπουλος – εκπρόσωπος Συλλόγου Αρχιτεκτόνων.
- ▶ Δ. Υφαντής – κοινωνιολόγος, μέλος της Επιτροπής Πρωτοβουλίας.

2. Προσκεκλημένοι στην ημερίδα για να χαιρετίσουν ή να παρέμβουν είναι οι:

- ▶ Πρόεδρος Δημοκρατίας
- ▶ Πρόεδρος της Βουλής
- ▶ Υπουργείο Πολιτισμού
- ▶ Πολιτικά κόμματα, βουλευτές Α' Αθηνών.
- ▶ Περιφερειάρχης Αττικής
- ▶ Υπερνομάρχης Αττικής
- ▶ Νομάρχης Αθηνών
- ▶ Δήμαρχος Αθηναίων
- ▶ Δήμαρχοι Ν. Ιωνίας, Ν. Φιλαδέλφειας, Ν. Χαλκηδόνας.
- ▶ Δημοτικές παρατάξεις
- ▶ Μαζικοί φορείς περιοχής (πολιτιστικοί – εξωραϊστικοί – αθλητικοί).
- ▶ Υποψήφιοι νομάρχες - δήμαρχοι Αθηναίων
- ▶ ΚΕΔΚΕ
- ▶ ΓΣΕΕ
- ▶ ΟΤΟΕ
- ▶ Συλλογικά όργανα μουσικών, δημιουργών και τραγουδιστών.

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Αναστασία Καπλάνη, 6977239674 – 2102919442

Αυγή Θεοδόση, 6977246418 – 2102524862

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	
Αρ. Πρωτ. 441	Ημερομηνία 5.4.06

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί φίλοι,

Σας καλούμε στην ημερίδα που διοργανώνουμε με θέμα:

«Η δημιουργία και λειτουργία Μουσείου Ελληνικής

Δισκογραφίας στο εργοστάσιο της Columbia»

που θα πραγματοποιηθεί στις 14-4-2006, στις 18.00 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων (αίθουσα «Αντώνης Τρίτσης»), Ακαδημίας 50.

Θα επιθυμούσαμε επίσης να μας ενημερώσετε εγκαίρως εάν επιθυμείτε να ορίσετε ομιλητή - εκπρόσωπο του Συλλόγου σας.

Η παρουσία και η συμμετοχή σας σε αυτή την προσπάθεια θα είναι πολύ σημαντική. Ελπίζουμε να ανταποκριθείτε θετικά στην πρόσκλησή μας.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ COLUMBIA

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

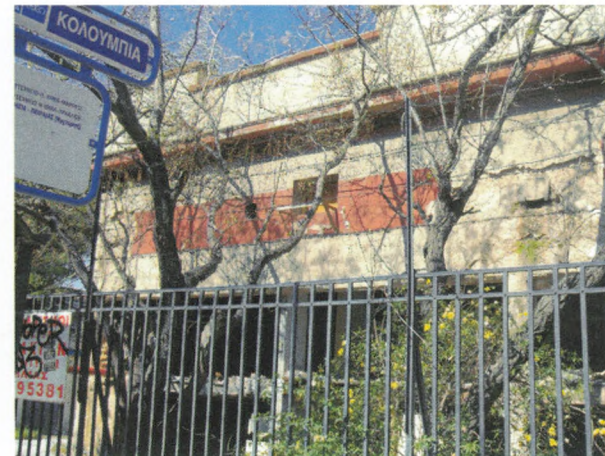
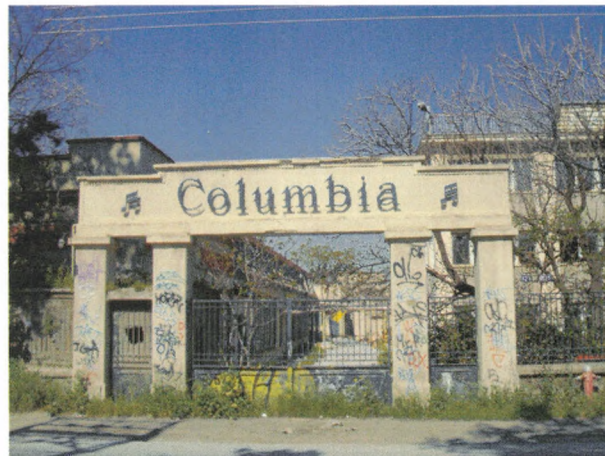
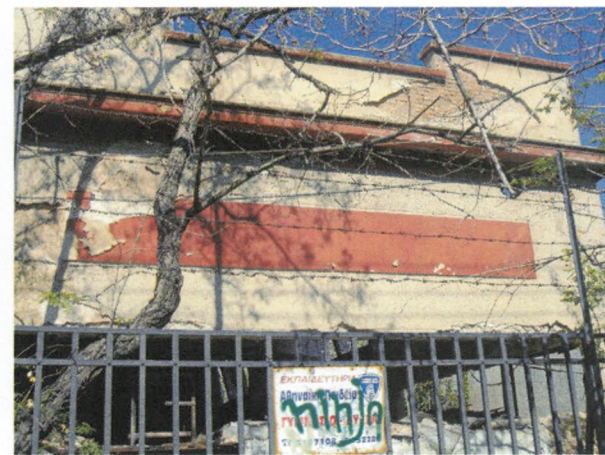
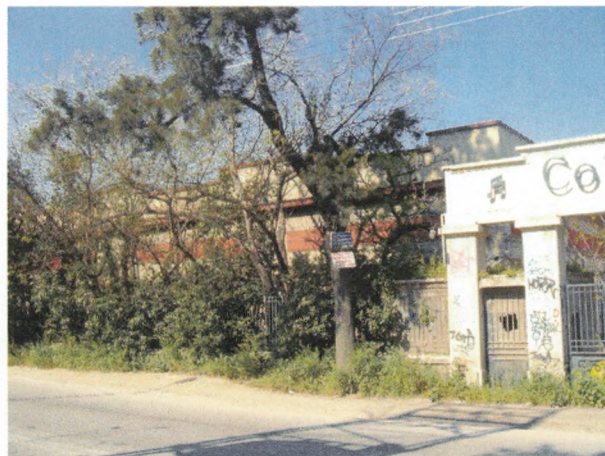
6977239674 – 2102919442 Αναστασία Καπλάνη

6977246418 – 2102524862 Αυγή Θεοδόση

Ε. Γρατσιά

Γύρω περιοχή Columbia
Δευτέρα 10 Απριλίου 2006

Χρ. Ερμιν Γαργαλιάνη

COLUMBIA

16

60 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΧΩΡΟΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η Βρετανική Columbia στοχεύοντας στην αγορά της Βαλκανικής και της Μέσης Ανατολής αποφάσισε να λειτουργήσει εργοστάσιο παραγωγής γραμμοφώνων, ραδιοφώνων, φωνογραφικών δίσκων, μεγαφώνων και παντός είδους φωνοληπτικών ηχητικών οργάνων και άλλων συναφών προϊόντων.

Οι εργασίες κατασκευής άρχισαν το 1928 και ολοκληρώθηκαν το Δεκέμβρη του 1930, (Λεωφόρος Ηρακλείου 127) στη Ριζούπολη σε έκταση 14 στρεμμάτων.

Στις 20-12-1930 τυπώνεται ο πρώτος δίσκος. Στο εργοστάσιο λειτουργούσε ολόκληρη η αλυσίδα παραγωγής δίσκων και το προσωπικό ανερχόταν στα 40 άτομα.

Ελλείπει αιθουσών ηχογράφησης οι φωνοληψίες γίνονται σε γνωστά ξενοδοχεία της Αθήνας από ξένα συνεργεία. Το 1935 μετά από μακρόχρονη παραμονή του στο Λονδίνο για εξειδίκευση έρχεται στην Ελλάδα ο τεχνικός διευθυντής της εταιρείας Ευάγγελος Αρεταίος όπου δημιουργεί και λειτουργεί το πρώτο studio από το 1935 ως το 1965. Στη συνέχεια ανακαινίστηκε και λειτούργησε ως «Studio III»

Το 1941 επιτάσσεται από τις Γερμανικές δυνάμεις κατοχής και λειτουργεί ως συνεργείο επισκευής αρμάτων μάχης και αυτοκινήτων. Το εργοστάσιο υπέστη καταστροφές αυτή την περίοδο όπως και κατά τον εμφύλιο.

Με την απελευθέρωση η Columbia γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη. Παραγωγή δίσκων Ελληνικής μουσικής με εξαγωγές σε όλο τον κόσμο. Εξαγωγές δίσκων κλασσικής μουσικής διεθνούς ρεπερτορίου. Η μεγάλη επιτυχία στηρίχτηκε στις εξαγωγές δίσκων και κασετών για την Αραβική αγορά (κυρίως στο Λίβανο). Μόνο το 1977 έφεραν συνάλλαγμα 5 εκατ. δολαρίων.

Το 1978 η Columbia απασχόλησε 350 άτομα και κρατούσε την 123^η θέση των βιομηχανικών επιχειρήσεων (σε ότι αφορούσε τις εγκαταστάσεις και το προσωπικό)

Το 1979 κατείχε την 75^η θέση στις εξαγωγές.

Το 1971 λειτουργεί λιθογραφείο στο εργοστάσιο. Το 1983 σταματούν οι φωνοληψίες και το 1991 κλείνει το εργοστάσιο.

Από το 1999 το εργοστάσιο και το οικόπεδο (14 στρεμμάτων) ανήκουν στην εταιρεία «MAPMIN Τεχνική Κατασκευαστική Τουριστική Κτηματική Α.Ε.». Κατά την υπογραφή του συμβολαίου πώλησης ως εκπρόσωπος της εταιρείας εμφανίστηκε ο κ. Σαμουήλ Μάτσας. Στις 21 Φεβρουαρίου 2006 το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων κήρυξε διατηρητέο ένα από τα οκτώ κτήρια της COLUMBIA ανοίγοντας το δρόμο για την κατεδάφιση των υπολοίπων επτά και οικοδόμηση νέων κτηρίων προς εκμετάλλευση. Σύμφωνα με δηλώσεις του κ. Μάτσα σε εφημερίδες, προτίθεται στο διατηρητέο κτήριο να ιδρύσει κάποιο μουσείο.

Στα εξήντα χρόνια λειτουργίας του εργοστασίου και των αιθουσών φωνοληψίας της COLUMBIA, παρήχθησαν χιλιάδες δίσκων όλων των μουσικών ειδών, καθώς δίσκοι με ιστορικά, πολιτιστικά και πολιτικά ντοκουμέντα. (Ο συνολικός αριθμός των ηχογραφημένων Ελληνικών τραγουδιών πλησιάζει τις 200 χιλιάδες)

2/3

Είναι αυτονόητο ότι εκατοντάδες φημισμένων και μη συνθετών, στιχουργών, ερμηνευτών, μουσικών, ποιητών, λογοτεχνών, ζωγράφων, λογοτεχνών, πολιτικών, μουσικών παραγωγών, δημοσιογράφων, τεχνικών κ.λ.π. συμμετείχαν σε διαδικασίες που έλαβαν χώρα στο εν λόγω εργοστάσιο.

Τα παραπάνω δείχνουν την ιδιαίτερη θέση που κατέχει η μουσική και το τραγούδι στην πρόσφατη ιστορία του Ελληνικού πολιτισμού. Όπως επίσης την σημασία διάσωσης και ανάδειξης τους. Το εργοστάσιο της COLUMBIA αποτελεί συστατικό στοιχείο της ιστορικής μνήμης, της φυσιογνωμίας και της ταυτότητας της Αθήνας και της χώρας.

Προτείνουμε ο χώρος συνολικά (όλα τα κτίρια και το οικόπεδο) να περάσει στην ιδιοκτησία του Υπουργείου Πολιτισμού και να γίνει **ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑΣ** το οποίο θα περιλαμβάνει:

1. Όλη την αλυσίδα παραγωγής δίσκων 78, 45 και 33 στροφών, όπως και κασετών.
2. Όλη την αλυσίδα ηχογράφησης δίσκων.
3. Χώρο συναρμολόγησης γραμμοφώνων, ραδιοφώνων και χώρο έκθεσης αυτών.
4. Χώρο λιθογραφείου και έκθεση εξωφύλλων και ετικετών.
5. Αρχείο Ελληνικής δισκογραφίας.
6. Αρχείο δισκογραφίας της Βαλκανικής και Ανατολικής Μεσογείου.
7. Χώρο με έγγραφα ντοκουμέντα από τις δραστηριότητες του εργοστασίου (κατάλογοι, εμπορικές συναλλαγές, συμβόλαια κ.λ.π.)
8. Χώρο για το έμπυχο δυναμικό της εταιρείας (διεύθυνση, τεχνικοί, εργαζόμενοι, παραγωγοί κ.λ.π.)
9. Έκθεση φωτογραφικού και κινηματογραφικού υλικού.
10. Χώρο για τους δημιουργούς, στιχουργούς, ερμηνευτές, μουσικούς (βιογραφικά στοιχεία, το έργο τους κ.λ.π.)
11. Βιβλιοθήκη, Κέντρο τεκμηρίωσης και έρευνας.
12. Παραγωγή και διάθεση σύγχρονου έντυπου και ηχητικού υλικού.
13. Χώρους εκδηλώσεων, συναυλιών, συνεδρίων κ.λ.π.
14. Χώρους πρασίνου και αναψυχής

Το εργοστάσιο της COLUMBIA μπορεί να γίνει ο χώρος όλων των ειδών της μουσικής και όλων των ανθρώπων της. Για την υλοποίηση των προτάσεων απαιτούνται οι γνώσεις και η εμπειρία ειδικών επιστημόνων σε θέματα μουσείων, αρχιτεκτονικής, περιβάλλοντος, αρχείων, μουσικής, πολιτισμού, βιομηχανικής κληρονομιάς κ.λ.π., υπό την ευθύνη του Υπουργείου Πολιτισμού.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ COLUMBIA

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

6977239674 – 2102919442 Αναστασία Καπλάνη

6977246418 – 2102524862 Αυγή Θεοδόση